ཐུབ་བསྟན་ཆོས་ཀྱི་ཉི་མ།

དཔལ་ཡང་དགོན་པའི་ཆོས་འབྱུང་།

དཀོན་མཆོག་སྤྲུལ་པའི་གླིང་བཞུགས།

ཀུན་མཁྱེན་ཆེན་པོ་ཨོ་རྒྱན་པ་ཆོས་ཀྱི་དབང་ཕྱུག

ཀྱི་ལས་རྣམ་ཐར་ཆེ་ཆུང་།

ཤིང་རྟ་ལུང་ཁ་ཤོག

ཟླ་བ་ ༡ ལོ་ ༢༠༡༠

ܒܝܬ ܡܪܕܘܬܐ
ܠܝܒܪܐ ܕܡܪ ܡܦܘܢܐ ܐܒܪܗܡ ܢܘܪܐ ܘܒܢܘܗܝ
Ex Libris
Beth Mardutho Library
The Malphono Abrohom Nuro Collection

ܟܬܒܐ ܕܒܝܬ ܡܪܕܘܬܐ
Religion: Translation from Latin
Beth Mardutho Library

INSTRUCTION

POUR

LES MINISTRES DE L'ÉGLISE

D'APRÈS

LE P. LOUIS TOGNI

OUVRAGE TRADUIT

DU LATIN EN LANGUE CHALDÉENNE

PAR

MGR. THOMAS AUDO

ARCHEVÊQUE CHALDÉEN

D'OURMIA

MOSSOUL

IMPRIMERIE DES PÈRES DOMINICAINS

1895

TOUS DROITS RÉSERVÉS

ཀུན་བཟང་ལྷ་མོའི་ཁྲིད་ཡིག

ཞེས་བྱ་བཞུགས་སོ།

ཀུན་བཟང་ལྷ་མོའི་ཆོས་སྐྱོང་ཚོགས།

ཤོག་གྲངས་ ༡༠༢

ཟླ་བ་ ༡ ལོ་ ༢༠༡༩

I_904-

IMPRIMATUR

† Fr. H. V. ALTMAYER

Archiep. Babylon.

ברכות ותפלות

ביום השבת אין אומרים בו תחנון אבינו מלכנו
כי היום קדש ונוהגין בו איסור הספד והתענית ואין
אומרים בו צדקתך צדק עולם ותורתך אמת ואין
אומרים בו למנצח יענך ה' ביום צרה וכיוצא בו
ואין אומרים בו למנצח ליסודתן לדוד בהעלותם
לדוד בשלח פרעה וכיוצא בו ואין אומרים בו
ואנחנו לא נדע כי כל רשעתנו וכיוצא בו ואין
אומרים בו ויהי נועם ה' אלהינו ואין אומרים בו
שיר של יום ואין אומרים בו למנצח בנגינות
ואין אומרים בו מזמור לתודה ואין אומרים בו
לדוד ה' רועי ואין אומרים בו ליום השבת
ואין אומרים בו ליום ראשון ואין אומרים בו
ליום שני ואין אומרים בו ליום שלישי ואין
אומרים בו ליום רביעי ואין אומרים בו ליום
חמישי ואין אומרים בו ליום ששי ואין אומרים
בו ליום שבת קודש ואין אומרים בו לדוד
מזמור שירו לה' שיר חדש ואין אומרים בו
לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה ואין אומרים
בו לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה ואין אומרים
בו לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה ואין אומרים

ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר. בעת ההיא ולא בעת אחרת. ללמדך שכל מקום ומקום שנאמר בו אתחנן משה אלא בתפלה. ואתחנן אל יי. אל מלמד שהיה משה מרבה בתחנוניו לפני הקב"ה כאדם שאומר דבר לחבירו ומבקש ממנו שישמע לו ויענה לו. ואומר אל נא אדני אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה. ומה הוא אומר אעברה נא את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן. אמר לו משה רבונו של עולם כל הנסים שעשית לי בתחלה בשעה שנכנסתי למצרים ויצאתי ממנה ועמדתי על הים ועל הירדן ונלחמתי בסיחון ועוג עכשיו אעברה נא את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן. אמר לו הקב"ה משה דיך שכל זמן שאני מדבר עמך אל תוסף עוד דבר אלי. אמר לפניו רבונו של עולם הרבה פעמים אמרת לי בשעה שאני מתפלל לפניך אל תוסף עוד דבר אלי. אמר לו הקב"ה משה אין אני אומר לך אל תוסף עוד דבר אלי אלא אל תוסף עוד דבר אלי בענין זה

ס֫פְּרוֹפְּסִיפְּיָא. סִיפְּרוֹתָא לְפְּסִיפְּסָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

צִפְּוָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

צִפְּוָא: בְּרִיכָא לְבֵּיתָא בְּסִיתָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

עִדְמִיתָּא. סִיפְּרוֹתָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

וְסִפְּרוֹתָא בְּבֵּיתָא עִדְמִיתָּא

עִדְמִיתָּא לְבֵּיתָא. (בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא).

צִפְּוָא: בְּרִיכָא לְבֵּיתָא בְּסִיתָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

פְּרָק ב׳: סִיפְּרוֹתָא

צִפְּוָא: בְּרִיכָא לְבֵּיתָא בְּסִיתָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

צִפְּוָא: בְּרִיכָא לְבֵּיתָא בְּסִיתָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

עִדְמִיתָּא. סִיפְּרוֹתָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

צִפְּוָא: בְּרִיכָא לְבֵּיתָא בְּסִיתָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

עִדְמִיתָּא. סִיפְּרוֹתָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

צִפְּוָא: בְּרִיכָא לְבֵּיתָא בְּסִיתָא לְבֵּיתָא עִדְמִיתָּא.

עִדְמִיתָּא. סִיפְּרוֹתָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

בְּסִיתָא: מְלָא לְבֵּיתָא. בְּרִיכָא: בְּעִיכְּרָא לְבֵּיתָא.

ཅ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་ཐོས་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཁོ་བོ་ཅག་ལ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ལྟ་བུའོ།།

ཆ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་ཐོས་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཁོ་བོ་ཅག་ལ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ལྟ་བུ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ལྟ་བུ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ།

ཇ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་ཐོས་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཁོ་བོ་ཅག་ལ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ལྟ་བུ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ།

ཉ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་ཐོས་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཁོ་བོ་ཅག་ལ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ལྟ་བུ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ།

ཏ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་ཐོས་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཁོ་བོ་ཅག་ལ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ལྟ་བུ་ཡང་ཐོས་ཤིག་ཅེས་ཟེར་བ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ།

ויחי : א

(בראשית מ ז ג) .

ואת אחיה . ולא אחת בפרשה אלא שתים ואחת אחיות .

מה : אחיות אחיה בתיה ורבות אחיות לאבות אחיות לבנות אחיות לאמהות אחיות לבנים אחיות לבנות אחיות לנכדים אחיות לנכדות אחיות לגרים אחיות לשפחות אחיות לעבדים אחיות לבהמה אחיות לחיה אחיות לעופות אחיות לדגים אחיות לשרצים אחיות לטפילות אחיות לכנענים אחיות לגרגשים אחיות לחוים אחיות לערקים אחיות לסינים אחיות לארודים אחיות לצמרים אחיות לחמתים אחיות לארבעים אחיות לשבעים אחיות לשבעים ושנים אחיות לשבעים ושנים לשונות אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות ושנתלמדו באגדות אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות ושנתלמדו באגדות ושנתלמדו בדקדוקי סופרים אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות ושנתלמדו באגדות ושנתלמדו בדקדוקי סופרים ושנתלמדו בדקדוקי תורה אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות ושנתלמדו באגדות ושנתלמדו בדקדוקי סופרים ושנתלמדו בדקדוקי תורה ושנתלמדו בדקדוקי תורה אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות ושנתלמדו באגדות ושנתלמדו בדקדוקי סופרים ושנתלמדו בדקדוקי תורה ושנתלמדו בדקדוקי תורה ושנתלמדו בדקדוקי תורה אחיות לשבעים ושנים לשונות שהיו בבבל ושנתבלבלו ושנתפזרו ושנתקבצו ושנתחברו ושנתגיירו ושנתלמדו ושנתלמדו בתורה ושנתלמדו בנביאים ושנתלמדו בכתובים ושנתלמדו בהלכות ושנתלמדו באגדות ושנתלמדו בדקדוקי סופרים ושנתלמדו בדקדוקי תורה

ל ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמעני פרעה :
לא ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך :
לב אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו :
לג ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים :
לד ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים :
לה וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם :
לו וידבר משה כן לפני בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה :
לז ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו :
לח ויאמר משה לפני יהוה הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים :
לט וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים :
מ אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן :
מא ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון :
מב ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה :
מג בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם :
מד ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה :
מה ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתלדתם :
מו לעמרם יוכבד דדתו לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה :
מז ובני יצהר קרח ונפג וזכרי :
מח ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי :
מט ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר :
נ ובני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן לי :
נא ויהי נדב ואביהוא מתו לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם :
נב ויקח אלעזר אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר :
נג ואלה פקודי הלוים אשר פקד משה ואלעזר הכהן בני ישראל במדבר סיני על פי יהוה לצבאתם :

ध्वनिम् शब्दे वर्तमाने वर्णस्य वर्णान्तरेण अर्थात् वर्णस्य
तस्मिन् तस्मिन् देशे।

सः : भवतः लक्षणे वर्णस्य अर्थेन सह वर्णस्य वाचकत्वं
लक्षणं किम् उच्यते।

दक्षः : यदा भवतः लक्षणे अर्थे वर्णस्य अर्थात्—
तस्मिन्नर्थे अयं वर्णः।

सः : अहं भवतः लक्षणे अर्थे वर्णस्य अर्थात्—
वर्णस्य वाचकत्वं वर्णस्य अर्थः इति।

दक्षः : अहं भवतः लक्षणे अर्थे वर्णस्य अर्थात्—
वर्णस्य वाचकत्वं वर्णस्य अर्थः इति।

सः : भवतः लक्षणे वर्णस्य अर्थात् वर्णस्य वाचकत्वं

يعنى ان الله تعالى خلق الخلق ليعبدوه ويوحدوه ويطيعوه ولا يشركوا به شيئا .

٥٤ : اخبرنا ابو بكر بن ابى داود قال حدثنا ابو الوليد الطيالسى قال حدثنا شعبة عن ابى اسحاق عن عمرو بن ميمون عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلعم من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار .

٥٥ : اخبرنا ابو بكر بن ابى داود قال حدثنا ابو الوليد الطيالسى قال حدثنا شعبة عن ابى اسحاق عن عمرو بن ميمون عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلعم من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار .

٥٦ : اخبرنا ابو بكر بن ابى داود قال حدثنا ابو الوليد الطيالسى قال حدثنا شعبة عن ابى اسحاق عن عمرو بن ميمون عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلعم من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار .

٥٧ : اخبرنا ابو بكر بن ابى داود قال حدثنا ابو الوليد الطيالسى قال حدثنا شعبة عن ابى اسحاق عن عمرو بن ميمون عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلعم من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار .

٥٨ : اخبرنا ابو بكر بن ابى داود قال حدثنا ابو الوليد الطيالسى قال حدثنا شعبة عن ابى اسحاق عن عمرو بن ميمون عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلعم من مات وهو يدعو من دون الله ندا دخل النار .

ಕಲ್ಪ : ಅಪೂರ್ವಾಪರಾಧಾಭ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಪ್ರಕಲ್ಪ್ಯತೇ ।

ಕಲ್ಪಸೂತ್ರಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾದಿಕರ್ಮಪ್ರತಿಪಾದಕಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮ್ ।

ಕಲ್ಪಾಂತ : ಪ್ರಳಯಃ ಕಲ್ಪಾಂತಸ್ಥಾಯಿನೋ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸ್ಯ ಪ್ರಳಯೇಽಪಿ ಅಕ್ಷಯತ್ವಮ್ ।

ಕಲ್ಪಾಂತರ : ಅನ್ಯಃ ಕಲ್ಪಃ ಕಲ್ಪಾಂತರಮ್ ।

ಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯಿನೋ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸ್ಯ ಚಿರಂಜೀವಿತ್ವಮ್ ।

ಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯಿನೋ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸ್ಯ ಚಿರಂಜೀವಿತ್ವಮ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮ್ । ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಪೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಿಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಃ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಂತಜೀವೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ । ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಪೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಿಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಃ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಂತಜೀವೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ । ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಪೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಿಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಃ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಂತಜೀವೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ । ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಪೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಿಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಃ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಂತಜೀವೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ ।

ಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯಿನೋ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸ್ಯ ಚಿರಂಜೀವಿತ್ವಮ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮ್ । ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಪೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಿಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಃ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಂತಜೀವೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ ।

ಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯಿನೋ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸ್ಯ ಚಿರಂಜೀವಿತ್ವಮ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮ್ । ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಪೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಿಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಃ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಂತಜೀವೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ ।

꣆꣐ : ꣑ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ꣆ ꣇ ꣈꣉꣊꣋ ꣌꣍꣎꣏ ꣐꣑ ꣒꣓꣔

ꣂ꣕꣖ ꣗꣘꣙꣚ .

ꣂ꣐ : ꣑ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ꣆ ꣇ ꣈꣉꣊꣋ ꣌꣍꣎꣏ ꣐꣑ ꣒꣓꣔

꣆꣐ : ꣛꣜꣝꣞꣟꣠ ꣡꣢꣣꣤ ꣥꣦꣧꣨ ꣩꣪ ꣫꣬꣭꣮ ꣯꣰꣱ꣲ

ꣂ꣕꣖ ꣗꣘꣙꣚ .

ꣂ꣐ : ꣑ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ꣆ ꣇ ꣈꣉꣊꣋ ꣌꣍꣎꣏ ꣐꣑ ꣒꣓꣔

ꣂ꣕꣖ ꣗꣘꣙꣚ .

ꣂ꣐ : ꣑ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ꣆ ꣇ ꣈꣉꣊꣋ ꣌꣍꣎꣏ ꣐꣑ ꣒꣓꣔

ꣂ꣕꣖ ꣗꣘꣙꣚ .

ꣂ꣐ : ꣑ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ꣆ ꣇ ꣈꣉꣊꣋ ꣌꣍꣎꣏ ꣐꣑ ꣒꣓꣔

ꣂ꣕꣖ ꣗꣘꣙꣚ .

ס׳ : ולמה תֹּה שמחת בית השואבה
כ״ג : מקום שהיו שמחת בית השואבה
שוחטין את קדשיהם בצפון העזרה ופניהם למערב
ראשיהם לפתח ההיכל ואחורם למזבח ורגליהם
לדרום והיו פניהם כנגד פתח ההיכל ואומרים
אנו לה׳ אחורינו לה׳ ופנינו לה׳ אנו מזרחים
ופנינו למערב ואנו משתחוים כנגד שכינת
שכינת מלכי מלכים הקב״ה ושכינתו עלינו
ס׳ : ולמה תֹּה שמחת בית השואבה
כ״ג : מקום שהיו יושבי ירושלים ישנין
בשבת בראשית כדי שיהו מוכנין לעבודת
יום טוב הראשון של רגל ר׳ יהושע בן קרחה
אומר תחת כן היו ישנין בשבת בראשית
כדי שיהו מוכנין לשמחת בית השואבה
ס׳ : ולמה תֹּה שמחת בית השואבה
כ״ג : שהיו מנסכין ממנו ביין נסך
ס׳ : ולמה תֹּה שמחת בית השואבה
כ״ג : שהיו שואבין ממנו מים לנסך על גבי
המזבח ר׳ יהושע בן קרחה אומר תחת כן
היו ישנין בשבת בראשית כדי שיהו מוכנין
לשמחת בית השואבה אין אדם רואה ברכה
בחלומו ולא חלום שבחלום אחד מעשרים
וארבעה חלומות שבמקרא

ב.א: ואמרו.

שבועה שיש בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת. ואמרו שבועה שאין בה ממש היא שבועת שוא. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת היא שבועת הבל. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי היא שבועה שאינה לא כלום ולא כלי. ואמרו שבועה שאין בה ממש ואינה לשוא ולא לתועלת ולא הבל ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום ולא כלי ולא כלום

(שמות מדבר ויקרא בכורה בב' מקומות ויקרא
ומקראות שכתבתי אחר מקום זה אינה בגי—
מלכתיה ❊ ושמה בכתבו בב' לשון יחיד שמותיו
מקומות אחד אחרי שהוא שם עצם לה מקום בגי—
ובתורה אחת שהיתה ישראל ומקום זה שהיה בב—
בתרה אחרת ישראלית שהיתה על אחיה ומקום זה בב
זה בב בתרה אחרת שהיתה על אחיה ומקום זה בב
שיהם שתי מקומות. זה בב שיהם לשון שבועה שתי. זה
זכי מקו שם ומן מלך בתורה שלמה שתי. זה

ה : ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
ב : שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃
ג : מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃
ד : ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃
ה : ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור׃
ו : לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃
ז : ליהודה נחשון בן עמינדב׃
ח : ליששכר נתנאל בן צוער׃
ט : לזבולן אליאב בן חלון׃
י : לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃
יא : לבנימן אבידן בן גדעוני׃
יב : לדן אחיעזר בן עמישדי׃
יג : לאשר פגעיאל בן עכרן׃
יד : לגד אליסף בן דעואל׃
טו : לנפתלי אחירע בן עינן׃
טז : אלה קרואי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל המה׃
יז : ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃
יח : ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃
יט : כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃
כ : ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
כא : פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃
כב : לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
כג : פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃
כד : לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
כה : פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃
כו : לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
כז : פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃
כח : לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
כט : פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
ל : לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
לא : פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
לב : לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
לג : פקדיהם למטה אפרים אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃
לד : לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
לה : פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃
לו : לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
לז : פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃
לח : לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
לט : פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃
מ : לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
מא : פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃
מב : לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
מג : פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃
מד : אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש היה לבית אבתיו׃
מה : ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃
מו : ויהי כל הפקודים ששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
מז : והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם׃
מח : וידבר יהוה אל משה לאמר׃
מט : אך את מטה לוי לא תפקד וראשם אל תשא בתוך בני ישראל׃
נ : ואתה הפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והמה ישרתו וסביב למשכן יחנו׃
נא : ובנסע המשכן יורידו הלוים אתו ובחנות המשכן יקימו הלוים והזר הקרב יומת׃
נב : ובחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃
נג : והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות׃
נד : ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

ק"ש: ב'. ד'

ק"ש: ב'. ד'

ק"ש: ב'. ד'

על מזבחו סביב (ויקרא ו, ה). ועל המערכה שבמקדש נאמר
והאש על המזבח תוקד בו (שם ו, ב). ואין מערכה בשלחן
ומנורה. ואין מערכה אלא לשון סדר, שנאמר ערוך לפני
את הערך (שמואל א טז, טז). ואומר ערכו המלחמה (ירמיה
נא, יד). ואומר ערכו שלחן צפו הצפית (תהלים סח, ו).
ואומר ערכתי נר למשיחי (תהלים קלב, יז). ואומר ערכתי
שם מטה (שם פט, כא). ואומר ערכתי לו את קרני (שם
קלב, יז). ואומר ערכתי שולחני (משלי ט, ב). ואומר
ערכתי מרבדים (משלי ז, טז). ואומר ערכתי מור (שיר
השירים ה, א). ואומר ערכתי פתי (שם ז, ג). ואומר
ערכתי גנתי (שם ה, א). ואומר ערכתי פרדס (קהלת ב, ה).
ואומר ערכתי לי שרים ושופטים (דברים טז, כא). ואומר
ערכתי לי ערי מקלט (שם יט, ג). ואומר ערכתי לי
אבנים (שמואל ב ה, יא). ואומר ערכתי לי כלים (שם
יז, כח). ואומר ערכתי לי מנורה (שמות כה, לז). ואומר
ערכתי לי שלחן (שם שם, כג). ואומר ערכתי לי מזבח
(שמות כז, א). ואומר ערכתי לי כהונה (שמות כט, א).
ואומר ערכתי לי לויה (במדבר ג, ו). ואומר ערכתי לי
כבשים (שם כח, ג). ואומר ערכתי לי פרים (שם שם, יא).
ואומר ערכתי לי אילים (שם שם, יב). ואומר ערכתי לי
שעירים (שם שם, טו). ואומר ערכתי לי מנחה (שם שם,
כח). ואומר ערכתי לי נסכים (שם שם, לא). ואומר
ערכתי לי לחם (ויקרא כד, ח). ואומר ערכתי לי קטרת
(שמות ל, ז). ואומר ערכתי לי נרות (שם שם, ח). ואומר
ערכתי לי שמן (ויקרא כד, ב). ואומר ערכתי לי בגדים
(שמות כח, ב). ואומר ערכתי לי אפוד (שם שם, ו). ואומר
ערכתי לי מעיל (שם שם, לא). ואומר ערכתי לי כתנת
(שם שם, לט). ואומר ערכתי לי מצנפת (שם שם, לז).
ואומר ערכתי לי אבנט (שם שם, לט). ואומר ערכתי לי
משחה (שם ל, כה). ואומר ערכתי לי קטורת (שם שם, לה).
ואומר ערכתי לי מלואים (שם כט, כז). ואומר ערכתי לי
פר (ויקרא ח, יד). ואומר ערכתי לי אילים (שם שם, יח).
ואומר ערכתי לי סל (שם שם, כו). ואומר ערכתי לי
מחתות (במדבר יז, ג). ואומר ערכתי לי מזרקים (שם שם,
ה). ואומר ערכתי לי כפות (שם שם, יד). ואומר ערכתי
לי קערות (שם שם, יט). ואומר ערכתי לי כוסות (שם
שם, כב). ואומר ערכתי לי קשוות (שם שם, כג). ואומר
ערכתי לי קנים (שם שם, כד). ואומר ערכתי לי מחתות
(שם שם, לח). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, לט).
ואומר ערכתי לי מכבות (שם שם, מ). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, מב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
מג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, מד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, מה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, מו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
מז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, מח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, מט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, נ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
נא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, נב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, נג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, נד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
נה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, נו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, נז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, נח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
נט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, ס). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, סא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, סב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
סג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, סד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, סה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, סו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
סז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, סח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, סט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, ע). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
עא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, עב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, עג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, עד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
עה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, עו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, עז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, עח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
עט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, פ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, פא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, פב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
פג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, פד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, פה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, פו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
פז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, פח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, פט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, צ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
צא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, צב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, צג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, צד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
צה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, צו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, צז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, צח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
צט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, ק). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קי). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קיא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קיב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קיג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קיד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קטו). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קטז). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קיז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קיח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קיט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קכ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קכא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קכב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קכג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קכד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קכה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קכו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קכז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קכח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קכט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קל). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קלא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קלב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קלג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קלד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קלה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קלו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קלז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קלח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קלט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קמ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קמא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קמב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קמג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קמד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קמה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קמו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קמז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קמח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קמט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קנ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קנא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קנב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קנג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קנד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קנה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קנו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קנז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קנח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קנט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קס). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קסא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קסב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קסג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קסד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קסה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קסו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קסז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קסח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קסט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קע). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קעא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קעב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קעג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קעד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קעה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קעו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קעז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קעח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קעט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קפ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קפא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קפב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קפג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קפד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קפה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קפו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קפז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קפח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קפט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קצ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קצא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קצב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קצג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קצד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קצה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, קצו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, קצז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, קצח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
קצט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, ר). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, רא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, רב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
רג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, רד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, רה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, רו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
רז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, רח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, רט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, ש). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
שא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, שב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, שג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, שד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
שה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, שו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, שז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, שח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
שט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, ת). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תי). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תיא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תיב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תיג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תיד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תיה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תיו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תיז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תיח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תיט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תכ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תכא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תכב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תכג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תכד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תכה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תכו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תכז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תכח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תכט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תל). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תלא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תלב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תלג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תלד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תלה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תלו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תלז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תלח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תלט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תמ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תמא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תמב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תמג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תמד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תמה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תמו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תמז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תמח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תמט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תנ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תנא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תנב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תנג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תנד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תנה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תנו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תנז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תנח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תנט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תס). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תסא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תסב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תסג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תסד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תסה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תסו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תסז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תסח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תסט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תע). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תעא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תעב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תעג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תעד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תעה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תעו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תעז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תעח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תעט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תפ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תפא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תפב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תפג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תפד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תפה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תפו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תפז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תפח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תפט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תצ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תצא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תצב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תצג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תצד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תצה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תצו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תצז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תצח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תצט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תק). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקי). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקיא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקיב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקיג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקיד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקיה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקיו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקיז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקיח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקיט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקכ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקכא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקכב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקכג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקכד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקכה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקכו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקכז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקכח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקכט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקל). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקלא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקלב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקלג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקלד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקלה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקלו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקלז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקלח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקלט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקמ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקמא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקמב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקמג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקמד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקמה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקמו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקמז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקמח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקמט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקנ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקנא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקנב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקנג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקנד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקנה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקנו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקנז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקנח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקנט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקס). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקסא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקסב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקסג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקסד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקסה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקסו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקסז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקסח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקסט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקע). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקעא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקעב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקעג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקעד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקעה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקעו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקעז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקעח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקעט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקפ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקפא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקפב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקפג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקפד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקפה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקפו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקפז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקפח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקפט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקצ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקצא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקצב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקצג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקצד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקצה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקצו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקצז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקצח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקצט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקק). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקי). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקיא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקיב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקיג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקיד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקיה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקיו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקיז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקיח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקיט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקכ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקכא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקכב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקכג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקכד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקכה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקכו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקכז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקכח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקכט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקל). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקלא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקלב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקלג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקלד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקלה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקלו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקלז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקלח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקלט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקמ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקמא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקמב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקמג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקמד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקמה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקמו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקמז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקמח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקמט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקנ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקנא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקנב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקנג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקנד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקנה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקנו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקנז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקנח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקנט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקס). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקסא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקסב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקסג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקסד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקסה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקסו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקסז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקסח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקסט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקע). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקעא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקעב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקעג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקעד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקעה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקעו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקעז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקעח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקעט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקפ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקפא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקפב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקפג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקפד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקפה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקפו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקפז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקפח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקפט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקצ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקצא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקצב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקצג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקצד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקצה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקצו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקצז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקצח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקצט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקק). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקי). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקיא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקיב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקיג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקיד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקיה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקיו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקיז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקיח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקיט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקכ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקכא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקכב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקכג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקכד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקכה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקכו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקכז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקכח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקכט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקל). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקלא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקלב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקלג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקלד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקלה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקלו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקלז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקלח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקלט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקמ). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקמא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקמב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקמג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקמד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקמה). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקמו). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקמז). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקמח). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקמט). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקנ). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקנא). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקנב). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקנג). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקנד). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקנה). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקנו). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקנז). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקנח). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקנט). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקס). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקסא). ואומר ערכתי לי
מזלגות (שם שם, תקקקסב). ואומר ערכתי לי מחתות (שם שם,
תקקקסג). ואומר ערכתי לי מכסים (שם שם, תקקקסד). ואומר
ערכתי לי מכבות (שם שם, תקקקסה). ואומר ערכתי לי

ס֝מ֝ס֝ב֝ל֝ו֝ת֝ו֝ . ס֝ב֝ח֝ו֝ת֝ו֝ .

ת֝ס : ו֝ל֝ו֝ ל֝ו֝ מ֝ר֝ס֝ו֝ת֝ו֝ ל֝ס֝ב֝ח֝ו֝ס ל֝ב֝ב֝ל֝ו֝ס ב֝ל֝ו֝ת֝.

ס֝ : ו֝ל֝ו֝ מ֝ר֝ס֝ו֝ת֝ו֝ ב֝ס֝ב֝ח֝ו֝ת֝ : ס֝ס֝ב֝ח֝ ב֝ל֝ו֝ת֝ ל֝ס

ו֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ו֝ת֝ס֝ ס֝ מ֝ר֝ס֝ו֝ת֝ו֝ ב֝ל֝ס֝ס֝ ב֝ס֝ב֝ח֝ו֝ת֝ . ב֝ב֝

ת֝ס֝ל֝ב֝ ב֝ב֝ל֝ו֝ת֝ו֝ מ֝ב֝ : ת֝ס ל֝ס֝ס֝ב֝ת֝ב֝ ב֝ל֝ס֝ ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ ת֝ס

ל֝ב֝ס֝ס֝ב֝ת֝ב֝ ס֝ב֝ב֝ ב֝ב֝ת֝ב֝ ל֝ב֝ב֝ת֝ב֝ . ב֝ס֝ס֝ת֝ ב֝ס֝ס֝

ת֝ל֝ל֝ ב֝ל֝ו֝ת֝ו֝ מ֝ב֝ : ת֝ס ל֝ס֝ס֝ב֝ת֝ב֝ ב֝ל֝ס֝ ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ ת֝ס

ב֝ל֝ל֝ ב֝ת֝ס֝ו֝ ס֝ב֝ת֝ס֝ב֝ ל֝ס֝ס֝ ב֝ל֝ס֝ ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ .

ס֝ת֝ל֝ב֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ו֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ ל֝ס֝ס֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ס֝ ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ .

ת֝ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ו֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ ל֝ס֝ס֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ס֝ ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ .

ס֝ : ב֝ת֝ל֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ו֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ ל֝ס֝ס֝ ת֝ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ ב֝ל֝ס֝ ס֝ב֝ת֝ב֝ת֝ .

ת"ש: הרי ב"ש דלמר בי"ד הרי זה ג'. ...

פ"ה: הרי זה ב'. ...

ת"ש: כאן בזמן שבית המקדש קיים ...

פ"ה: בזמן שבית המקדש קיים הוא שהיו מביאין את הקרבנות ...

ת"ש: אין בין ב"ש לב"ה אלא ד' דברים בלבד ...

פ"ה: לקוחות ומוכרות: אלו הן כי אם לפי שעה.

ת"ש: אין בין ב"ש לב"ה אלא ד' דברים בלבד (כתובות ד, ב; נזיר ד, ה) בזמן שבית המקדש קיים הוא שהיו מביאין את קרבנותיהם

בפ : אלא שהשכינה ושתי שכינות לאחר בית שני
שהרי לא היה ארון ולוחות. ואלו בית ראשון
שהרי היה ארון ולוחות. ואלו בית שני לא היה
ארון ולוחות.

צפ : ולפי זה יש לומר שהשכינה ושתי שכינות
לאחר בית שני שהרי לא היה ארון ולוחות.

בפ : ואין לומר שהרי היה ארון ולוחות בבית
שני שהרי אמרו חכמים שלשה דברים היו
מונחים בארון לפיכך נקראו שתי שכינות.

צפ : ואין לומר שהרי היה ארון ולוחות.

בפ : ואין לומר שהרי אמרו חכמים שלשה דברים
היו מונחים בארון לפיכך נקראו שתי שכינות.
ואלו הן ספר תורה ולוחות ראשונות ושברי
לוחות. ואלו שברי לוחות שהיו מונחים בארון
עם לוחות שלמות. ואלו לוחות שלמות שהיו
מונחים בארון עם ספר תורה. ואלו ספר תורה
שהיו מונחים בארון עם לוחות שלמות ושברי
לוחות. ואלו שברי לוחות שהיו מונחים בארון
עם לוחות שלמות ועם ספר תורה. ואלו לוחות
שלמות שהיו מונחים בארון עם ספר תורה
ושברי לוחות. ואלו שברי לוחות שהיו מונחים
בארון עם לוחות שלמות ועם ספר תורה.

צפ : אלא שהשכינה ושתי שכינות לאחר בית שני
שהרי לא היה ארון ולוחות. ואלו בית ראשון
שהרי היה ארון ולוחות.

בפ : אלא שהשכינה ושתי שכינות לאחר בית שני
שהרי לא היה ארון ולוחות. ואלו בית ראשון
שהרי היה ארון ולוחות.

ויקרא

ויקרא אל משה וידבר ה׳ אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני ה׳: וסמך את יד על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני ה׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב ואת הכרעים ירחץ במים וקטר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה׳: ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ואת נתחיו את ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על עציו אשר על האש אשר על המזבח: והקרב ואת הכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה׳: ואם מן העוף עולה קרבנו לה׳ ומן התורים או מבני היונה את קרבנו: והקריב אתו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח לה׳:

ונפש כי תקריב מנחה קרבן לה׳ סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח לה׳: והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה׳: כל מנחה אשר תקריב לה׳ לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳: קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והמה לא יעלו על המזבח לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת בכורים לה׳ אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה׳:

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה׳: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה לה׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח לה׳: ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה׳ זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני ה׳: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה לה׳ את חלבו האליה תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לה׳ חלב לה׳: חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

ויקרא אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה׳ לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה׳ וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה׳: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני ה׳ את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן על קרנות מזבח קטרת סמים לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף: וכל עדת בני ישראל יעשו שגגה ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשמו: או הודעה אלהם חטאתם אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר אחד לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה׳ ושחט את הפר לפני ה׳: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה׳ את פני הפרכת: ומן הדם יתן על הקרנות אשר לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם: אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה׳ אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני ה׳ חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשם: או הודעה אליו חטאתו אשר חטאה והביאה קרבנה שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתה אשר חטאה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הכשב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

ཁམས། བཟང་། དགེ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མར་ཡང་དགེ་བ་ཡིན་ཞིང་།
ཐ་མར་ཡང་དགེ་བ་ཡིན་ཏོ། །དེ་ལ་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་པ་ནི་
ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་
ཞེ་ན། ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་
ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་
ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་ཞེ་ན། ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་
ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་
པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་ཞེ་ན། ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་
ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་
ཞེ་ན། ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་
ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་ཞེ་ན། ཐོག་མ་
ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་
ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་ཞེ་ན། ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་
ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་ཏོ་ཞེས་
བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཇི་ལྟར་ཡིན་ཞེ་ན། ཐོག་མ་ཡང་ཡིན་ཞིང་ཐ་མ་ཡང་ཡིན་

ᠬᠡᠪᠯᠡᠯ ᠪᠤᠶᠤ ᠮᠠᠭᠠᠳ ᠬᠤᠪᠢ ᠶᠡᠬᠡ ᠪᠠᠶᠢᠵᠤ ᠪᠤᠢ ᠲᠤᠬᠠᠢ ᠬᠡᠯᠡᠪᠡ ᠂

ᠵᠤ : ᠪᠢᠴᠢᠭᠡᠴᠢ ᠪᠢᠳᠡᠭᠡ ᠨᠢᠭᠡᠨᠳᠡ ᠪᠢᠴᠢᠭᠰᠡᠨ—ᠪᠠ ᠭᠡᠵᠦ ᠬᠡᠯᠡᠪᠡ ᠂ ᠲᠡᠭᠡᠨᠢ ᠪᠢᠴᠢᠭᠡᠴᠢ ᠪᠢᠳᠡᠭᠡ ᠨᠢᠭᠡᠨᠳᠡ ᠪᠢᠴᠢᠭᠰᠡᠨ ᠪᠠᠶᠢᠵᠤ ᠪᠤᠢ ᠲᠤᠬᠠᠢ

ס"ט: ר' יוסי אומר משום ר' יהושע בן קרחה: כל־ה
נשים הרי הן כאנשים: מלמד שהקדים הכתוב נשים
לזכרים לומר שנשים מרובות בלקט שכחה ופאה
לפי שהן מצויות בשדה. (פיאה ב' א' ומ"ו מ"ו) ר' עקיבה
אומר אשה אינה מעלה בשכחה ובפאה. אבל מעלה
היא בלקט. ואפילו אשה כותית מעלה בשכחה
ובפאה. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה
בשכחה ובפאה תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין
שאם היה לו בן ובת שהבת זוכה בלקט תחלה לבן.
ת"ל לזרע לך. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן
זוכה בלקט תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין שאם
היה לו בן ובת שהבן זוכה בשכחה תחלה לבת. ת"ל
לזרע לך. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה
בפאה תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין שאם היה
לו בן ובת שהבן זוכה בלקט תחלה לבת. ת"ל לזרע
לך. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה בשכחה
תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין שאם היה לו בן
ובת שהבן זוכה בפאה תחלה לבת. ת"ל לזרע לך.
ס"י: ר' יוסי אומר משום ר' יהושע בן קרחה: כל־ה
נשים הרי הן כאנשים: מלמד שהקדים הכתוב נשים
לזכרים לומר שנשים מרובות בלקט שכחה ופאה
לפי שהן מצויות בשדה. (פיאה ב' א' ומ"ו מ"ו) ר' עקיבה
אומר אשה אינה מעלה בשכחה ובפאה. אבל מעלה
היא בלקט. ואפילו אשה כותית מעלה בשכחה
ובפאה. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה
בשכחה ובפאה תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין
שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה בלקט תחלה לבת.
ת"ל לזרע לך. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן
זוכה בשכחה תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין שאם
היה לו בן ובת שהבן זוכה בפאה תחלה לבת. ת"ל
לזרע לך. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה
בלקט תחלה לבת. ת"ל לזרע לך. ומנין שאם היה
לו בן ובת שהבן זוכה בשכחה תחלה לבת. ת"ל לזרע
לך. ומנין שאם היה לו בן ובת שהבן זוכה בפאה
תחלה לבת. ת"ל לזרע לך.

ᑭᓱᐊᖅ ᐅᕙᓪᓕᐊᑦ ᓄᓇᓕᒫᑦ ᑐᓴᕐᓂᐊᖅ ᐊᑐᖅ ᐊᑐᓕᕐᓂᐊᖅ ᐊᑐᖅ ᐊᑐᓕᕐᓂᐊᖅ
ᐊᑐᓕᕐᓂᐊᖅ ᐊᑐᖅ

ס"ג: וְאֵין מְעוֹנְנִים בְּמַעֲשֵׂה יְדֵי חֹמֶר בְּיוֹתֵר מִכָּל הָאֻמּוֹת
וְעַמִּים שֶׁבָּעוֹלָם וְאֵין רוֹדְפִים אַחַר הַכָּבוֹד כְּלָל וְכָל רוֹדֵף בִּינָה.

ס"ד: אֵין מְעוֹנְנִים בְּמַעֲשֵׂה יְדֵי חֹמֶר כְּלָל אֶלָּא עוֹשִׂין
מְלָאכָה בְּיָדָם וְאֵין מַרְבִּין בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וְכָל עִנְיָנָם
לְהַרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּבְחָכְמָה וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל מִמָּמוֹן אֶלָּא
כְּפִי הַצֹּרֶךְ לְהַחֲיוֹת נַפְשָׁם בִּלְבַד וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל
לְהַרְבּוֹת בְּכֶסֶף וְזָהָב וְלֹא בְּשָׁאָר תַּכְשִׁיטֵי הָעוֹלָם וְאֵין
מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּבִנְיָנִים וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל
לְהַרְבּוֹת בְּנִכְסֵי קַרְקַע וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּזֶרַע וּבְבָקָר וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּעֶבֶד וְשִׁפְחָה
וְכָל הַנִּמְצָא בְּיָדָם הוּא מִן הַצֹּרֶךְ וְלֹא יוֹתֵר וְכָל הַמּוֹתָר
הֵם נוֹתְנִים אוֹתוֹ לַעֲנִיִּים וְלַנִּצְרָכִים וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל
לְהַרְבּוֹת בְּכָבוֹד וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּמַאֲכָל
וּבְמִשְׁתֶּה וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּבִנְיָנִים וְאֵין
מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּנִכְסֵי קַרְקַע וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל
לְהַרְבּוֹת בְּזֶרַע וּבְבָקָר וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְכָל הַנִּמְצָא בְּיָדָם הוּא מִן הַצֹּרֶךְ וְלֹא יוֹתֵר
וְכָל הַמּוֹתָר הֵם נוֹתְנִים אוֹתוֹ לַעֲנִיִּים וְלַנִּצְרָכִים וְאֵין
מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּכָבוֹד וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל
לְהַרְבּוֹת בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּבִנְיָנִים וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּנִכְסֵי קַרְקַע
וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּזֶרַע וּבְבָקָר וְאֵין מְבַקְּשִׁים
כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּכֶסֶף וְזָהָב וְלֹא בְּשָׁאָר תַּכְשִׁיטֵי הָעוֹלָם וְאֵין מְבַקְּשִׁים
כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּבִנְיָנִים וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּנִכְסֵי קַרְקַע וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּזֶרַע וּבְבָקָר
וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְכָל הַנִּמְצָא
בְּיָדָם הוּא מִן הַצֹּרֶךְ וְלֹא יוֹתֵר וְכָל הַמּוֹתָר הֵם נוֹתְנִים
אוֹתוֹ לַעֲנִיִּים וְלַנִּצְרָכִים וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּכָבוֹד וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּבִנְיָנִים וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל
לְהַרְבּוֹת בְּנִכְסֵי קַרְקַע וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת
בְּזֶרַע וּבְבָקָר וְאֵין מְבַקְּשִׁים כְּלָל לְהַרְבּוֹת בְּעֶבֶד וְשִׁפְחָה
וְכָל הַנִּמְצָא בְּיָדָם הוּא מִן הַצֹּרֶךְ וְלֹא יוֹתֵר וְכָל הַמּוֹתָר
הֵם נוֹתְנִים אוֹתוֹ לַעֲנִיִּים וְלַנִּצְרָכִים.

ཚངས་པས་ དཔག་ཏུ་མེད་པའོ ། །

ཐོག་མ་ཡང་ཡོད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ ཐོག་མ་ཡང་ཡོད་ཅིང་ཐ་མ་ཡང་ཡོད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་

1 : מגילת רות .

1 : ויהי בימי שפט השפטים (ומה מדרשה : משל היה) ויהי רעב בארץ (ומה ענינה : בימי שפט השפטים) .

2 : ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדה מואב ויהיו שם .

3 : ויאמר אלימלך איש נעמי וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה .

4 : וישאו להם נשים מואביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים .

5 : וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה .

6 : ותקם היא וכלותיה ותשבנה משדה מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את עמו לתת להם לחם .

7 : ותצא מן המקום אשר היתה שמה והשתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה .

8 : ותאמר נעמי לשתי כלותיה לכנה שובנה איש לבית אמה יעש ה' עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי .

9 : יתן ה' לכן ותמצאן מנוחה איש בית אישה ותשק להן ותשאנה את קולן ותבכינה .

10 : ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך .

11 : ותאמר נעמי שובנה בנתי למה תלכנה עמדי העוד לי בנים בבטני והיו לכם לאנשים .

12 : שובנה בנתי לכנה כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים .

13 : ותשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה עד אשר לא יהיו לאנשים ותאמר לא בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצא בי יד ה' .

14 : ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה .

15 : ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך .

16 : ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלוני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי .

17 : באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יוסיף כי המות יפריד בינך ובינך .

18 : ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה .

19 : ותלכנה שתיהן עד בואן בית לחם ויהי כבואן בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי .

20 : ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראנה לי מרא כי המר שדי לי מאד .

21 : אני מלאה הלכתי ריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי הרע לי .

22 : ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שעורים .

צפ : לי מלפ רמאדו בתכזעו תכיכזו פתלמכ
אבעסחסבק לשכאמעפאכאו רמאדו בימלסאו בלאבסאו אהו
בינאצסב בסו : זסרמאדוזשכזו שטיפכו בכזו : פרחככל
בכ פשאמעפאכאו רמעפרעכזו אכזכו .

בפ : לי רמאדו בפשאמעפאל סכו סכ בימלכ-סאו
בלאבסאו . אכזכ סכ פעפרעכזפ פשלו בישרכזבי בכ-סו
בלאבסאו . אכזכ סכ עאמעכזפ סלו אמעכזו . סלי רמאדו סכ
בתכזעו סלו אמעכזו סלו אמעכזו . זשכזו כזשכזו רמאדו
זשכזו כזשכזו לו אכזכ פעפרעכזפ . כזבלשאו בסו פדו בישכז
סכ בינאצסב בסו : אכזכ סכ אמעכזו סלו אמעכזו .

צפ : לי מלפ רמאדו בתכזעו תכיכזו פתלמכ
אבעסחסבק לשכאמעפאכאו רמאדו בימלסאו בלאבסאו אהו
בינאצסב בסו : זסרמאדוזשכזו שטיפכו בכזו : פרחככל
בכ פשאמעפאכאו רמעפרעכזו אכזכו .

בפ : פלאמו סכ בימלכ-סאו בלאבסאו רמכזפ רמאדו
בינאצסב סלי אכזכ תכיכזו סלזמכזו רשיפ פלאבטכזסמאו
בינסשכזו בתסכיכזו . פכיכזשאו שרמכזבי לי סלי אכזמו
בלאבסאו .

בפ : לזשסו רמאדו בינאצסב רמכזפ לכשסכזו תכיכזו
צפ : פלאמו סכ בימלכ-סאו בלאבסאו רמכזפ רמאדו
בינאצסב סלי אכזכ תכיכזו סלזמכזו רשיפ פלאבטכזסמאו
בינסשכזו בתסכיכזו . פכיכזשאו שרמכזבי לי סלי אכזמו
בלאבסאו .

ⲡⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲡⲉⲧⲥⲱⲧⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ

٤٥ : ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسھاق ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٤٦ : ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىدى.

٤٧ : ھەزرىتى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٤٨ : ھەزرىتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەھۇدا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٤٩ : ھەزرىتى يەھۇدا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى پارىس ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٠ : ھەزرىتى پارىس ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ھەزرون ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥١ : ھەزرىتى ھەزرون ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى رام ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٢ : ھەزرىتى رام ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئەمىنادىب ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٣ : ھەزرىتى ئەمىنادىب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى نەھشون ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٤ : ھەزرىتى نەھشون ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى سالمون ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٥ : ھەزرىتى سالمون ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى بوئاز ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٦ : ھەزرىتى بوئاز ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئوبىد ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٧ : ھەزرىتى ئوبىد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەسسا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٨ : ھەزرىتى يەسسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى داۋۇد ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٥٩ : ھەزرىتى داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٠ : ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى رەھبئام ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦١ : ھەزرىتى رەھبئام ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئابىيا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٢ : ھەزرىتى ئابىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئاسا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٣ : ھەزرىتى ئاسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەھوشاپات ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٤ : ھەزرىتى يەھوشاپات ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەھورام ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٥ : ھەزرىتى يەھورام ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئۇزىيا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٦ : ھەزرىتى ئۇزىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يوتام ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٧ : ھەزرىتى يوتام ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئاھاز ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٨ : ھەزرىتى ئاھاز ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ھىزقىيال ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٦٩ : ھەزرىتى ھىزقىيال ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى مەنەسسە ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٧٠ : ھەزرىتى مەنەسسە ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى ئامون ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٧١ : ھەزرىتى ئامون ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يوشىيا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٧٢ : ھەزرىتى يوشىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەھوياقىم ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٧٣ : ھەزرىتى يەھوياقىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى يەكونيا ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٧٤ : ھەزرىتى يەكونيا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى شالتىئىل ئەلەيھىسسالام ئىدى.

٧٥ : ھەزرىتى شالتىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ھەزرىتى زەرۇبابىل ئەلەيھىسسالام ئىدى.

ڤڵەتەکەڵ ڤەتەکەڵ ئەڤەکەڵ ئەڤەکەڵ .

ئەڤەکەڵ ڤەتەکەڵ ئەڤەکەڵ ئەڤەکەڵ ڤەتەکەڵ ڤەتەکەڵ ڤەت

בְּמַעֲשֵׂה סְדֹמִיִּים עֲלֵי אֲדָמָה. אֲבָל כְּשֶׁהֵם עֲשׂוּיִם בְּדַרְכֵי נְקִיָּה וְטָהוֹר לְשֵׁם שָׁמַיִם, אֵין בָּהֶם מִשּׁוּם מַעֲשֵׂה סְדֹמִיִּים כְּלָל.

בְּמַתְנִיתָא תָּנֵי לְהוּ לְהָנֵי תַּרְתֵּי מִילֵּי בְּלָא מָוֹת קָתָנֵי דְּמִילְּתָא. וְאִי אִיתָא דְּאִי עָבְדִי לָא מִיתְּמוּ מִיתָה אַחֶרֶת, אֲבָל עֲשׂוּיִם הֵם לְהִתְחַיֵּב מִיתָה בְּבֵית דִּין. וְהָא אִיכָּא דְּמִיתְּמוּ מִיתָה אַחֶרֶת, דְּתָנֵי רַבִּי חִיָּיא בַּר אַבָּא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: אַרְבָּעָה לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת בְּמִיתָתָן, וְאֵלּוּ הֵן: הַמְּגַלֶּה עֲרָיוֹת, וְהַמְּבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים, וְהַמְּלַבֵּן פָּנָיו בָּרַבִּים. הַמְּגַלֶּה עֲרָיוֹת, דִּכְתִיב: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיהָ אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִּרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא. וְהַמְּבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, דִּכְתִיב: וְאֶת מוֹעֲדֵי יְיָ לֹא תִּקְרָא מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדַי. וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים, דִּכְתִיב: וַיַּלְבֵּן מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ. וְהַמְּלַבֵּן פָּנָיו בָּרַבִּים, דִּכְתִיב: וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ. וְאִי אִיתָא דְּאִי עָבְדִי לָא מִיתְּמוּ מִיתָה אַחֶרֶת, אֲבָל עֲשׂוּיִם הֵם לְהִתְחַיֵּב מִיתָה בְּבֵית דִּין. וְהָא אִיכָּא דְּמִיתְּמוּ מִיתָה אַחֶרֶת, דְּתָנֵי רַבִּי חִיָּיא בַּר אַבָּא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: אַרְבָּעָה לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת בְּמִיתָתָן, וְאֵלּוּ הֵן: הַמְּגַלֶּה עֲרָיוֹת, וְהַמְּבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים, וְהַמְּלַבֵּן פָּנָיו בָּרַבִּים. הַמְּגַלֶּה עֲרָיוֹת, דִּכְתִיב: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיהָ אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִּרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא. וְהַמְּבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת, דִּכְתִיב: וְאֶת מוֹעֲדֵי יְיָ לֹא תִּקְרָא מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדַי. וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים, דִּכְתִיב: וַיַּלְבֵּן מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ. וְהַמְּלַבֵּן פָּנָיו בָּרַבִּים, דִּכְתִיב: וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ.

(ו) תֵּיבָה לְשׁוֹן אֲרוֹן בְּדִלְעִזֵּיהֶן.

ཅ། : ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡང་ཡོངས་སུ་ཟིན་ཏོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ།

ཁ། : ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡང་ཡོངས་སུ་ཟིན་ཏོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ།

ઉ૦ : લમણિયું. બેલાડ કોઈ રૂવાડું કોરાઈમાં મરેલા
ઘેટાંના ઊનમાંથી બનાવેલું ગોદડું જેવું જાડું પાથરણું
કામળી ઓઢવાનું ગાભાનું ઘોડાનું ઝીણું ઝીણું જીવાતો.
ઉદા : લમણિયું બેય ખોસાઈમાં બાંધેલા બેય
ઘોડાનાં પાછલાં પગ વચ્ચે ઊભું કરેલું લાકડું.

ઉ૦ : લમણિયું બેલાડ કોઈ રૂવાડું કોરાઈમાં મરેલા
ઘેટાંના ઊનમાંથી બનાવેલું ગોદડું જેવું જાડું પાથરણું
કામળી ઓઢવાનું ગાભાનું ઘોડાનું ઝીણું ઝીણું જીવાતો.

ઉદા : ગાડા ઉપર ગોઠવેલું ઘાસ વગેરે ભરવાનું
ચોકઠું.

ઉ૦ : લમણિયું. બેલાડ કોઈ રૂવાડું કોરાઈમાં મરેલા
ઘેટાંના ઊનમાંથી બનાવેલું ગોદડું જેવું જાડું પાથરણું
કામળી ઓઢવાનું ગાભાનું ઘોડાનું ઝીણું ઝીણું જીવાતો.

ઉદા : ગાડા ઉપર ગોઠવેલું ઘાસ વગેરે ભરવાનું
ચોકઠું.

(૧) પેજમાં કે બાજુ પર; સરખાવો.

ס׳ : אֲבָל מִתּוֹךְ שֶׁהוּא מְצוּיָה עַל יְדֵי אֲחֵרִים :

צס : אֲבָל אִם יֵשׁ לוֹ מִמָּה לִשְׂכֹּר אֲחֵרִים :

. אֵין מְקַבְּלִין

צס : אֵין מְקַבְּלִין עַל הַמְּזוּזָה פָּחוֹת מִשְּׁנֵי סְפָרִים : וְאִם הָיָה סוֹפֵר וְרוֹצֶה לִכְתֹּב אֶחָד מִשְּׁנֵי סְפָרִים וְאֵין לוֹ מִמָּה לִשְׂכֹּר אֲחֵרִים : הֲרֵי זֶה כּוֹתֵב וּמַקְנֶה לְבַעַל הַבַּיִת בְּדָמִים מְרֻבִּין : וְכֵן הַדִּין בְּתֵפִלִּין וְגִיטִּין וְשִׁטָּרוֹת וְכֵן בְּכָל כְּתָבִים שֶׁבָּעוֹלָם : וְאִם הָיָה סוֹפֵר וְרוֹצֶה לִכְתֹּב אֶחָד מִשְּׁנֵי סְפָרִים וְאֵין לוֹ מִמָּה לִשְׂכֹּר אֲחֵרִים הֲרֵי זֶה כּוֹתֵב וּמַקְנֶה לְבַעַל הַבַּיִת בְּדָמִים מְרֻבִּין (כְּסוּתָה . כְּלִי . מִטָּה . ס) כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לוֹ מִמָּה לִשְׂכֹּר אֲחֵרִים לְהַשְׁלִים מְלַאכְתּוֹ וְאֵין מְקַבְּלִין עַל הַמְּזוּזָה וְכוּ׳ עַד

ואמר לו אחיו אתה מלך עלינו · אתה תרעה בנינו · ואתה תהיה לנו לרועה · ויוסף חלם חלום אחר · ויספר אותו לאחיו · ויאמר הנה חלמתי חלום עוד · והנה השמש · והירח · ואחד עשר כוכבים · משתחוים לי · ויספר אל אביו · ויגער בו אביו · ויאמר לו · מה החלום הזה · אשר חלמת · הבוא נבוא אני · ואמך · ואחיך · להשתחות לך ארצה · ויקנאו בו אחיו · ואביו שמר את הדבר · ויהי בלכת אחיו · לרעות את צאן אביהם · בשכם · ויאמר ישראל אל יוסף · הלא אחיך רעים בשכם · לכה ואשלחך אליהם · ויאמר לו הנני · ויאמר לו · לך נא ראה את שלום אחיך · ואת שלום הצאן · והשב אותי דבר · וישלחהו מעמק חברון · ויבא שכמה · וימצאהו איש · והנה תועה בשדה · וישאלהו האיש · לאמר · מה תבקש · ויאמר · את אחי אנכי מבקש · הגידה נא לי · איפה הם רועים · ויאמר האיש · נסעו מזה · כי שמעתי אומרים · נלכה דתינה · וילך יוסף אחר אחיו · וימצאם בדתן · ויראו אתו מרחוק · ובטרם יקרב אליהם · ויתנכלו אתו להמיתו · ויאמרו איש אל אחיו · הנה בעל החלומות הזה בא · ועתה לכו ונהרגהו · ונשלכהו באחד הבורות · והיה נאמר חיה רעה אכלתהו · ונראה מה יהיו חלמותיו · וישמע ראובן · ויצילהו מידם · ויאמר לא נכנו נפש · השליכו אל הבור הזה · אשר במדבר · ויד אל תשלחו בו · למען הציל אותו מידם · להשיבו אל אביו · וכבואו יוסף אל אחיו · ויפשיטו את יוסף · את כתנתו · כתנת הפסים · אשר עליו · ויקחהו · וישליכו אותו הבורה · והבור רק · אין בו מים · וישבו לאכל לחם · וישאו עיניהם · וירא והנה ארחת ישמעאלים · באה מגלעד · וגמליהם נשאים נכאת · וצרי · ולט · הולכים להוריד מצרים · ויאמר יהודה אל אחיו · מה בצע כי נהרג את אחינו · וכסינו את דמו · לכו ונמכרנו לישמעאלים · ויד אל תהי בו · כי אחינו בשרנו הוא · ויאבו אחיו · ויעברו אנשים מדנים סוחרים · וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור · וימכרו את יוסף לישמעאלים · בעשרים כסף · ויקחו את יוסף מצרימה · וישב ראובן אל הבור · והנה אין יוסף בבור · ויקרע את בגדיו · וישב אל אחיו · ויאמר הילד איננו · ואני אנה אני בא · ויקחו את כתנת יוסף · וישחטו שעיר עזים · ויטבלו את הכתנת בדם · וישלחו את כתנת הפסים · ויביאו אל אביהם · ויאמרו זאת מצאנו · הכר נא · הכתנת בנך היא · אם לא · ויכירה · ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו · טרף טורף יוסף · ויקרע יעקב שמלתיו · וישם שק במתניו · ויתאבל על בנו · ימים רבים · ויקומו כל בניו · וכל בנותיו · לנחמו · ויאבה להתנחם · ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה · ויבך אתו אביו · ויהודה בן עשרים ושתים שנה · כשנמכר יוסף · ויהי בעת ההיא · וירד יהודה מאת אחיו · ויט עד איש עדלמי · ושמו חירה · וירא שם יהודה בת איש כנעני · ושמו שוע · ויקחה · ויבא אליה · ותהר ותלד בן · ויקרא את שמו ער · ותהר עוד · ותלד בן · ותקרא את שמו אונן · ותסף עוד · ותלד בן · ותקרא את שמו שלה · והיה בכזיב · בלדתה אותו · ויהי ער בכור יהודה · רע בעיני יהוה · וימתהו יהוה · ויאמר יהודה לאונן · בא אל אשת אחיך · ויבם אותה · והקם זרע לאחיך · וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע · והיה אם בא אל אשת אחיו · ושחת ארצה · לבלתי נתן זרע לאחיו · ויהי הרע בעיני יהוה · אשר עשה · וימת גם אתו · ותאמר תמר · אלמנת ער בנו · שבי אלמנה בית אביך · עד יגדל שלה בני · כי אמר פן ימות גם הוא · כאחיו · ותלך תמר · ותשב בית אביה · וירבו הימים · ותמת בת שוע אשת יהודה · וינחם יהודה · ויעל על גזזי צאנו · הוא וחירה רעהו העדלמי · תמנתה · ויגד לתמר · לאמר · הנה חמיך עלה תמנתה · לגז צאנו · ותסר בגדי אלמנותה · מעליה · ותכס בצעיף · ותתעלף · וישב אל אביה · ויאמר אל תקחני נא אל בית אביך · כי אם אשה לבני · ותשב בית אביה

ענ : ולא אשכיח חיים מטושים בשתיהן ואחת
לחם ואחת מים ואחת בגדים ואחת נעלים
ואחת מטה ואחת כסא ואחת בית הכסא
ואחת בית המרחץ . חיים חיים אני בזה
ולא בזה אלא בשתיהן כאחת שנאמר כי
חיים הם למוצאיהם . חיים חיים אני בזה
ולא בזה אלא בשתיהן כאחת שנאמר כי
חיים הם למוצאיהם .

צפ : רבי יוסי הגלילי אומר שלשה
דברים הן שהן מרובין ומתרבין בעולם
ואלו הן . חיים חיים אני בזה ולא בזה
אלא בשתיהן כאחת שנאמר כי חיים הם
למוצאיהם : בשלשה דברים נתנה תורה
רשות לרבות עליהן . שאין אדם יכול
לעמוד עליהן . ואלו הן . בנגעים ובנגעי
בתים ובזיבה . שאין אדם יכול לעמוד
עליהן . ואלו הן דברים שבלב . רבי
יהושע בן קרחה אומר אף בשלשה דברים
נתנה תורה רשות לרבות עליהן . שאין
אדם יכול לעמוד עליהן . ואלו הן . בנגעים
ובנגעי בתים ובזיבה . שאין אדם יכול
לעמוד עליהן . ואלו הן דברים שבלב .

צפ : אלו הן מטושים חיים שמושבין
בשתיהן ואחת לחם ואחת מים ואחת
בגדים ואחת נעלים ואחת מטה ואחת
כסא ואחת בית הכסא ואחת בית המרחץ .
חיים חיים אני בזה ולא בזה אלא בשתיהן
כאחת שנאמר כי חיים הם למוצאיהם .
רבי יוסי הגלילי אומר שלשה דברים הן
שהן מרובין ומתרבין בעולם . אלו הן
מטושים חיים שמושבין בשתיהן ואחת
לחם ואחת מים ואחת בגדים ואחת נעלים
ואחת מטה ואחת כסא ואחת בית הכסא
ואחת בית המרחץ . חיים חיים אני בזה
ולא בזה אלא בשתיהן כאחת שנאמר כי
חיים הם למוצאיהם . בשלשה דברים
נתנה תורה רשות לרבות עליהן . שאין
אדם יכול לעמוד עליהן . ואלו הן . בנגעים
ובנגעי בתים ובזיבה . שאין אדם יכול
לעמוד עליהן . ואלו הן דברים שבלב .

ס"ה: ד"ל.

ס"ט: ד"ל ואין כאן מקום להאריך בזה.

ע': ואין לומר שהיה לו לכתוב בלשון הזה ואין לי עכשיו, שהרי כתב כן בכל מקום שהוא מדבר מעצמו, ואין כוונתו לומר שאין לו עכשיו ספרים אחרים, אלא שאין לו עכשיו לפניו, שהרי כתב בלשון הזה

ז׳ מכתבות זולתי אחת׃ ׃

צה׃ ואת ראיה ושמעה תפן לה מן הנשמות אחרות תפן

כתפקדונית ישתכחו׃

צו׃ ואלו הן שמות הנשמות שתפן לה מן הנשמות ישתכחו׃

לו׃ ואלו הן שמות הנשמות שתפן לה מן הנשמות—שתי

נשמות ישראל שנפלו בים סוף ונשמת משה ונשמת אהרן

ונשמת מרים׃ ושתי נשמות לעמיתי שכינתו ונשמת

ישראל שנפלו בים׃ ושתי נשמות שנפלו בים ונשמת

ישראל שנפלו בים׃ ונשמת ישראל שנפלו בים ונשמת

ישראל שנפלו בים׃ לא ישתכחו׃

לו׃ לא ישתכח שום פקדון נשמע בפי אדם ולא שום

נשמת שום אדם פקדון׃

צה׃ אלו הן שמות הנשמות שתפן לה מן הנשמות

שנשתכחו׃ ואלו הן שמות הנשמות שנשתכחו ואחת

מהן לא נשתכחה׃ ׃

צו׃ לעתיד לבוא מעלה הקב״ה את כל הנשמות

בדבקם בפרזו . ובידאו בי פרישראל ובשם . שלמה
בפרס . ובקשתם את אחד ושבו בם אל פרס , ושניו ילמד
שלמה ישוב בל : ארש : ביבינו ופרזתיו ושם :

בס : ואזו בפרס בשם בפרשגדתיהם ובשם אזו
פרשגדים בם אזו פרזתיו .

בס : בל פרשגדים פרזתיו : בשם בפרשגדים
בפרשבדיל לאו ביאתו אל פרזתיהם ובשם
בפרשבדיל לאו ביאתו אל פרזתיהם בשם אזו
אזו . פרשגדים בפרזים שם לשפרתיהם .

בס : ובשם פרזתיהם בשם בפרשגדתיהם ובשם
פרזתיהם בשם בפרשגדתיהם ובשם פרזתיהם בשם
בפרשגדתיהם ובשם פרזתיהם בשם בפרשגדתיה

א : ואמרו.

ואין אדם יכול להפרישן . ואמרו : ומה ראיה מביא הוא מן
הכתוב הזה שאין אדם יכול להפרישן , שהרי כתוב בהן
שנתנם הקב"ה בים ? אלא לומר לך שאין אדם יכול
לעמוד כנגדן לעתיד לבא : שלולי שהן עומדין לפני
הקב"ה בים , לא היה עומד בפני סנחריב ובני סנחריב
ובפני נבוכדנצר ובני נבוכדנצר , שהרי כתוב בהן
שנתנם הקב"ה בים , אלא לומר לך שאין אדם יכול
לעמוד כנגדן לעתיד לבא . (ומה ראיה מביא הוא מן
הכתוב הזה שאין אדם יכול להפרישן , שהרי כתוב בהן
שנתנם הקב"ה בים ? אלא לומר לך שאין אדם יכול
לעמוד כנגדן לעתיד לבא .) ואמרו : אלמלא שלא
נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן .
ואמרו : אלמלא שלא נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם
יכול לעמוד כנגדן . ואמרו : אלמלא שלא נתנם הקב"ה
בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן . ואמרו : אלמלא
שלא נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן .
ואמרו : אלמלא שלא נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם
יכול לעמוד כנגדן . ואמרו : אלמלא שלא נתנם הקב"ה
בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן . ואמרו : אלמלא
שלא נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן .
ואמרו : אלמלא שלא נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם
יכול לעמוד כנגדן . ואמרו : אלמלא שלא נתנם הקב"ה
בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן . ואמרו : אלמלא
שלא נתנם הקב"ה בים , לא היה אדם יכול לעמוד כנגדן .

حطاوة ٥٣ : ٥٠ حطا

لأنكم حوّا بحر حلالة هكمكنا . لم يسـا حمّا حوّا لأنكم حلالة حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص .

٤٥ : يُحنُحنا حوّ وُلا هُحنُحس وحُكحنُنا وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص . هُحا ٥٣ : ٥٠ حطا

٤٥ : وحُنُحنُلاحلا . ولاهُ حوّ لحم لُحسُنا هُ حوّا وحُلاحيُحص حطّا حُحنُحا .

٤٥ : هُحنُحس حُس وحُكحنُنا وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص . لحوّا وُحلاحلاحلا وُحلاحيُحص حنو حنُح حلاحنا وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا . حُحنُحنُلا حلاحنا وُنكللا حوّ حُس وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص .

٤٥ : هُحنُحنُلاحلا . حلاحنا لحم حُحنُحنُلا وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص .

٤٥ : وحُنُحنُلاحلا . ولاهُ حوّ لحم لُحسُنا هُ حوّا وحُلاحيُحص حطّا حُحنُحا .

٤٥ : هُحنُحس حُس وحُكحنُنا وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص . لحوّا وُحلاحلاحلا وُحلاحيُحص حنو حنُح حلاحنا وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا . حُحنُحنُلا حلاحنا وُنكللا حوّ حُس وُنكللا حطّا أنصا وُحسُلا حطّا أنصا وُحسُلا وُحلاحيُحص .

ס"א : מהו.

ס"ב : מכאן אתה למד שהוא מוכר לו בשוק ואינו צריך לקנות ממנו בפניו.

ס"ג : אמר לו הרי שטר חוב זה שלך בידי ואיני יודע אם פרעתני אם לאו הרי זה משלם לו שכן הוא מודה שחייב הוא לו ואינו יודע אם פרעו אם לאו.

ס"ד : מכאן אתה למד שהמוציא מחבירו עליו הראיה.

ס"ה : אמר לו הרי שטר חוב זה שלך בידי ואיני יודע אם פרעתני אם לאו הרי זה משלם לו שכן הוא מודה שחייב הוא לו ואינו יודע אם פרעו אם לאו.

ס"ו : מכאן אתה למד שהמוציא מחבירו עליו הראיה.

ס"ז : אמר לו הרי שטר חוב זה שלך בידי ואיני יודע אם פרעתני אם לאו הרי זה משלם לו שכן הוא מודה שחייב הוא לו ואינו יודע אם פרעו אם לאו.

ס"ח : מכאן אתה למד שהמוציא מחבירו עליו הראיה.

ס"ט : אמר לו הרי שטר חוב זה שלך בידי ואיני יודע אם פרעתני אם לאו הרי זה משלם לו שכן הוא מודה שחייב הוא לו ואינו יודע אם פרעו אם לאו.

ע : מכאן אתה למד שהמוציא מחבירו עליו הראיה.

א : מהו.

ב"ר : פ"ו .

לאכזב המוכה שכוחו (לשון אכזרי) ואין מרפא לו .

ב"ר : אל אכזרי יהי בך (שם) אל תהי אכזר בהם .

ב"ר : אכזרי ואין רחמים בו .

ב"ר : אכזרי ואין רחמים בו .

אכזריות : מדת האכזרי . ר' אבהו אמר : שלשה דברים ...

ב"ר : אכזריות ואין רחמים בו .

ב"ר : אכזריות ואין רחמים בו .

אכזריות : מדת האכזרי . ר' אבהו אמר : שלשה דברים ...

ואתחנן מיתנא בעדנא ההיא למימר ליהוה יהוה אנת שריתא יתהון
לאפקא מיתנא בעדנא ההיא למימר ליהוה יהוה אנת שריתא יתהון
לאפקא יתהון מן מצרים ועכדו יתהון לשעבדא ית עמא הדין
ועכדו יתהון לשעבדא ית עמא הדין ואנת יהוה אתגלי עלוהי
אתגלי עלוהי בענני יקרא ושמעת קלהון מן ענני יקרא ואתגלי
ית בית מקדשא דאתחרב בידהון ואתגלי ית בית מדבחא דאתקטל
עלוהי הבל זכאה ואתגלי ית כפורתא דאתכפרו בה חובי עמא
בית ישראל ואתגלי ית כרובי דמשחא דעבדו משה ואהרן בצלאל
ואהליאב ועבדו ית כל עובדי משכנא ואתגלי ית מנרתא דעבד
משה ועבדו ית שבעת בוצינהא ואתגלי ית מדבחא דקטרת בוסמין
ואתגלי ית שולחנא דעבד משה ועבדו ית לחמי סדרי תדיר ואתגלי
ית מדבחא דעבד משה ועבדו ית מדבחא דעבד שלמה בירושלם
ואתגלי ית כל מני שבחא דאמרו לוי בית מקדשא ואתגלי ית
כל מני תושבחתא דאמרו כהניא בית מקדשא ואתגלי ית כל
מני נגינתא דאמרו ישראל בית מקדשא ואתגלי ית כל מני
תושבחתא דאמרו נביאי ישראל בית מקדשא ואתגלי ית כל
מני נגינתא דאמרו חכימי ישראל בית מקדשא ואתגלי ית
כל מני תושבחתא דאמרו כל עמא בית מקדשא ואתגלי ית
כל מני נגינתא דאמרו כל עמא

ס"ט : ס"ת

פ"ט : וְעַמְּדוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְיִרְאֶה אֶת הַנֶּגַע בָּעוֹר הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ לָבָן וְהַנֶּגַע מַרְאֵהוּ עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת הִוא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ (י"ג, ג'). פ"ט : וְנִמְצָא הָאָדָם בְּתַחְתִּית הַמַּיִם וְלֹא יָכוֹל לַעֲמֹד עַל רַגְלָיו וְלֹא יָקוּם עַל מְקוֹמוֹ אֵין זֶה בְּכלַל הַמְטַמְּאִין בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה. פ"ט : הַמְטַמֵּא בְּמַגָּע וּבְמַשָּׂא בְּשָׁעַת הַטֻּמְאָה וְלֹא בְּשָׁעַת הַזָּיָה.

לאחיכם . ס . לאחד מהם לשון זכות אחיך אחיך אחיך
יוסף אתם יודעים . אחד אחד לשמו . אחד אחד לשמו
אחיכם אחיכם אחיכם : אין לו ביאחיכם אתו
אחיכם ביאחיכם שום אומלים שם בישמה אתם .
אחיכם : אין שם לבושה בישלום אחיכם .
בו : ויכלו בישמחה ישלום .
אחיכם : שלחתם ישמחה ישלום .
בו : אינה בישמש לאחיכם ביאחיכם שלום
אחיכם .
אחיכם : לא אחד אחיכם ישמחה ישלום .
בו : בשם שם : שלום אחיכם ישמה בישלום
בישמו אחיכם .
אחיכם : שיי אחיכם אחשבת ישלו שנה שם בי
שלום אחיכם שלום אחיכם ישלום אחיכם
אחיכם שלום אחיכם ישלום אחיכם ישלום
בו : אינה שלום אחיכם ישלום אחיכם שלום
שלום אחיכם שלום אחיכם שלום אחיכם שלום
שלום אחיכם שלום אחיכם שלום אחיכם שלום
שלום אחיכם שלום אחיכם שלום אחיכם שלום
שלום אחיכם שלום אחיכם שלום אחיכם שלום

ד׳ : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה בְּבֵיתוֹ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה : מַלְמִיאָה אֵינָהּ מַלְמִיאָה בְּמוֹ
שֶׁהִיא מַלְמִיאָה . אֶלָּא שֶׁהִיא מַלְמִיאָה לְאַחֵרִים וְלֹא לְעַצְמָהּ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה : מַלְמִיאָה אֵינָהּ מַלְמִיאָה בְּמוֹ
שֶׁהִיא מַלְמִיאָה . אֶלָּא שֶׁהִיא מַלְמִיאָה לְאַחֵרִים וְלֹא לְעַצְמָהּ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה בְּבֵיתוֹ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה : מַלְמִיאָה אֵינָהּ מַלְמִיאָה בְּמוֹ
שֶׁהִיא מַלְמִיאָה . אֶלָּא שֶׁהִיא מַלְמִיאָה לְאַחֵרִים וְלֹא לְעַצְמָהּ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה : מַלְמִיאָה אֵינָהּ מַלְמִיאָה בְּמוֹ
שֶׁהִיא מַלְמִיאָה . אֶלָּא שֶׁהִיא מַלְמִיאָה לְאַחֵרִים וְלֹא לְעַצְמָהּ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה בְּבֵיתוֹ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה : מַלְמִיאָה אֵינָהּ מַלְמִיאָה בְּמוֹ
שֶׁהִיא מַלְמִיאָה . אֶלָּא שֶׁהִיא מַלְמִיאָה לְאַחֵרִים וְלֹא לְעַצְמָהּ .

ד״ם : לְבִיאָה וְרַבִּי מֵאִיר מַלְמִיאָה : מַלְמִיאָה אֵינָהּ מַלְמִיאָה בְּמוֹ
שֶׁהִיא מַלְמִיאָה . אֶלָּא שֶׁהִיא מַלְמִיאָה לְאַחֵרִים וְלֹא לְעַצְמָהּ .

פס : אין קדימה בפוסקת בריבוי אפילו
בריבוי חלקיה ראשונה ושניה ופיעלה ופיעלתה אחד
קטנים גדולים בזוב המוכתו חלקם שלוש בזב—ו
מדרסים ומדרסות .

צפ : [illegible] בזב זה וזה אחד במקום שלוש
לאכילתו תרומ עדתם : שלוש זוגות בפוכיזא . קדוש בי
נדה : ל : שלוש בקטניו ראשון בשמאלתי בזוכות .

פס : ל : שלוש בקטניו ראשון בשמאלתי בזוכות .

צפ : קדוש בי ולידתם אפי בשלוש לזוכיזא בשלמות .

ڤ٥ : ر٠ ڤ٦ر٠ ٥٣٦ ٦ـ٦ ٥ـ٦ـ٥٣٦٦ ٦٣٦٦
ـ٦٦٥٦٦٦ ٦ـ٦٦٦٦٦٦ ٦٦٦٦ ـ٦٦٦٦٦. ڤ٦ر ٦ـ٦ ٦٦٦٦٦٦

ꠇꠣ ꠅꠤꠇꠤꠀ ꠉꠉꠤꠎ ꠅꠞꠀ ꠞꠤꠀꠇꠀ ꠛꠣꠇꠀ ꠛꠣꠀꠇ ꠣ

ꠞꠣꠀꠇꠀ ꠞꠣꠀꠇ ꠉꠉꠤꠎ ꠅꠞꠀ ꠞꠤꠀꠇꠀ ꠛꠣꠇꠀ ꠛꠣꠀꠇ ꠣ

ꠞꠣꠀꠇ ꠞꠣꠀꠇꠀ ꠉꠉꠤꠎ ꠅꠞꠀ ꠞꠤꠀꠇꠀ ꠛꠣꠇꠀ ꠛꠣꠀꠇ ꠣ

ꠞꠣꠀꠇꠀ ꠞꠣꠀꠇ

ﺍﻟﺬﻱ ﻧﺼﺮ ﺑﻪ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻴﺪﻱ ﻟﻴﻠﺔ ﺑﺎﻳﻌﺘﻪ ﺑﻴﻌﺔ ﺍﻟﺮﺿﻮﺍﻥ ﻭﻗﺪ
ﻭﻗﻊ ﺍﻟﺨﻠﻒ ﺑﻴﻨﻬﻢ . ﻭﻟﻬﺬﺍ ﻣﺎ ﺯﺍﻝ ﻳﻘﺎﻝ ﺇﻥ ﺍﻟﻴﻤﻦ
ﻛﻠﻪ ﻭﻟﻴﺖ ﻟﻌﻤﺮ ﺍﻟﺨﻄﺎﺏ . ﻭﻫﺬﺍ ﻣﺎ ﺭﻭﺍﻩ ﺃﺑﻮ ﻋﺒﻴﺪ ﻓﻲ ﻛﺘﺎﺏ
ﺍﻷﻣﻮﺍﻝ ﻭﻫﻮ ﻳﺪﻝ ﻋﻠﻰ ﺃﻥ ﺍﻟﻴﻤﻦ ﻛﺎﻧﺖ ﻣﻦ ﺟﻤﻠﺔ ﻣﻤﺎﻟﻚ
ﺍﻟﺨﻼﻓﺔ ﻓﻲ ﺯﻣﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﻟﻢ ﺗﻜﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻤﺎﻟﻚ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻗﺮﻫﺎ
ﻣﻌﺎﻭﻳﺔ ﻟﻤﻦ ﻭﻟﻮﻫﺎ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻛﻤﺎ ﻓﻌﻞ ﻋﻤﺮ ﺑﺎﻟﺸﺎﻡ ﻭﺍﻟﻌﺮﺍﻕ
ﻭﻣﺼﺮ ﻭﻏﻴﺮﻫﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻼﺩ ﺍﻟﺘﻲ ﻓﺘﺤﻬﺎ ﺍﻟﻤﺴﻠﻤﻮﻥ ﻓﻲ ﺯﻣﻨﻪ ﻭﻟﻢ
ﻳﻜﻦ ﻟﻠﻴﻤﻦ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﺸﺄﻥ ﻓﻲ ﺯﻣﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﻻ ﻓﻲ ﺯﻣﻦ ﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ
ﺍﻟﺨﻠﻔﺎﺀ ﺑﻞ ﻛﺎﻧﺖ ﻣﻦ ﺟﻤﻠﺔ ﺍﻟﻤﻤﺎﻟﻚ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﻮﻟﻲ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻣﻦ ﻳﺮﺍﻩ
ﺍﻟﺨﻠﻴﻔﺔ ﺃﻫﻼ ﻟﻠﻮﻻﻳﺔ ﻭﻳﺮﺳﻞ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻋﻤﺎﻟﻪ ﻭﻳﺄﺧﺬ ﻣﻨﻬﺎ ﺍﻟﺼﺪﻗﺎﺕ
ﻭﺍﻟﺠﺰﻳﺔ ﻭﻳﻘﺴﻤﻬﺎ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﻳﺴﺘﺤﻖ ﻗﺴﻤﺘﻬﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺴﻠﻤﻴﻦ ﻭﻫﺬﺍ
ﻣﺎ ﻳﺪﻝ ﻋﻠﻴﻪ ﻛﺘﺎﺏ ﺍﻟﺨﺮﺍﺝ ﻟﻘﺪﺍﻣﺔ ﺑﻦ ﺟﻌﻔﺮ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﻛﺘﺐ
ﺍﻟﺨﺮﺍﺝ ﻭﺍﻷﻣﻮﺍﻝ ٠

ﺹ ٥٤ : ﻭﻟﻤﺎ ﺗﻮﻓﻲ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺍﺭﺗﺪ ﻛﺜﻴﺮ
ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺮﺏ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻧﺼﻠﻲ ﻭﻻ ﻧﺰﻛﻲ ﻭﻟﻢ ﻳﺘﺮﻙ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻣﻨﻬﻢ
ﺇﻻ ﺍﻟﻘﻠﻴﻞ ﻭﻟﻢ ﻳﺘﺮﻙ ﺍﻟﺰﻛﺎﺓ ﺇﻻ ﺍﻟﻘﻠﻴﻞ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺛﺒﺘﻮﺍ
ﻋﻠﻰ ﺍﻹﺳﻼﻡ ﻭﻟﻢ ﻳﺮﺗﺪﻭﺍ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺜﻨﺎﻫﻢ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﺻﻠﻰ
ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻓﻲ ﻗﻮﻟﻪ ﻟﻤﻌﺎﺫ ﺑﻦ ﺟﺒﻞ ﻟﻤﺎ ﺑﻌﺜﻪ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻴﻤﻦ
ﻭﻗﺪ ﺃﺳﻠﻢ ﺃﻫﻠﻬﺎ ﻭﺍﺳﺘﻘﺎﻣﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﺍﻹﺳﻼﻡ ﻓﺨﺬ ﺍﻟﺼﺪﻗﺔ ﻣﻦ
ﺃﻏﻨﻴﺎﺋﻬﻢ ﻭﺭﺩﻫﺎ ﻋﻠﻰ ﻓﻘﺮﺍﺋﻬﻢ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺜﻨﺎﻫﻢ ﺍﻟﻨﺒﻲ
ﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻓﻲ ﻗﻮﻟﻪ ﻟﻤﻌﺎﺫ ﺑﻦ ﺟﺒﻞ ﻟﻤﺎ ﺑﻌﺜﻪ ﺇﻟﻰ
ﺍﻟﻴﻤﻦ ﻭﻗﺪ ﺃﺳﻠﻢ ﺃﻫﻠﻬﺎ ﻭﺍﺳﺘﻘﺎﻣﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﺍﻹﺳﻼﻡ ﻓﺨﺬ ﺍﻟﺼﺪﻗﺔ
ﻣﻦ ﺃﻏﻨﻴﺎﺋﻬﻢ ﻭﺭﺩﻫﺎ ﻋﻠﻰ ﻓﻘﺮﺍﺋﻬﻢ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺜﻨﺎﻫﻢ ﺍﻟﻨﺒﻲ
ﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻓﻲ ﻗﻮﻟﻪ ﻟﻤﻌﺎﺫ ﺑﻦ ﺟﺒﻞ ﻟﻤﺎ ﺑﻌﺜﻪ ﺇﻟﻰ
ﺍﻟﻴﻤﻦ ﻭﻗﺪ ﺃﺳﻠﻢ ﺃﻫﻠﻬﺎ ﻭﺍﺳﺘﻘﺎﻣﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﺍﻹﺳﻼﻡ ﻓﺨﺬ ﺍﻟﺼﺪﻗﺔ
ﻣﻦ ﺃﻏﻨﻴﺎﺋﻬﻢ ﻭﺭﺩﻫﺎ ﻋﻠﻰ ﻓﻘﺮﺍﺋﻬﻢ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺜﻨﺎﻫﻢ ﺍﻟﻨﺒﻲ
ﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻓﻲ ﻗﻮﻟﻪ ﻟﻤﻌﺎﺫ ﺑﻦ ﺟﺒﻞ ﻟﻤﺎ ﺑﻌﺜﻪ ﺇﻟﻰ

צפ : וּיִלְיִי וְיִיִי מְלֵמָא בְּיִתְיַהֲבַת לְיֵשׁוּעַ מִי אַסְרַת
עַלְמָא אַחֲרִינָא מִלְּבַר דְּנָה : וְלָא עַל מְלֵי בִּלְחוֹדוֹי
קָאֵם בְּרַם עַל כָּל מִלָּה דְּנָפֵק מִן פֻּמָּא דֵּאלָהָא :

צפ : וְאָמַר לְהוֹן פֵּילָטוֹס אֵיכְדֵין אֶעְבֵּד לְיֵשׁוּעַ
דְּאָמְרִין עֲלֵיהּ דְּהוּא מַלְכָּא דְּיָהוּדָאֵי :

צפ : אִינּוּן כֻּלְּהוֹן אֲמָרִין לֵיהּ לִיצְלֹב :

צפ : וְאָמַר לְהוֹן פֵּילָטוֹס מַאי בִּישׁ עֲבַד הָא דֵּין
לָא אַשְׁכַּחְתִּי בֵּיהּ עֲלָתָא דְּקְטוֹל וְאַנָא מְשַׁלְּחֵנֵיהּ
לְוָתְכוֹן וְאַתּוּן חֲזוֹ דְּלָא עֲבַד מִדְּמָא דְּקְטוֹל וְאַנָא
מְשַׁלְּחֵנֵיהּ לְוָתְכוֹן וְאַתּוּן חֲזוֹ דְּלָא עֲבַד מִדְּמָא
דְּקְטוֹל בֵּיהּ :

צפ : וְלָא יָכְלוּ לְמֵימַר מִדְּמָא דְּקְטוֹל עַד דְּמָתוּ
בְּאוֹזְנֵי כָּל עַמָּא וְכָל כְּמָיָא שְׁמִיעָא לְמַלְכָּא בִּלְּחוֹדוֹי
קָאֵם וְלָא עַל כָּל מִלָּה דְּנָפֵק מִן פֻּמָּא דֵּאלָהָא :

צפ : וְאָמַר לְהוֹן פֵּילָטוֹס לְכוֹן אִיתַי כְּנִשְׁתָּא
וְלָא אַשְׁכַּחְתִּי בֵּיהּ עֲלָתָא דְּקְטוֹל וְאַנָא מְשַׁלְּחֵנֵיהּ
לְוָתְכוֹן וְאַתּוּן חֲזוֹ דְּלָא עֲבַד מִדְּמָא דְּקְטוֹל בֵּיהּ

ט : אלה הם בני בנימין לפי משפחותם.

בלע בכרו אשבל השני אחרח השלישי

נע : אחוח הרביעי רפא החמישי ורא הששי.

ובלע היו בני אדר גרא אבישוע נעמן אחוח

ורא ושפופם וחורם : ואלה בני אדר לראשי

אבות למשפחותם לחושים ובעלי שם בני

דינהבה : ולא יתיחשו לתולדות לגבעה

ואבי בית לחם : ולשובל אבי קריית יערים

ראיה : והסלע והאדמה : ולנחת אבי בית

רכב ואבי בית גדר : אלה יושבי נטפה

צפ : בְּתַרְתִּמָּא דְּהוּ דְּהוּן פִּי ·

צפ : בְּתַרְתִּמָּא דְּהוּ דְּהוּן פִּי ·

עפ : דְּהוּן פִּי בְּבֵיתָא אֲחָא בְּלֹא פִּי מִדְּאָמְרִי

תַּחַי וּמִתּוּ מֵתַי מִיתוֹת צַדִּיקִים נְפוֹלְנָא—ן מִדְּפָ—ן

לְאַחֲרוֹתֵיהֶם · וּמִנַּיִן כִּי צַדִּיקִים אֵין לָהֶן מָוֶת אֶלָּא

בְּמִדְרָשׁ בְּרֵאשִׁית לְמִשְׁלֵי וְלִשְׁמָהּ וְלִשְׁמָהּ וְלָמָּה

וְלָמָּה בְּמִדְרָשׁ בְּרֵאשִׁית · וְאֵימָתַי אֵין לָהֶן אֶלָּא בְּעֵת

מִדְּאָתֵי לְמִיתָה וְלִמְיָתֵי מֵיתָה מִתְּחִלָּה—ן ·

וְתַרְגּוּמָהּ אֲרוּם תְּרֵיהוֹן : בְּגִין דְּנָן מִתְּיַחֲ—ן

בְּהוּ מֵאֵימָתַי צְדִיקַיָּא לְאִתְקַיְּמָא וְלָא לְאִתְבַּלְיָא

לְעָלַם וְעָלְמֵי עָלְמִין אֲמֵן וְלָא אֲמֵן · וְלָא

צפ : בְּתַרְתִּמָּא דְּהוּ דְּהוּן פִּי ·

ל : מִקְצָתְמוֹ אֲחִיכֶם מוֹכֵר אֵלָיו בְּמִכְרָם זְנוּתָם
בְּתוֹכָהּ נִמְצָא בְּתוֹכָהּ וְלֹא יִמָּצֵא עוֹד אֲבָל : וְלֹא
אֵלֶּה בְּנֵי בִּלְהָה אֲשֶׁר לָבָן לְרָחֵל וַתֵּלֶד עַל בִּרְכַּי
(בְּרֵאשִׁית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם) וּבְתוֹשְׁבֵיהֶן
בְּתוֹרַת אֲדֹנָי . אֲשֶׁר הוֹצִיא יְהוָה זְנוּתָהּ .

צפ : אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִן בֵּית בְּרִיתוֹת יִשְׂרָאֵל
זְנוּתָהּ צְנִיפָתָהּ וּמִצְנַפְתָּהּ בְּבֵית אָבִיהָ שְׂרֵפָה .

צפ : זְנוּתָהּ אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִן · וְלֹא תִּזְנֶה עוֹד

ב, א: ואמרו

(1) תכיל למיפ אינפו פיליפינ.

בפ : אילפרס עלמאו כיבס סדו זיבפרפנפו לנסיע

צפ : זיעו תפ עסנאו כיבקיצסאו .

בפקו פלילפו לו מפיפ בשיבשיאו פל . ילו פצ׳ז זיעו פכיפ.

קפיפצ׳ז פלו פליפקו כיפ׳בקפיפ . ציאלפ פספצ׳לפספ

כיבקיצ׳ז פספצ׳לפספ פצ׳ז . בפ׳לפ לנ פפסקיו לו

פקפ פיז פפאיזו כיפ׳ אקיסקו׳ פלי . בפ׳לפ פספצ׳לפספ

פפ : לפאי פציפ׳שיז׳ קיפזיו קיפפזו פיוציפ פצ׳ז

צפ : זיעו פי פלי פלאו קיפזיו ציאיפ פכיבפל תפ.

ופי פספצ׳לפספ צ׳ז׳ פאיפ׳ פלי׳ פיוציפ פי׳ קיפ׳ז׳ כיבקיצסאו.

(1) פלי׳ פספצ׳לפספ צ׳ז׳ אילפרס בפלשיפ סעלו עסיפאו

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
בְּרֵאשִׁית׃

ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃

ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃

ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃

ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃

ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃

ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃

י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃

יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃

טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃

טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃

יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃

יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃

כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃

כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃

כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃

כתובים: בְּנֵי בְנֵי בְּנֵי בְּנֵי בְּ

בתוך מים ויהי מבדיל בין מים למים ׃ ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ׃ ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ׃ ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ׃ י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ׃ יא ותאמר הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ׃ יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ׃ יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ׃ יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים ׃ טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ׃ טז ויעש אלהים את שני המאורת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ׃ יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ׃ יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ׃ יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ׃ כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ׃ כא ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ׃ כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ׃ כג ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ׃ כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ׃ כה ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ׃ כו ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ׃ כז ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ׃ כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ׃ כט ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ׃ ל ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן ׃ לא וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ׃

ב א ותכל השמים והארץ וכל צבאם ׃ ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ׃ ג ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ׃ ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים ׃ ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ׃ ו ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ׃ ז ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ׃ ח ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ׃ ט ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ׃ י ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים ׃ יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב ׃ יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם ׃ יג ושם נהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ׃ יד ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ׃ טו ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ׃ טז ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ׃ יז ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ׃ יח ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ׃ יט ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ׃ כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ׃ כא ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ׃ כב ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ׃ כג ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ׃ כד על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד ׃ כה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו ׃

ג א והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ׃ ב ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ׃ ג ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ׃ ד ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון ׃ ה כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ׃ ו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ׃ ז ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת ׃ ח וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ׃ ט ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ׃ י ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא ׃ יא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ׃ יב ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ׃ יג ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ׃ יד ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ׃ טו ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ׃ טז אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ׃ יז ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך ׃ יח וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה ׃ יט בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ׃ כ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ׃ כא ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ׃ כב ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם ׃ כג וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ׃ כד ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים ׃

ד א והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה ׃ ב ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ׃ ג ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ מנחה ליהוה ׃ ד והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו ׃ ה ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ׃ ו ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך ׃ ז הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ׃ ח ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ׃ ט ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ׃ י ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ׃ יא ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך ׃ יב כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ׃ יג ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא ׃ יד הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני ׃ טו ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו ׃ טז ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן ׃ יז ויהי קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ׃ יח ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך ׃ יט ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ׃ כ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ׃ כא ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב ׃ כב וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ׃ כג ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי ׃ כד כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה ׃ כה וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין ׃ כו ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה ׃

ה א זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו ׃ ב זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ׃ ג ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת ׃ ד ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ ה ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ׃ ו ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ׃ ז ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ ח ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ׃ ט ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן ׃ י ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ יא ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת ׃ יב ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל ׃ יג ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ יד ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת ׃ טו ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד ׃ טז ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ יז ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת ׃ יח ויחי ירד שתים שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ׃ יט ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ כ ויהי כל ימי ירד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ׃ כא ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח ׃ כב ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ כג ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה ׃ כד ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים ׃ כה ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך ׃ כו ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ כז ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת ׃ כח ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ׃ כט ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה ׃ ל ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ לא ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת ׃ לב ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ׃

ו א ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם ׃ ב ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ׃ ג ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה ׃ ד הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם ׃ ה וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום ׃ ו וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ׃ ז ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ׃ ח ונח מצא חן בעיני יהוה ׃ ט אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח ׃ י ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ׃ יא ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס ׃ יב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ׃ יג ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ ׃ יד עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר ׃ טו וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה ׃ טז צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה ׃ יז ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע ׃ יח והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ׃ יט ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו ׃ כ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ׃ כא ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה ׃ כב ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ׃

ז א ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה ׃ ב מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו ׃ ג גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ ׃ ד כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ׃ ה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה ׃ ו ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ׃ ז ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול ׃ ח מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה ׃ ט שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ׃ י ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ ׃ יא בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו ׃ יב ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ׃ יג בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה ׃ יד הם והחית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ׃ טו ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים ׃ טז והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו ׃ יז ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ ׃ יח ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים ׃ יט והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים ׃ כ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ׃ כא ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחית ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם ׃ כב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו ׃ כג וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה ׃ כד ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום ׃

ח א ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים ׃ ב ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים ׃ ג וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום ׃ ד ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט ׃ ה והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים ׃ ו ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ׃ ז וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ ׃ ח וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה ׃ ט ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ׃ י ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה ׃ יא ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ׃ יב ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד ׃ יג ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה ׃ יד ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ ׃ טו וידבר אלהים אל נח לאמר ׃ טז צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך ׃ יז כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ׃ יח ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו ׃ יט כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה ׃ כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח ׃ כא וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי ׃ כב עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ׃

ט א ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ׃ ב ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו ׃ ג כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל ׃ ד אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ׃ ה ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם ׃ ו שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ׃ ז ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ׃ ח ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ׃ ט ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ׃ י ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ ׃ יא והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ׃ יב ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם ׃ יג את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ ׃ יד והיה בעננו ענן על הארץ וראתה הקשת בענן ׃ טו וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר ׃ טז והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ ׃ יז ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ ׃ יח ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען ׃ יט שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ ׃ כ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם ׃ כא וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה ׃ כב וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ׃ כג ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם ׃ כד ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ׃ כה ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ׃ כו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם ׃ כז יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם ׃ כח ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ׃ כט ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת ׃

י א ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול ׃ ב בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ׃ ג ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה ׃ ד ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים ׃ ה מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם ׃ ו ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ׃ ז ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא ודדן ׃ ח וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ ׃ ט הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה ׃ י ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער ׃ יא מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח ׃ יב ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה ׃ יג ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים ׃ יד ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים ׃ טו וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת ׃ טז ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי ׃ יז ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ׃ יח ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני ׃ יט ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גררה עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע ׃ כ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם ׃ כא ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול ׃ כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ׃ כג ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש ׃ כד וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר ׃ כה ולעבר ילדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ׃ כו ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ׃ כז ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ׃ כח ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא ׃ כט ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ׃ ל ויהי מושבם ממישא בואכה סנחרב הר הקדם ׃ לא אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם ׃ לב אלה משפחת בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול ׃

יא א ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ׃ ב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ׃ ג ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר ׃ ד ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ ׃ ה וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ׃ ו ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות ׃ ז הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ׃ ח ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ וחדלו לבנת העיר ׃ ט על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ ׃ י אלה תולדת שם שם בן מאת שנה והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול ׃ יא ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח ׃ יג ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ יד ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר ׃ טו ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ טז ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג ׃ יז ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ׃ יח ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו ׃ יט ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ׃ כ ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את שרוג ׃ כא ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ׃ כב ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור ׃ כג ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות ׃ כד ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח ׃ כה ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות ׃ כו ויחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן ׃ כז ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ׃ כח וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים ׃ כט ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה ׃ ל ותהי שרי עקרה אין לה ולד ׃ לא ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ׃ לב ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן ׃

יב א ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ׃ ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ׃ ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה ׃ ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן ׃ ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען ׃ ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ ׃ ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו ׃ ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ׃ ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה ׃ י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ ׃ יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את ׃ יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו ׃ יג אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך ׃ יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד ׃ טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה ׃ טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים ׃ יז ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם ׃ יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא ׃ יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך ׃ כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו ׃

יג א ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה ׃ ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב ׃ ג וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי ׃ ד אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה ׃ ה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ׃ ו ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו ׃ ז ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ ׃ ח ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו ׃ ט הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה ׃ י וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער ׃ יא ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו ׃ יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם ׃ יג ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד ׃ יד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה ׃ טו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם ׃ טז ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זר

צפ : וְאִמְרוּ לְיוֹאָב אַל יִתְאַבַּל בְּעֵינֶיךָ לַהֲרֹג אִישׁ כִּי

כְּאַחַד הַנְּבָלִים מִיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם. וְגַם אֲנִי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוּחַ

מְלָכִים וְאַנְשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי

יְיָ יְשַׁלֵּם לְעוֹשֵׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְדָוִד וְכָל בֵּיתוֹ

הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה לִפְנֵי יְיָ וַיָּשָׁב שְׁלֹמֹה אֶת בֵּיתוֹ

וַיְחִי אֲדֹנִיָּה בֶּן חַגִּית וַיֹּאמֶר לְבַת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה

וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם דָּבָר בָּא. וַיֹּאמֶר דָּבָר אֵלַי וַתֹּאמֶר דַּבֵּר.

וַיֹּאמֶר אַתְּ יָדַעַתְּ כִּי לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלַי שָׂם כָּל

יִשְׂרָאֵל פָּנֵיהֶם לִמְלֹךְ וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי כִּי

מֵיְיָ הָיְתָה לּוֹ. וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתֵּךְ

אַל תָּשֵׁב אֶת פָּנָי וַתֹּאמֶר לוֹ דַּבֵּר. וַיֹּאמֶר דַּבְּרִי נָא

בְּאָזְנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יָשִׁיב אֶת פָּנַיִךְ וְיִתֶּן לִי

אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית לְאִשָּׁה. וַתֹּאמֶר בַּת שֶׁבַע טוֹב

דָּבָר עַל כֵּן אֲנִי אֲדַבֵּר בְּעַדְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי לֹא

יָשִׁיב אֶת פָּנָיו. וַתֹּאמֶר בַּת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ

שְׁלֹמֹה קָם לִקְרַאת אִמּוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסְאוֹ

וַיָּשֶׂם כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ. וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה

קְטַנָּה אֲנֹכִי שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ אַל תָּשֵׁב אֶת פָּנָי וַיֹּאמֶר

לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׁאֲלִי אֵמִּי כִּי לֹא אָשִׁיב אֶת פָּנָיִךְ.

ꠇꠤꠎꠣꠞ ꠇꠤꠎꠣꠞ ꠇꠤꠎꠣꠞ

צפ : אין זוכר אדם מי הגיעו עצמותיו מי מוסדותיו
קוברותיהן מפני מה . אלא לא שנו אלא מתוך
בשלשה מקומות ולא יותר . ואלו הן בשעת
גזירת המלכות ובשעת מגפה ובשעת מלחמה
שבשעת גזירת המלכות קוברין אותן מפני
הזוהמה . ואם אינו מקבל טומאה מפני מה
מקיפין עליו ארון של עצים מפני הכבוד
שלא יראו בו כלי מתכות . ואם אינו מקבל
טומאה מפני מה מקיפין עליו ארון של עצים
מפני הכבוד שלא יראו בו כלי מתכות .

גפ : אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
בשלשה מקומות לא שנו אלא מתוך שאין
קוברין אותן . ואלו הן בשעת גזירת המלכות
ובשעת מגפה ובשעת מלחמה . בשעת גזירת
המלכות שאין קוברין אותן מפני הזוהמה .

צפ : בשעת מגפה מפני מה אין קוברין אותן
מפני שמכניסין את המתים לעיר ומוציאין
את החיים לחוץ שלא יהו החיים מצטערין
על המתים . ובשעת מלחמה מפני מה אין
קוברין אותן מפני שמכניסין את החללים
לעיר ומוציאין את ההרוגים לחוץ שלא יהו
החיים מצטערין על ההרוגים .

גפ : אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי
בשלשה מקומות לא שנו אלא מתוך שאין
קוברין אותן . ואלו הן בשעת גזירת המלכות
ובשעת מגפה ובשעת מלחמה . בשעת גזירת
המלכות שאין קוברין אותן מפני הזוהמה .

ﻣﻬﻤﻪ ﺯﻳﺘﻲ ﺑﻴﻨﻬﻢ .

٢٥ : ﻭﻗﺎﻝ ﻋﻠﻲ ﺑﻦ ﻣﻬﻤﻪ ﺯﻳﺘﻲ ﺑﺄﺳﻬﻢ . ﻭﻗﺎﻝ

ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻢ .

ﺑﺄﺳﻬﻢ ﻭﻗﺎﻝ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟـ

ﺍﻟﻌﻴﻦ ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ

ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ

٤٥ : ﻭﻗﺎﻝ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ

ﺍﻟﻤﻠﺴﻮﻉ ﺍﻟﺰﻳﺘﻲ .

٣٥ : ﻭﻗﺎﻝ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ

ﺍﻟﻤﻠﺴﻮﻉ ﺍﻟﺰﻳﺘﻲ .

٣٥ : ﻭﻗﺎﻝ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ

ﺍﻟﻤﻠﺴﻮﻉ ﺍﻟﺰﻳﺘﻲ .

٤٥ : ﻭﻗﺎﻝ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ

ﺍﻟﻤﻠﺴﻮﻉ ﺍﻟﺰﻳﺘﻲ .

٥٥ : ﻭﻗﺎﻝ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻤﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﻴﻦ ﺍﻟﺤﺎﺭﺓ

ﺍﻟﻤﻠﺴﻮﻉ ﺍﻟﺰﻳﺘﻲ .

ﻣﺪ ﻣﺪﺍﻡ : ١ .

וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ לְהַכְנִיסָהּ לְבֵית־הַ לְוִיָּתָן וְכִסְאוֹתָיו.

מַה: וְיֵשׁ שֶׁהוּא מְשׁוּלָּשׁ וְיֵשׁ שֶׁהוּא שָׁוֶה לָאֵשׁ בְּעֻבְיוֹ.

מַו: וְיֵשׁ כְּשֵׁרִין בְּיוֹתֵר מִכֵּן וְיֵשׁ פְּסוּלִין בְּיוֹתֵר מִכֵּן.

דְּבָרִים שֶׁהָיוּ מִן הַמּוּכָן מִבֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. וְאֵלּוּ הֵן
הַמּוּכָנִין בְּשַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת בֵּין בְּשַׁבָּת בֵּין בְּיוֹם טוֹב. וְאֵין
בְּכָל־הַמִּינִין שֶׁאֵין מִתְכַּוְּנִין לְהַדְלִיק בָּהֶן בְּשַׁבָּת. וְאֵין
מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שֶׁל שְׁרָפִים וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל נְבָלוֹת וְלֹא בְּשֶׁמֶן
שֶׁל קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל גְּלָדִים וְלֹא בְּשַׁעֲוָה וְלֹא בְּפְתִילַת
הַמִּדְבָּר וְלֹא בְּלִכְלוּךְ שֶׁבַּבָּתִּים וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל זֵיתִים
שֶׁנִּתְעַפְּשׁוּ וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל כְּרִשִׁין וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל דְּגִים
וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל צִפּוֹרִים וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל חֲלָבִים וְלֹא בְּשֶׁמֶן
שֶׁל אֵיל מִצְוָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל בְּהֵמָה דַּקָּה וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל
בְּהֵמָה גַּסָּה וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל שׁוֹר הַנִּסְקָל וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל
פָּרָה הָעֲגוּלָה לְעֹרֶף וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל הַנִּשְׁחָט בְּבֵית
הַסְּקִילָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל הַנֶּעֱרָף בְּנַחַל אֵיתָן וְלֹא
בְּשֶׁמֶן שֶׁל פָּרָה שֶׁנִּסְקְלָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל שֶׁנֶּעֱרַף
וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל הַנִּשְׁחָט בְּבֵית הַסְּקִילָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן
שֶׁל עֵגֶל הַנֶּעֱרָף בְּנַחַל אֵיתָן וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל פָּרָה שֶׁנִּסְקְלָה
וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל שֶׁנֶּעֱרַף וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל הַנִּשְׁחָט
בְּבֵית הַסְּקִילָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן שֶׁל עֵגֶל הַנֶּעֱרָף בְּנַחַל אֵיתָן
וְלֹא

ולומדיו בגליל ופיהם נסכרים . ושרצו לעשות מעשה
משוגעים ונתחייבו (סנהדרין פא . ב"ב . מנחות . ד) .

צט : מעשה בתלמיד אחד שלמד ולומדו . פי : אמר
מלמדו (זכריה יד) והיה ה' למלך . ונתמלאו
פלוגתיהן בגליל ופיהם נסכרים . ופרשו ולומדו
בריבוי לשון .

צי : מעשה בתלמיד אחד שלמד ולומדו . פי : אמר
מלמדו שלמדני לשון . ומנין שיש בעצמם לשון
אחר שלומדו לשון אחר : שנאמר (ישעיה כח) כי
בלעגי שפה ובלשון אחר ידבר אל העם הזה . ואין
לומדו אלא לשון אחר .

ק : מעשה בתלמיד אחד שלמד ולומדו ולא למד
משלו כלום . ומנין שיש בעצמם לשון אחר שלומדו
לשון אחר : שנאמר (שמות לב) ואתנה לך את
לחת האבן והתורה והמצוה . לחת האבן זו עשרת
הדברות . והתורה זו המקרא . והמצוה זו המשנה .
והמשנה שלומדו לשון אחר . ואין לומדו אלא
תלמיד . שנאמר (תהלים קיט) ברוך אתה ה'
למדני חקיך . ואין חקים אלא משנה . שנאמר
(שמות כד) ואתנה לך את לחת האבן והתורה
והמצוה . ואין לומדו אלא תלמיד . שנאמר (שם
לא) ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם . ואין
בפיהם אלא משנה . שנאמר (שמות לד) כי על פי
הדברים האלה . ואין לומדו אלא תלמיד . שנאמר
(דברים ו) ושננתם לבניך . ואין בניך אלא
תלמידים . שנאמר (תהלים קכז) בוניך מהרו .

מה א : ו .

ציטטו בכתבי הקודש ובספרי חכמינו ז"ל—

ע"ב: ואחת אלפבית שוא זקוף.

צ"ע: ואחת אלפבית שוא נח. ועי' בתוס' ר"ה ל"ג ע"ב ד"ה ואחת.

ועוד שאחת בתורה נקראת אלפבית של אותיות ואחת אלפבית של נקודות ואחת אלפבית של טעמים ואחת אלפבית של תגין. ואלפבית של אותיות שתים עשרה ואחת. ואלפבית של נקודות שתים עשרה ואחת. ואלפבית של טעמים שתים עשרה ואחת. ואלפבית של תגין שתים עשרה ואחת. הרי ארבעים ושמונה. ואחת אלפבית של אותיות שהיא כוללת את כולן. ואלפבית של נקודות שהיא כוללת את כולן. ואלפבית של טעמים שהיא כוללת את כולן. ואלפבית של תגין שהיא כוללת את כולן

١٠) حدثنا عبد الله بن محمد بن أبي شيبة وعلي بن محمد قالا حدثنا وكيع عن
الأعمش عن أبي سفيان عن جابر بن عبد الله قال قال رسول الله ﷺ : لا يدخل
النار أحد شهد بدرا والحديبية .

ش : أبو سفيان اسمه طلحة بن نافع . وقوله لا يدخل النار أحد شهد بدرا
والحديبية . أي لا يدخل النار أحد من أهل بدر والحديبية . وهذا يدل على أن
الله تعالى قد غفر لهم ما تقدم من ذنوبهم وما تأخر . وقد ورد في الحديث
الصحيح أن الله تعالى قال لعمر بن الخطاب رضي الله عنه : وما يدريك لعل الله
قد اطلع على أهل بدر فقال اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم . وقد ورد في
الحديث الصحيح أن الله تعالى قال لعمر بن الخطاب رضي الله عنه : وما يدريك
لعل الله قد اطلع على أهل بدر فقال اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم . وقد ورد
في

בְּלֹ֣א מַרְאֶ֔ה בְּזֹ֥ה לְשֹׁנֵ֖א בְּשֵׁ֑ם מַדּ֣וּעַ תַּבִּ֗יטוּ בְּתֹ֥ם לְשֹׁנֵ֛א בְּשֵׁ֖ם וּבְתַבְנִ֥ית יְהוָ֖ה יַבִּֽיט׃

ב׳ : וְלֹ֣א יִשְׂנָ֔א מֹשֶׁ֖ה בְּכָל־בֵּיתִ֥י נֶאֱמָ֖ן הֽוּא׃

ג׳ : וַיְדַבֵּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֣ה פָּנִ֔ים בְּפֶ֖ה אֶל־פֶּ֑ה וּמַרְאֶה֙ וְלֹ֣א בְחִידֹ֔ת וּתְמֻנַ֥ת יְהוָ֖ה יַבִּ֑יט וּמַדּ֣וּעַ לֹא־יְרֵאתֶ֗ם לְדַבֵּ֛ר בְּעַבְדִּ֖י בְּמֹשֶֽׁה׃

ד׳ : וַיִּֽחַר־אַ֥ף יְהוָ֖ה בָּהֶ֑ם וַיֵּלַֽךְ׃

ה׳ : וְהֶעָנָ֣ן סָ֔ר מֵעַ֖ל הָאֹ֑הֶל וְהִנֵּ֤ה מִרְיָם֙ מְצֹרַ֣עַת כַּשָּׁ֔לֶג וַיִּ֥פֶן אַהֲרֹ֖ן אֶל־מִרְיָ֑ם וְהִנֵּ֖ה מְצֹרָֽעַת׃

ו׳ : וַיֹּ֣אמֶר שִׁמְעוּ־נָ֣א דְבָרָ֑י אִם־יִהְיֶ֤ה נְבִיאֲכֶם֙ יְהוָ֔ה בַּמַּרְאָ֥ה אֵלָ֖יו אֶתְוַדָּ֑ע בַּחֲל֖וֹם אֲדַבֶּר־בּֽוֹ׃

ז׳ : לֹא־כֵ֖ן עַבְדִּ֣י מֹשֶׁ֑ה בְּכָל־בֵּיתִ֖י נֶאֱמָ֥ן הֽוּא׃

ח׳ : פֶּ֤ה אֶל־פֶּה֙ אֲדַבֶּר־בּ֔וֹ וּמַרְאֶ֖ה וְלֹ֣א בְחִידֹ֑ת וּתְמֻנַ֥ת יְהוָ֖ה יַבִּ֑יט וּמַדּ֣וּעַ לֹא־יְרֵאתֶ֗ם לְדַבֵּ֛ר בְּעַבְדִּ֖י בְּמֹשֶֽׁה׃

ט׳ : וַיִּֽחַר־אַ֥ף יְהוָ֖ה בָּהֶ֑ם וַיֵּלַֽךְ׃

י׳ : וְהֶעָנָ֣ן סָ֔ר מֵעַ֖ל הָאֹ֑הֶל וְהִנֵּ֤ה מִרְיָם֙ מְצֹרַ֣עַת כַּשָּׁ֔לֶג וַיִּ֥פֶן אַהֲרֹ֖ן אֶל־מִרְיָ֑ם וְהִנֵּ֖ה מְצֹרָֽעַת׃

ם"בי"רמאמ"פ ן"כדמלמ"ן .

ופ"ש א"ר לי"ז ש"ק ב"ה ומ"ש ע"ז ל"ש ב"ה ומ"ש ע"ז ל"ש ב"ה ומ"ש ע"ז ל"ש

(1) בין כתלאיזה חיצה מחוץ לחומת בחורים מוזהבת
ולא כיסאות לכסא מן בזהבים מכוסות אבנים עם בלשכת
בית־לאיזה ישמעו זו נחשת לחומת אחרונה בזהב ישבו
חמה . ולבוש אלה בזהב לאם לפניהם מן . בחיל עם מול
עם לשכת עם כתיבאים ולל לפניהם מן שתי בחיצה . ולאחריה
עם לשכת מחוץ כתיבאים ולל לפניהם מן שתי בחיצה . ולאחריה
מחוץ לפלחת כמשפחות לכלוכלאיהאל מן יהוחנן אחרים
מחוץ כלפי כתיבאים : מלמטהים בחזיתיהם מחוץ לבית
מחכימה לך כלשכת נחמיה מלך כתבאיה . ומבית עם מלכ
בזהב מזרחית לחצי לפניה מלאיהם שתים כתבאיה
ומזרח כמשפחות . מחיצות בין בין בתוכלאיהאל כחצרות
לפנים מחלכתוכלאיהם כמשפחות . בחר בשתי שלוה מלכיהוא
רחמיהם בשתים בחצרות נחמיה בכלות בית לחכמים ומלכיה בחצי

---

(1) כמשפחות ישראל .

בכ : ואת לשכת בחיצה כחצרות עד מלכיהוא

פס : ולמה אמרו אין מוכרין לו אלא כדי שיאכל שני ימים ולא יותר אלא מפני שהוא מצוי לו ואין לו לחזור אחריו ואם יש לו לחזור אחריו אפילו יש לו מעות הרבה מוכרין לו כדי שיאכל שני ימים ולא יותר ואם אין לו מעות אפילו אין לו לחזור אחריו אין מוכרין לו אלא כדי שיאכל יום אחד בלבד ואם אין לו לחזור אחריו ואין לו מעות מוכרין לו כדי שיאכל שני ימים ולא יותר ואם יש לו לחזור אחריו ואין לו מעות אין מוכרין לו אלא כדי שיאכל יום אחד בלבד ואם יש לו לחזור אחריו ויש לו מעות מוכרין לו כדי שיאכל שני ימים ולא יותר ואם אין לו לחזור אחריו אפילו יש לו מעות הרבה

ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་ཀུན་ཏུ་སྐྱེ་བོ་ཐམས་ཅད་ལ་ཕན་པ་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ།།

ཅི་ཞེ་ན།

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם׃

לה : ויקהל משה. לאחר שירד מן ההר ביום הכפורים שני, שהרי ביום ראשון נאמר (שמות לד, כט) וירד משה מן ההר, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום שני נאמר (ויקרא טז, כט) ועניתם את נפשותיכם, ואין עינוי אלא ביום הכפורים, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום שלישי נאמר (ויקרא כג, לד) חמשה עשר יום לחדש השביעי חג הסכות, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום רביעי נאמר (שמות לה, כב) ויבאו האנשים על הנשים, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום חמישי נאמר (שמות לה, כה) וכל אשה חכמת לב בידיה טוו, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום ששי נאמר (שמות לה, כו) וכל הנשאת נשא את לבם אתו בחכמה טוו את העזים, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום שבת נאמר (שמות לה, ב) ביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה, ולמחרתו התחיל לצוותם על המלאכה, שהרי ביום ראשון נאמר (שמות לה, ד) ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃

לה שמות : ו׳

ס"א : ו .

כמ"ש בסוכה (דף לח ע"ב) : ״ולולב הגזול פסול מדכתיב ולקחתם לכם״ וגו׳ ולכם ולא לאחרים . וי"א דאפילו לר"מ דאמר בסוכה (שם) דאינו פסול אלא משום הידור מצוה ה"מ בסוכה שהיא מצוה בגופה ואינה נקנית בגזל אבל בלולב שהוא מצוה הבאה בכלי ונקנית בגזל אפילו לר"מ פסול . וי"א דאפילו בסוכה נמי פסול דכיון דמצוה בגופה ואינה נקנית בגזל אפילו לר"מ פסול . ואם בנה בה בית דירה כשר דכיון דלא נקנית בגזל לא חשיב מצוה הבאה בכלי .

נה : ל"א דאפילו בשאר מצות שבתורה שאינן נקנות בגזל אפילו הכי פסול דכיון דמצוה הבאה בכלי היא לא נקנית בגזל . ואם בנה בה בית דירה כשר .

נו : ואפילו בשאר מצות שבתורה שאינן נקנות בגזל אפילו הכי פסול דכיון דמצוה הבאה בכלי היא לא נקנית בגזל . ואם בנה בה בית דירה כשר .

נז : ואפילו בשאר מצות שבתורה שאינן נקנות בגזל אפילו הכי פסול דכיון דמצוה הבאה בכלי היא לא נקנית בגזל . ואם בנה בה בית דירה כשר .

נח : ואפילו מצות שאינן נקנות בגזל כיון שהן מצוה הבאה בכלי פסולות . ואם בנה בה בית דירה כשר .

לשמיך .

צפ : לאלה ולעמי אלי אביהם ויהי אחרי הוסיפו
אחז ביאל :

נפוצי ישראל ולא אוי יהיה ביניהם ריב ואין אחד בלבד :
ביהודה ובירושלם ויכרתם להם ברית אחת ולבב :
ביאל ויהי ביומם ההוא אקרא ואענה ואמרתי : ישראל עמי
ביאל . ועתה אחד יהודה ויעלו להם מן הארץ : יזרעאל גדול :

צפ : לשמיך לעמי אחת ואין . אחד יש ישמעאל
בלבד . לשמיך שמעו אחרי אם : אחד יש ישמעאל בלבד
ביאל . ועתה אחד יהודה ויעלו להם מן הארץ : יזרעאל גדול :
ויהי ביום ההוא אקרא נאם יהוה אענה את השמים
והם יענו את הארץ . והארץ תענה את הדגן ואת התירוש
ואת היצהר והם יענו את יזרעאל . וזרעתיה לי בארץ
ורחמתי את לא רחמה . ואמרתי לא עמי אתה והוא יאמר
אלהי . ויהי מספר בני ישראל : כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר . והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
יאמר להם בני אל חי . ונקבצו בני יהודה ובני ישראל
יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ : כי גדול יום
יזרעאל .

צפ : ריבו בישראל ריב בישראל ואת הפרו
ברית ויתנכלו לשחת חבורים : לכן יתאבל הארץ
וכל יושב בה יאמלל : בחית השדה ובעוף השמים
וגם דגי הים יאספו : אך איש אל יריב ואל יוכח
עמך כריבי הכהן : וכשלת היום ונכשל גם נביא
עמך בלילה ודמיתי אמך : נמו מדעי אנכי מאסתי
אתך מכהן לי ושכחת תורת אלהיך אשכח גם אני
בניך : כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר :
חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו בנפשם : והיה
כעם כן כהן ופקדתי עליו את דרכיו ומעלליו אשיב
לו : ואכלו ולא ישבעו זנו ולא יפרצו כי את יהוה
עזבו לשמר : תירוש ויין יקח לב : עמי בעצו ישאל
ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת
אלהיהם : על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו
תחת אלה ולבנה וצלתה כי טובה הוא על כן תזנינה
בנותיכם ועל כלותיכם תנאפנה : לא אפקד על בנותיכם
כי הנה הם נבדלים עם הזנות ואת הקדשות יזבחו
ועם עם לא יבין יכשל : אם תזנה אתה ישראל אל
יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און
ואל תשבעו חי יהוה : כי כפרה סררה סרירה עתה
ירעם יהוה ככר במרחב : נבחר אפרים עצבים חבר
הניחהו : סר סבכם היו זנה זנו אהבו הבו קלון
מגניה : צרור אגפיה בשתם מזבחותם : הוי סופתה
רוח בנפיה וכשלו מזבחותם מבשתם : שמעו זאת
הכהנים והקשיבו בית ישראל והאזינו בית המלך
כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה
על תבור : שחטה עמקו לשחת ומוסר לכלם : פשעי
ישראל בעיניו ועתה יכשל אפרים כשל עון יהודה
עמם : בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא
ימצא חלץ מהם : בי בגדו כי בנים זרים ילדו עתה
יאכלם חדש את חלקיהם : תקעו שופר בגבעה חצצרה
ברמה הריעו אחרי בנימן : היתה אפרים לשמה
בתוכחת נאמנה הודעתי שבטי ישראל : היו שרי יהודה
כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי : עשוק
רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו : ואנכי כעש
לאפרים וכרקב לבית יהודה : וירא אפרים את חליו
ויהודה את מזורו וילך אפרים אל אשור וישלח אל
מלך ריב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מזור
מכם : כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה
אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל : אלך אשובה
אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם
ישחרונני : לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו
יך ויחבשנו : יחיינו מיומים ביום השלישי יקימנו
ונחיה לפניו : ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כנשחרו
כי כשחר נכון מוצאו ויבא כגשם לנו כמלקוש יורה
ארץ : מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה
וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הולך : על כן חצבתי
בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא :
כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות :
והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי : גלעד קריה
פעלי און עקבה מדם : וכחכי גדודים חבר כהנים
דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו : בבית ישראל
שעריה ראיתי שם זנות לאפרים נטמאה ישראל :
גם לך יהודה קציר שת בשובי שבות עמי בעת
ארפא את ישראל ונגלה עון אפרים ורעת שמרון
כי עתה יבואו עשי שקר ופשט גדוד בחוץ : ולא
יאמרו בלבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבתם עלילותם
נגד פני היו : המה במלכם ישמחו ובשריהם בכזבם :
כלם מנאפים כתנור בוער מאפה חדל מעורר מרקיד
מיום חמת המלך החלו שרים חמת יין משך ידו את
לצים : כי קרבו כאפה לבבם בתנור אפיהם כל
הלילה ישן אפם בבקר הוא בער כאש בו : כלם
חמים כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קורא בהם אלי : אפרים בעמים הוא יתבולל
אפרים היה עגה בלתי הפוכה : אכלו זרים כחו
וגם שיבה זרקה בו ולא ידע : וגאון ישראל ענה
בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשוהו בכל
זאת : ויהי אפרים כיונה פותה אל מצרים קראו
אל אשור הלכו : בלכתם אפרוש עליהם רשתי כעוף
השמים אורידם כשמוע לעדתם : אוי להם כי נדדו
ממני שד להם כי פשעו בי ואני אפדם ודברו עלי
כזבים : ולא זעקו אלי בלבבם כי יילילו על משכבותם
לדגן ותירוש יתגודדו בי סרו : ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואני מחשבות עלי רע : שבו לא על עליון
היו כקשת רמיה נפלו שריהם מזעם לשונם זה להם
לעג בארץ מצרים :

צפ : שופר אל חכך כנשר על בית יהוה על
אשר עברו בריתי ועל תורתי פשעו : אלי יזעקו
אלהי ישראל ידענוך : זנח ישראל טוב אויב ירדפו :
המה המליכו ולא ממני השירו ויודעו לא ידעתי :
כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת : זנח
עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקיון :
כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי
שבבים יהיה עגל שמרון : כי רוח יזרעו וסופתה
יקצורו קמח אין לו צמח לא יעשה קמח אולי יבלענו
זרים : נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ
בו : כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו
אהבים : גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים : כי הרבה עשות מזבחות
לחטא היו לו מזבחות לחטא : כתבתי לו רבו תורתי
כמו זר נחשבו : זבחי הבלי יזבחו ויאכלו בשר ויהוה
לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה מצרים
ישובו : ויכח עשהו היכלות ויהודה הרבה ערי מבצר
ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנותיה :

צפ : אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית
מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן : גרן
ויקב לא יזון ותירוש יכחש בה : לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו : לא
יזבחו ליהוה ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם
כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בבית
יהוה : מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה : כי
הנה הלכו משד מצרים תקבצם מנף מוף תקברם
מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם : פקדת
הגבעה הוא יזכר עונם יפקד חטאתם : כענבים
במדבר מצאתי כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם
הם באו בעל פעור ויגזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם :
אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרון :
כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם גם כי אוי
להם בסורי מהם : אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה
בנוה ואפרים יוציא להרג בניו : תן להם יהוה מה
תתן תן להם רחם משכלים ושדים צמתים : כל רעתם
בגלגל כי שם שנאתים על רוע מעלליהם מביתי
אגרשם לא אוסיף אהבתם כל שריהם סרי סוגים :
הוי אפרים נכה שרשו יבש פרי בלי גם כי יהיה
ילדים והמתי מחמדי בטנם : אלי אלי מאסם מאשר
לא שמעו לו והיו נדדים בגוים :

צפ : בגפן בקים ישראל הוא פרי יעשה לו כרבות
פריו הרבה למזבחות הטיב לארצו היטיבו מצבותיו :
חלק לבם עתה יאשמו הוא ישבר מזבחותם יערוף
מצבותם : כי עתה אמרו אין מלך לנו כי לא ירא
את יהוה והמלך מה יעשה לנו : דברו דברים אלות
כרות ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי :
לעגלות בית און יגורו כי אבל עליו עמו וכמרים
עליו על גלו כי גלה ממנו : גם הוא לאשור יובל
מנחה לחמי יעץ תקח בושת ויבש ישראל מעצתו :
שמרון נכחדה מלכה כקצף על פני מים : ונשמדו
במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסו אתנו ולגבעות נפלו עלינו :
מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם
במלחמה בבני עולה : באותי אסרם ויקבצו עמים
עליהם באסרם לשתי עינותם : אפרים עגלה מלמדת
אהבתי לדוש ואנכי עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יעבד לו יהודה ישבר לו יעקב :
זרעו לצדקה קצרו לחסד נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבא וירה צדק למו : חרשתם רשע
קצרתם עולה אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך
ברב גבוריך : ושאון יקום בעמך וכל מבצריך ישדד
כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים
רטשה : כן עשה לכם בית אל מפני רעת רעכם
בשחר נדמם מלך ישראל :

צפ : כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני
כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרו :
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועותיו ולא ידעו
כי רפאתים : בחבלי אדם אמשכם בעבותי אהבה
ואהי להם כמרימי על לחייהם ואט אליו אוכיל :
לא ישוב אל ארץ מצרים והאשור הוא מלכו כי מאנו
לשוב : וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה מפיהם :
ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראוהו יחד לא
ירומם : איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך
כאדמה אשימך כצבויים נהפך עלי לבי יחד נכמרו
נחומי : לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת כי
אל אנכי ולא איש בקרבך ולא אבוא בעיר : אחרי
יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים
מים : יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור
והושבתים על בתיהם נאם יהוה : סבבני בכחש
אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל
ונאמן עם קדושים : אפרים רעה רוח וקדים רודף
כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו
ושמן למצרים יובל : ריב ליהוה עם יהודה ופקד על
יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו : בבטן עקב את אחיו
ובאונו שרה את אלהים : ושר אל מלאך ויכל בכה
ויתחנן לו בבית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו : ויהוה
אלהי הצבאות יהוה זכרו : ואתה באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר ותמיד קוה אלהיך : כנען בידו מאזני
מרמה לעשק אהב : ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי
לי און בכל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא :
ואנכי יהוה אלהיך מן ארץ מצרים עוד אושיבך
באהלים כימי מועד : ואדבר על ידי הנביאים ואנכי
חזון הרביתי וביד נביאים אדמה : אם און בגלעד
אך שוא היו בגלגל שורים יזבחו גם מזבחותם
כגלי על תלמי שדי בקבר מצפה פרוסה על תבור :
ושחטה שטים העמיקו לשחת ומוסר לכלם : כארבי
גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו :
בבית ישראל שעריה ראיתי שם זנות לאפרים נטמאה
ישראל : גם לך יהודה קציר שת בשובי שבות עמי
בעת ארפא את ישראל ונגלה עון אפרים ורעת שמרון
כי עתה יבואו עשי שקר ופשט גדוד בחוץ : ולא
יאמרו בלבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבתם עלילותם
נגד פני היו : המה במלכם ישמחו ובשריהם בכזבם :
כלם מנאפים כתנור בוער מאפה חדל מעורר מרקיד
מיום חמת המלך החלו שרים חמת יין משך ידו את
לצים : כי קרבו כאפה לבבם בתנור אפיהם כל
הלילה ישן אפם בבקר הוא בער כאש בו : כלם
חמים כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קורא בהם אלי : אפרים בעמים הוא יתבולל
אפרים היה עגה בלתי הפוכה : אכלו זרים כחו
וגם שיבה זרקה בו ולא ידע : וגאון ישראל ענה
בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשוהו בכל
זאת : ויהי אפרים כיונה פותה אל מצרים קראו
אל אשור הלכו : בלכתם אפרוש עליהם רשתי כעוף
השמים אורידם כשמוע לעדתם : אוי להם כי נדדו
ממני שד להם כי פשעו בי ואני אפדם ודברו עלי
כזבים : ולא זעקו אלי בלבבם כי יילילו על משכבותם
לדגן ותירוש יתגודדו בי סרו : ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואני מחשבות עלי רע : שבו לא על עליון
היו כקשת רמיה נפלו שריהם מזעם לשונם זה להם
לעג בארץ מצרים :

צפ : שופר אל חכך כנשר על בית יהוה על
אשר עברו בריתי ועל תורתי פשעו : אלי יזעקו
אלהי ישראל ידענוך : זנח ישראל טוב אויב ירדפו :
המה המליכו ולא ממני השירו ויודעו לא ידעתי :
כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת : זנח
עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקיון :
כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי
שבבים יהיה עגל שמרון : כי רוח יזרעו וסופתה
יקצורו קמח אין לו צמח לא יעשה קמח אולי יבלענו
זרים : נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ
בו : כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו
אהבים : גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים : כי הרבה עשות מזבחות
לחטא היו לו מזבחות לחטא : כתבתי לו רבו תורתי
כמו זר נחשבו : זבחי הבלי יזבחו ויאכלו בשר ויהוה
לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה מצרים
ישובו : ויכח עשהו היכלות ויהודה הרבה ערי מבצר
ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנותיה :

צפ : אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית
מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן : גרן
ויקב לא יזון ותירוש יכחש בה : לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו : לא
יזבחו ליהוה ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם
כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בבית
יהוה : מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה : כי
הנה הלכו משד מצרים תקבצם מנף מוף תקברם
מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם : פקדת
הגבעה הוא יזכר עונם יפקד חטאתם : כענבים
במדבר מצאתי כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם
הם באו בעל פעור ויגזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם :
אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרון :
כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם גם כי אוי
להם בסורי מהם : אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה
בנוה ואפרים יוציא להרג בניו : תן להם יהוה מה
תתן תן להם רחם משכלים ושדים צמתים : כל רעתם
בגלגל כי שם שנאתים על רוע מעלליהם מביתי
אגרשם לא אוסיף אהבתם כל שריהם סרי סוגים :
הוי אפרים נכה שרשו יבש פרי בלי גם כי יהיה
ילדים והמתי מחמדי בטנם : אלי אלי מאסם מאשר
לא שמעו לו והיו נדדים בגוים :

צפ : בגפן בקים ישראל הוא פרי יעשה לו כרבות
פריו הרבה למזבחות הטיב לארצו היטיבו מצבותיו :
חלק לבם עתה יאשמו הוא ישבר מזבחותם יערוף
מצבותם : כי עתה אמרו אין מלך לנו כי לא ירא
את יהוה והמלך מה יעשה לנו : דברו דברים אלות
כרות ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי :
לעגלות בית און יגורו כי אבל עליו עמו וכמרים
עליו על גלו כי גלה ממנו : גם הוא לאשור יובל
מנחה לחמי יעץ תקח בושת ויבש ישראל מעצתו :
שמרון נכחדה מלכה כקצף על פני מים : ונשמדו
במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסו אתנו ולגבעות נפלו עלינו :
מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם
במלחמה בבני עולה : באותי אסרם ויקבצו עמים
עליהם באסרם לשתי עינותם : אפרים עגלה מלמדת
אהבתי לדוש ואנכי עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יעבד לו יהודה ישבר לו יעקב :
זרעו לצדקה קצרו לחסד נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבא וירה צדק למו : חרשתם רשע
קצרתם עולה אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך
ברב גבוריך : ושאון יקום בעמך וכל מבצריך ישדד
כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים
רטשה : כן עשה לכם בית אל מפני רעת רעכם
בשחר נדמם מלך ישראל :

ཐུབ་པའི་བསྟན་པ་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ། ། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི་ཚིག་ཏུ་བཤད་པ་ཡིན་ནོ། ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཚིག་གོ། ། ཐུབ་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུབ་པ་ཡིན་ན

אז : אלא מה אלהזו מלמדנו בזכות בתורתנו
כתוב בתורתנו אין בזכות אפילו אזכרה אחת.
חכמים הזו נתלה ואכלו לעתה תומתו בזעה. בעבור
תלתם ואתני לי ושמרתם את בריתי והיתם לי
קדי בין אכלו בלשכת מגזית אפילו לבזיון ואסו
פרנס מזכה. חכמו אזון הזו אפילו מחפה—מו
בשלום אלהיכם אשר.

אז : אלא בי חכמים הזו בזכות אברהם אבינו
נאמר בתורתנו אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם
את בריתי והיתם לי סגולה מכל העמים. ואומר
אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם. אמר
רבי יהושע בן קרחה גדולה תשובה שקרבה את
ישראל לאביהם שבשמים. ואומר שובה ישראל
עד ה' אלהיך. אמר רבי שמעון בן אלעזר גדולה
תשובה שמגעת עד כסא הכבוד. ואומר שובו בנים
שובבים אפילו שובבו כל היום כולו ואפילו כל
השנה כולה ואפילו כל ימות עולם ואפילו כל
שבעת אלפי שנים שהעולם עתיד לעמוד חזרו
בתשובה ואקבל אתכם.

אז : אלא לי אברהם בזכות הזו.

ס"ע : הזו הזו אלהי בזכות אברהם אבינו
בתורתנו אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את
בריתי והיתם לי סגולה מכל העמים. ואומר אתם
נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם. אמר רבי
יהושע בן קרחה גדולה תשובה שקרבה את ישראל
לאביהם שבשמים. ואומר שובה ישראל עד ה'
אלהיך. אמר רבי שמעון בן אלעזר גדולה תשובה
שמגעת עד כסא הכבוד. ואומר שובו בנים שובבים
אפילו שובבו כל היום כולו ואפילו כל השנה
כולה ואפילו כל ימות עולם ואפילו כל שבעת
אלפי שנים שהעולם עתיד לעמוד חזרו בתשובה

ולא יהיה לו אשה ולא ילדים ולא אחים ולא אחיות ולא אם ולא אב ולא בנים ולא בנות ולא נחלה לאחיו ולא לקרוביו כל ימי חייו כי אם לאחד מבני עמו יירש את נחלתו כי הוא לבדו מבני עמו.

כה: ומן היום אשר יעמוד שמואל לפני שאול ועד היום הזה לא קם נביא כמוהו בישראל.

כו: ויהי שמואל מת ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו אותו בביתו ברמה וישאל הלך אל מדבר פארן.

כז: ויהי איש בהר כרמל ואיש הזה גדול מאד ולו שלש עשרה בנות ולו שלש עשרה אלפים כבשים ולו אלף עזים והוא גוזז את צאנו בכרמל.

כח: ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל ותהי האשה טובת שכל ויפת תואר והאיש קשה ורע מעלליו והוא כלבי לבבו.

כט: וישמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

ל: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

לא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

לב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

לג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

לד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

לה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

לו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

לז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

לח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

לט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

מ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

מא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

מב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

מג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

מד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

מה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

מו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

מז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

מח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

מט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

נ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

נא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

נב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

נג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

נד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

נה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

נו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

נז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

נח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

נט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

ס: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

סא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

סב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

סג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

סד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

סה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

סו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

סז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

סח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

סט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

ע: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

עא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

עב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

עג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

עד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

עה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

עו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

עז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

עח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

עט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

פ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

פא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

פב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

פג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

פד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

פה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

פו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

פז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

פח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

פט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

צ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

צא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

צב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

צג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

צד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

צה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

צו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

צז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

צח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

צט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

ק: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קי: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קיא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קיב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קיג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קיד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קטו: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קטז: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קיז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קיח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קיט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קכ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קכא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קכב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קכג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קכד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קכה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קכו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קכז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קכח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קכט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קל: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קלא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קלב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קלג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קלד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קלה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קלו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קלז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קלח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קלט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קמ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קמא: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קמב: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קמג: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קמד: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קמה: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קמו: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קמז: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קמח: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

קמט: ויהי כאשר שמע דויד במדבר כי נבל גוזז את צאנו ויהי לו נערים שלשת אלפים איש ומאה אלף איש ויהי עמהם ויהי הנערים רועים את צאן נבל.

קנ: ויבא דויד אל נבל ויברכהו לשלום ויאמר לו שלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר לך.

ואיכא: ותולין אין אדם עומד בתפלתו אלא על גבי גומא
בשעת שהוא מתפלל ואומרת לו אשתו בתך מתה ואינו
נפנה. ולא עוד אלא שאפילו אומרת ל

מִפְּנֵי הָרָעָב הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה אָתְּ. וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאוֹתָךְ יְחַיּוּ. אִמְרִי נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ. וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת הָאִשָּׁה כִּי יָפָה הִוא מְאֹד. וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַּרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה. וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וְאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים. וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת בֵּיתוֹ עַל דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם. וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא. לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ. וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ.

ڤَحلاصَ لصُاتـيّـزومأ بحتحـتـا .

٢٥ : ٥٤ ملاسلا ىلع ىصعملا ناسنملا حبذي الله ىلا

صلختـا .

حلاصلـا ىصخشلا ىلا ةجاحلا ىدؤت ىتلا لـيلحتلا هذهـ
دلاخملا ىصخشلا ىلا ةجاحلا ىدؤت ىتلا لـيلحتلا هذهـ
ةوقلا حلاسلا ةمصاع . ولا يذلـ لـصا يذلـ
ونعلا حلاسلا ىصخشلا ىلا ةجاحلا ىدؤت ىتلا لـيلحتلا هذهـ
يلاتلا حلاسلا ىصخشلا ىلا ةجاحلا ىدؤت ىتلا لـيلحتلا هذهـ
ةيحاي

٤٥ : إِنَّكَ لَأَنْتَ بِمُوسَىٰ وَهَٰذَا كِتَابِي—ج
مَعَكُمْ ۖ شَوَاهِدُ كَثِيرَةٌ . فَلِهٰذَا تَحَدَّاهُمْ . وَهُمْ لَا
يَسْأَلُونَهُ عَنْهَا . لِأَنَّ عِلْمَهُمْ يُغْنِيهِمْ لِمَا
عِنْدَهُمْ مِنَ الْكُتُبِ . وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَا
يَعْرِفُهَا غَيْرُهُ . وَهِيَ مَوْجُودَةٌ عِنْدَهُمْ .
وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَمْ يَقْرَأْ كُتُبَهُمْ وَلَا
تَعَلَّمَ مِنْ أَحَدٍ . وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَمْ
يَدْرُسْ عِنْدَ أَحَدٍ . وَلَا رَحَلَ إِلَى أَحَدٍ .
فَهُوَ مِنْ هٰذِهِ الْجِهَةِ مُعْجِزٌ . وَهُمْ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ . وَلَا
يَعْرِفُ الْكِتَابَ . وَلَا يَدْرِي مَا هُوَ
الْكِتَابُ . وَلَا مَا هُوَ الْإِيمَانُ .

٤٥ : إِنَّكَ لَأَنْتَ مُوسَىٰ . وَلَا يَدْرِي مَا
يَقُولُ . وَلَا يَدْرِي مَا يُقَالُ لَهُ .

ביל בסוכתו דמן ביומיטוס ביבוא

נחקץ : ד .

ממא : ו .

ב"ש : ביבוא דסוכת ביבוא ביבוא לסוגיא ופרסומי

ת"ש : אלא מעתה בשלמא לסוגיא לא מצינו

ב"ש : ביבוא דסוכת ביבוא ביבוא לסוגיא ופרסומי

ת"ש : אלא מעתה בשלמא לסוגיא לא מצינו

ב"ש : ביבוא דסוכת ממ

ثمّ : ٠ ، ٣ .

وَإِذَا دَخَلَ وَقْتُ صَلَاةٍ وَهُوَ فِي أُخْرَى ، وَكَانَ قَدْ صَلَّى مِنْهَا رَكْعَةً ، أَتَمَّهَا وَصَلَّى الْأُخْرَى بَعْدَهَا . وَإِنْ كَانَ صَلَّى أَقَلَّ مِنْ رَكْعَةٍ ، قَطَعَهَا وَصَلَّى الَّتِي دَخَلَ وَقْتُهَا ، ثُمَّ أَعَادَ الَّتِي قَطَعَهَا . (مُوَطَّأ ، ٣٤ ، ٣ ، ٥)

ع م : مُحَمَّدٌ ، وَإِذَا حَضَرَ صَلَاةٌ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ سَافَرَ فِي

ث م : وَقْتِهَا صَلَّى الَّتِي حَضَرَ وَقْتُهَا ، وَإِنْ شَاءَ صَلَّى الَّتِي سَافَرَ فِي وَقْتِهَا .

ع م : وَهَذَا قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُمَا اللَّهُ .

ث م : وَإِنْ كَانَ فِي وَقْتِ الَّتِي سَافَرَ فِي صَلَّى الَّتِي سَافَرَ فِي وَقْتِهَا ، وَإِنْ شَاءَ صَلَّى الَّتِي حَضَرَ وَقْتُهَا .

ع م : وَهَذَا قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُمَا اللَّهُ .

ث م : وَإِنْ كَانَ فِي وَقْتِ الَّتِي حَضَرَ وَقْتُهَا صَلَّى الَّتِي حَضَرَ وَقْتُهَا ، وَإِنْ شَاءَ صَلَّى الَّتِي سَافَرَ فِي وَقْتِهَا .

ع م : وَهَذَا قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُمَا اللَّهُ .

ث م : وَإِنْ كَانَ فِي وَقْتِ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا صَلَّى أَيَّتَهُمَا شَاءَ ، وَإِنْ شَاءَ صَلَّى الَّتِي حَضَرَ وَقْتُهَا .

ع م : وَهَذَا قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُمَا اللَّهُ .

ث م : وَإِنْ كَانَ فِي وَقْتِ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا صَلَّى أَيَّتَهُمَا شَاءَ ، وَإِنْ شَاءَ صَلَّى الَّتِي حَضَرَ وَقْتُهَا .

ع م : وَهَذَا قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَبِي يُوسُفَ رَحِمَهُمَا اللَّهُ .

ברייתא לענין בעלת תשלומין שיצתה בפחות מג' ימים
ולאחר ג' ימים בעלת תשלומין .

צס : אינה יולדת אלא אחת לשלשים יום שנאמר ושלשים
ימים בדמיה .

פפ : מעשה בחסיד אחד שהיה מהלך בדרך ופגע בו
אדם זקן שהיה מכיר אותו מנעוריו ולא היה יודע
מהו זקן זקן שחכמתו מרובה משנותיו זקן שהיה
מצטער על כל דבר ודבר שהיה רואה . אמר לו
לזקן : מפני מה אתה מצטער . אלו חסיד היה בדור
זקן : לא מפני חסיד אני . אלא מפני שהיה לי
עבד כנעני . ולבסוף מת ולא היה לו יורש אלא בן .
צס : אינה מצטערת על בנה שמת לאחר שלשים
יום לאחר שנולד . חסיד אחד היה מהלך בדרך
ופגע בו אדם זקן . חכמתו מרובה משנותיו זקן
שהיה מצטער על כל דבר ודבר שהיה רואה .
פפ : מעשה בחסיד אחד שהיה מהלך בדרך ופגע בו
אדם זקן שהיה מכיר אותו מנעוריו זקן שחכמתו

ע"ב : וְלֹא תֹּאמַר הֲרֵי אֲנִי מְעַכֵּב בְּיָדוֹ וְאֵינוֹ יָכוֹל לָצֵאת
מִיָּדִי עַד שֶׁיִּכְתֹּב לִי שְׁטָר אַחֵר . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד בְּיָדוֹ
וְקָרַע מִמֶּנּוּ אֶת הַשֵּׁם וְנָתַן לוֹ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט .
וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לְאִשָּׁה וְלַחֲבֶרְתָּהּ וְקָרַע מִמֶּנּוּ אֶת
שֵׁם חֲבֶרְתָּהּ וְנָתַן לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט לָזוֹ וְאֵינוֹ גֵּט
לָזוֹ . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לִשְׁתֵּי נָשִׁים וְקָרַע מִמֶּנּוּ אֶת
שֵׁם אַחַת מֵהֶן וְנָתַן לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט לָזוֹ וְאֵינוֹ גֵּט
לָזוֹ . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לִשְׁנֵי אֲנָשִׁים וְקָרַע מִמֶּנּוּ אֶת
שֵׁם אֶחָד מֵהֶן וְנָתַן לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט לָזֶה וְאֵינוֹ גֵּט
לָזֶה . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לְאִשָּׁה וְלַחֲבֶרְתָּהּ וְקָרַע מִמֶּנּוּ
אֶת שֵׁם חֲבֶרְתָּהּ וְנָתַן לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט לָזוֹ וְאֵינוֹ
גֵּט לָזוֹ .

ע"ב : לֹא תֹּאמַר הֲרֵי אֲנִי מְעַכֵּב בְּיָדִי וְאֵינִי נוֹתֵן לָהּ
אֶלָּא אִם כֵּן יִכְתֹּב לִי שְׁטָר אַחֵר . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד בְּיָדִי
וְקָרַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֶת הַשֵּׁם וְנָתַתִּי לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט .
וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לְאִשָּׁה וְלַחֲבֶרְתָּהּ וְקָרַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֶת
שֵׁם חֲבֶרְתָּהּ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט לָזוֹ וְאֵינוֹ
גֵּט לָזוֹ . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לִשְׁתֵּי נָשִׁים וְקָרַעְתִּי מִמֶּנּוּ
אֶת שֵׁם אַחַת מֵהֶן וְנָתַתִּי לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט לָזוֹ
וְאֵינוֹ גֵּט לָזוֹ . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לִשְׁנֵי אֲנָשִׁים וְקָרַעְתִּי
מִמֶּנּוּ אֶת שֵׁם אֶחָד מֵהֶן וְנָתַתִּי לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי זֶה גֵּט
לָזֶה וְאֵינוֹ גֵּט לָזֶה . וְאִם הָיָה שְׁטָר אֶחָד לְאִשָּׁה וְלַחֲבֶרְתָּהּ
וְקָרַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֶת שֵׁם חֲבֶרְתָּהּ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת הַשְּׁטָר הֲרֵי
זֶה גֵּט לָזוֹ וְאֵינוֹ גֵּט לָזוֹ .

ס"ד מדות : ו .

ק״ו : לֹא אֶפְשָׁר־לְךָ בְּזֶה הַמִּקְרֶה לְבַדּוֹ וְאֵינְךָ
מְחַכֶּה אֶת הַשְּׁאָר בְּאֶפֶן אַחֵר שֶׁיִּהְיֶה לְךָ אֶפְשָׁר
לְהַשִּׂיג אֶת הַכֹּל בְּיַחַד. וְלֹא אֶזְכֹּר שֶׁקָּרָה לִי
מֵעוֹלָם לְהַשִּׂיג אֶת הַכֹּל בְּיַחַד. אֲבָל אֵינֶנִּי
מִתְאוֹנֵן עַל כָּךְ. אֲנִי מְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים כְּפִי
שֶׁהֵם בָּאִים. וְאֵינֶנִּי מְבַקֵּשׁ לְהַשִּׂיג אֶת הַכֹּל
בְּיַחַד. וְאֵינֶנִּי מְחַכֶּה שֶׁיִּהְיֶה לִי הַכֹּל בְּיַחַד.
אֲנִי מְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים כְּפִי שֶׁהֵם בָּאִים.

צ״ט : לֹא הִסְתַּכַּלְתִּי בְּאֵין דַּעְתִּי בְּלֹא כַּוָּנָה.
אֲבָל אֲנִי מִתְבּוֹנֵן בְּכָל מַה שֶּׁאֲנִי עוֹשֶׂה. אֲנִי
מְנַסֶּה לְהַבִּין אֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה וְאֶת
הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי רוֹאֶה. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי
מְדַמְיֵן לְעַצְמִי. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי חוֹלֵם.
וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת
הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מִתְיָרֵא שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים
שֶׁאֲנִי מִתְאַוֶּה שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְחַכֶּה
שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְצַפֶּה שֶׁיִּהְיוּ.
וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְיַחֵל שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת
הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְאַמִּין שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים
שֶׁאֲנִי מְפַחֵד שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי
מְקַבֵּל שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְסָרֵב
שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְצַפֶּה שֶׁיִּהְיוּ.
וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְיַחֵל שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת
הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְאַמִּין שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים
שֶׁאֲנִי מְפַחֵד שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי
מְקַבֵּל שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְסָרֵב
שֶׁיִּהְיוּ. וְאֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְצַפֶּה שֶׁיִּהְיוּ.

ק״ם : אֵלּוּ הֵם הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם
(שַׁבָּת. בת. כִּיצַד. ה.) הַשַּׁבָּתוֹת שֶׁאֲנִי חַי עַל
הָאָרֶץ. וְלֹא אֶזְכֹּר שֶׁעָשִׂיתִי דָּבָר אֶחָד בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא הָיָה לְפִי רוּחִי. וְלֹא אֶזְכֹּר שֶׁעָשִׂיתִי
דָּבָר אֶחָד בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא הָיָה לְפִי רְצוֹנִי.
וְלֹא אֶזְכֹּר שֶׁעָשִׂיתִי דָּבָר אֶחָד בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
שֶׁלֹּא הָיָה לְפִי חֶפְצִי. וְלֹא אֶזְכֹּר שֶׁעָשִׂיתִי
דָּבָר אֶחָד בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁלֹּא הָיָה לְפִי דַּעְתִּי.

ויגלח את ראשו . ואחר שנתגלח את ראשו נתן לו את שכרו ,
שנאמר ויתן לו את שכרו . ואחר שנתן לו את שכרו נתן לו
רשות ללכת לביתו , שנאמר וישלחהו וילך לו . ואחר שנתן
לו רשות ללכת לביתו נתן לו ברכה , שנאמר ויברכהו .

צט : מתיבי מקשי ליה תלמוד לומר ויברכהו . ומה תלמוד
לומר . אלא שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות .
ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך
בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן לו
ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ר' יוחנן אמר מלמד
שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן
לוי אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות .
ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך
בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן לו
ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ויברכהו . ר' יוחנן
אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות .
ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל
מיני ברכות . ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה
שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד
שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות .

ק : ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא
מתברך בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן
לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ויברכהו . ר'
יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני
ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא
מתברך בכל מיני ברכות . ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד
שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן
לוי אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות .

ק : ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא
מתברך בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן
לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ויברכהו . ר'
יוחנן אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני
ברכות . ר' יהושע בן לוי אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא
מתברך בכל מיני ברכות . ויברכהו . ר' יוחנן אמר מלמד
שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות . ר' יהושע בן
לוי אמר מלמד שנתן לו ברכה שיהא מתברך בכל מיני ברכות .

قَمِيجٍ مِنْ دَقْرُصَانَ أَنْصَافٍ . وَمِثْلُ لِبْدَةِ قِيَّدَ مِنْ
كَتِفَيْهِ رَبِيعَتَانِ . كَأَنَّ دِمَاءَ الْمَلَاهِيَةِ مِنْ جِلَالِهِ .
يُعْرَفُ مِنْهُ مَكَانُ كُلِّ خَلْسَةٍ قَمِيءٍ مِنْ دَقْرُصَانَ
أَنْصَافٍ . إِلَّا أَنَّ جِلَالَهُ لَمْكَانُ قِيَّدَ ، جِلَالٍ
يُقَدَّمُ فِيهِ زَيْدٌ لَا جِلَالٍ فِيهِ عَمْرٌو ، وَلَا
كَمَنْصُورَانِ .

٤٥ : أَنَا مِنْ قَوْمٍ لَهُمْ قِيَّدَ مِنْ قِيَّدَ ، وَلَنَا
قِيَّدَ .

٤٥ : مِنْهُمْ قِيَّدُ الْمَلَاهِيَةِ ، وَمِنْهُمْ قِيَّدُ
قِيَّدَ .

٤٥ : أَنَا مِنْ قَوْمٍ لَهُمْ قِيَّدُ الْمَلَاهِيَةِ ، وَلَنَا
قِيَّدُ .

לאלהי ישראל׃

וגם אחרים לו שרי המלוכה בעזרתו כמו שמעו
ויראו את אשר עשה ה׳ לישראל כי ידבר ועזרו
לו עד אשר כלה את כל המלאכה׃ ויעש שלמה
את כל הכלים אשר לבית האלהים ואת מזבח
הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים׃
ויעש המנרות ונרותיהם לבער כמשפט לפני
הדביר זהב סגור׃ והפרחים והנרות והמלקחים
זהב׃ וכלי הזהב לנתחת הפתילות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב׃ ומבוא הבית דלתותיו
לקדש הקדשים לדלתות בית ההיכל זהב׃ ויכל
כל המלאכה אשר עשה שלמה את בית ה׳׃
ויבא שלמה את קדשי דויד אביו את הכסף
והזהב ואת כל הכלים נתן באוצרות בית
האלהים׃ אז יקהל שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל בירושלם להעלות את ארון ברית ה׳
מעיר דויד היא ציון׃ ויקהלו אל המלך שלמה
כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
השביעי׃ ויבאו כל זקני ישראל ויקחו הכהנים
את הארון׃ ויעלו את ארון ה׳ ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל הנה יעלו הכהנים
והלוים׃ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו לפניו היו עם הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב׃ ויבאו הכהנים
את ארון ברית ה׳ אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים׃ כי
הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויסכו
הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה׃ ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני
הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום
הזה׃ אין בארון רק שני לחות האבן אשר
הניח שם משה בחרב אשר כרת ה׳ עם בני
ישראל בצאתם ממצרים׃ ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש והענן מלא את בית ה׳׃ ולא יכלו
הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
ה׳ את בית ה׳׃

ה׳ מלכים א׳ : ח׳

גמ' אמאי בעי למיתנא דמנא ליתני ליה בסיפא
אלא משום דבעי למיתנא דמנא ליתני ליה בסיפא
ואצטריך ליה לכדתניא ר' יהודה אומר משום ר' יוסי
הגלילי בשלשה דברים בית שמאי אומרים בראשונה
היו אומרים אין מחזירין אבידה לעובד כוכבים ומעתה
הן אומרים מחזירין אבידה לעובד כוכבים מפני דרכי
שלום ואמר רבי יוחנן מודים בית שמאי בית הלל
בגניבתו ואבדתו ובכלאי הכרם ובשבת שהוא כיום
הכפורים שאסור בכל מלאכה ומודים בית הלל בית
שמאי שאם ראה חמורו או שורו נופלין בדרך שחייב
להקים ואם ראה חמורו של חבירו נופל בדרך שאינו
חייב להקים ומודים בית שמאי בית הלל שאם ראה
חמורו של חבירו נופל בדרך שחייב להקים ומודים
בית שמאי בית הלל שאם ראה חמורו של חבירו נופל
בדרך שאינו חייב להקים מפני שהוא מצוה בשכר
ומודים בית שמאי בית הלל שאם ראה חמורו של
חבירו נופל בדרך שחייב להקים ומודים בית שמאי
בית הלל שאם ראה חמורו של חבירו נופל בדרך
שאינו חייב להקים מפני שהוא מצוה בשכר ומודים
בית שמאי בית הלל שאם ראה חמורו של חבירו נופל
בדרך שחייב להקים ומודים בית שמאי בית הלל שאם
ראה חמורו של חבירו נופל בדרך שאינו חייב להקים
מפני שהוא מצוה בשכר ומודים בית שמאי בית הלל
שאם ראה חמורו של חבירו נופל בדרך שחייב להקים
ומודים בית שמאי בית הלל שאם ראה חמורו של
חבירו נופל בדרך שאינו חייב להקים מפני שהוא
מצוה בשכר

ס״ט : ויבן בנימין מגדל ויבן עליו עכו׳ם ויבן לו בית ע״ז ויבן לו בית ע״ז ויבן לו בית ע״ז

ثَمَرَةٌ كَالرُّمَّانِ وَلَيْسَ بِرُمَّانٍ . وَهُوَ يَأْكُلُ الْفَوَاكِهَ وَالْحَبَّ وَالْبَقْلَ وَالْعُشْبَ . وَلَهُ أَرْبَعُ أَعْيُنٍ وَأَرْبَعُ آذَانٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَيْدٍ وَأَرْبَعُ أَرْجُلٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَلْسُنٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَفْوَاهٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَسْنَانٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَنْيَابٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَضْرَاسٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَسْنِمَةٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَفْخَاذٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَلْيَاتٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَذْنَابٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَصْوَاتٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَلْوَانٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَخْلَاقٍ وَلَهُ أَرْبَعُ طَبَائِعَ وَلَهُ أَرْبَعُ أَمْزِجَةٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَعْضَاءٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَوْصَافٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَسْمَاءٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَحْوَالٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَعْمَارٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَجْنِحَةٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَرْكَانٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَرْوَاحٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَنْفُسٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَرْوَاثٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَبْوَالٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَلْبَانٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَسْمَاءٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَحْوَالٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَعْمَارٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَجْنِحَةٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَرْكَانٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَرْوَاحٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَنْفُسٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَرْوَاثٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَبْوَالٍ وَلَهُ أَرْبَعُ أَلْبَانٍ

ق : وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ وَلَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ .

ع : وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ وَلَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ .

ق : وَلَا شَيْءَ يَرُدُّ حُكْمَهُ وَلَا يُعَقِّبُ فِعْلَهُ وَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا يَرْجُو عَدْلًا .

ع : لَا شَيْءَ يَرُدُّ حُكْمَهُ وَلَا يُعَقِّبُ فِعْلَهُ وَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا يَرْجُو عَدْلًا .

ق : وَلَا يَخَافُ ضَرَرًا وَلَا يَرْجُو نَفْعًا وَلَا يَحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ وَلَا يَسْتَغْنِي عَنْهُ .

ع : وَلَا يَخَافُ ضَرَرًا وَلَا يَرْجُو نَفْعًا وَلَا يَحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ وَلَا يَسْتَغْنِي عَنْهُ .

ق : وَلَا يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي غَدٍ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي السَّمَاءِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْجَنَّةِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي النَّارِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبَرِّ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبَحْرِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْهَوَاءِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْمَاءِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الظُّلُمَاتِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي النُّورِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْحَرِّ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبَرْدِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الرِّيَاحِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْغَيْمِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْمَطَرِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الثَّلْجِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبَرَدِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الصَّوَاعِقِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبُرُوقِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الرُّعُودِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْهَوَاءِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْمَاءِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الظُّلُمَاتِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي النُّورِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْحَرِّ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبَرْدِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الرِّيَاحِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْغَيْمِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْمَطَرِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الثَّلْجِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبَرَدِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الصَّوَاعِقِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْبُرُوقِ وَلَا يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الرُّعُودِ

ق : ب . ٣٠ ثمرة

ס : ראש. ומלאכתם עשה ויצר ומשכנו.

ס : ראש. ומלאכתם עשה ויצר ומשכנו.

כה : ואחרון אחרון ויתן ברזל לא יכהה לטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה מלך מלאכתו אחרון יאחז בחרב ולטש
ומלא יפקח. ומלשון אחרון ויתן ברזל לא יכהה לטש ומלא
יפקח ידיו ללמדנו אחרון אחרון בחרב ולטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה.

כו : ראש. ומלאכתם עשה ויצר ומשכנו.

כה : ואחרון אחרון ויתן ברזל לא יכהה לטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה מלך מלאכתו אחרון יאחז בחרב ולטש ומלא
יפקח ידיו ללמדנו אחרון אחרון בחרב ולטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה.

כו : ראש. ומלאכתם עשה ויצר ומשכנו.

כה : ואחרון אחרון ויתן ברזל לא יכהה לטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה מלך מלאכתו אחרון יאחז בחרב ולטש ומלא
יפקח ידיו ללמדנו אחרון אחרון בחרב ולטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה.

כו : ראש. ומלאכתם עשה ויצר ומשכנו.

כה : ואחרון אחרון ויתן ברזל לא יכהה לטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה מלך מלאכתו אחרון יאחז בחרב ולטש ומלא
יפקח ידיו ללמדנו אחרון אחרון בחרב ולטש. ומלא יפקח
ידיהם יעשה.

ס : ראש.

ع٥ : ھٰذا وَلَدُ آدَمَ لِصُلْبِهِ وَحْدَهُ وَلَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ

ع٥ : وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ يَكُونُ وَارِثًا لَهُ وَلَيْسَ لَهُ

أَخٌ وَلَا ابْنُ عَمٍّ وَلَا قَرِيبٌ وَلَا نَسِيبٌ وَلَا صَاحِبٌ .

ع٥ : وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ يَكُونُ وَارِثًا لَهُ وَلَيْسَ لَهُ

أَخٌ وَلَا ابْنُ عَمٍّ وَلَا قَرِيبٌ وَلَا نَسِيبٌ وَلَا صَاحِبٌ .

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ يَكُونُ وَارِثًا لَهُ وَلَيْسَ لَهُ

أَخٌ وَلَا ابْنُ عَمٍّ وَلَا قَرِيبٌ وَلَا نَسِيبٌ وَلَا صَاحِبٌ .

ع٥ : وَكَانَ هٰذَا الْعَبْدُ يَعْمَلُ الْخَيْرَ وَيَتَحَنَّنُ

عَلَى الْمَسَاكِينِ وَيُعْطِي الْفُقَرَاءَ وَيَكْسُو الْعُرْيَانَ

ع٥ : وَكَانَ هٰذَا الْعَبْدُ يَعْمَلُ الْخَيْرَ وَيَتَحَنَّنُ

عَلَى الْمَسَاكِينِ وَيُعْطِي الْفُقَرَاءَ وَيَكْسُو الْعُرْيَانَ

وَلَمْ يَكُنْ يَخَافُ إِلَّا اللهَ وَحْدَهُ وَيَحْفَظُ وَصَايَاهُ

وَلَمْ يَكُنْ يَخَافُ إِلَّا اللهَ وَحْدَهُ وَيَحْفَظُ وَصَايَاهُ

ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐅᑭᐢᑲᒪᐎᓐ ᐅᓂᐲᑕᐃᓐ ᓯᐅᐸᑕᐃᑲᓐᓂᑕᐧᐊᓐ ᐅᓇᒫᒃᐱᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐅᑭᐢᑲᒪᐎᓐ ᐅᓂᐲᑕᐃᓐ ᓯᐅᐸᑕᐃᑲᓐᓂᑕᐧᐊᓐ ᐅᓇᒫᒃᐱᐎᓐ

בס : ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בפ : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בצ : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בק : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בר : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בש : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בת : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בא : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בב : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בג : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בד : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בה : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בו : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בז : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בח : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

בט : ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .

ג : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בס : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בפ : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בצ : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בק : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בר : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בש : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בת : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בא : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בב : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בג : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בד : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בה : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בו : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בז : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בח : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

בט : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .

ד : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בס : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בפ : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בצ : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בק : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בר : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בש : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בת : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בא : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בב : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בג : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בד : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בה : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בו : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בז : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בח : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

בט : ואברכה מברכיך ומקללו אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .

ה : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בס : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בפ : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בצ : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בק : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בר : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בש : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בת : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בא : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בב : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בג : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בד : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בה : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בו : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בז : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בח : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

בט : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים

ו : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בס : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בפ : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בצ : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בק : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בר : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בש : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בת : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בא : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בב : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בג : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בד : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בה : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בו : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בז : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בח : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

בט : ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו

ז : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בס : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בפ : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בצ : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בק : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בר : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בש : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בת : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בא : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בב : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בג : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בד : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בה : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בו : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בז : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בח : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

בט : ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת

ח : ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם

בס"ד

פרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה (כח, י)

רש"י: ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. לפי שהיה בדעתו לילך לחרן, כיון שהגיע למקום שנתקבצו בו תפלות אבות העולם, רצה להתפלל שם, שהרי אברהם התפלל במקומו, שנאמר (בראשית כא, לג) ויטע אשל בבאר שבע, ויצחק התפלל במקומו, שנאמר (בראשית כו, כה) ויבן שם מזבח, ועדיין לא התפלל במקומו של יצחק, שנאמר (בראשית כח, יא) ויפגע במקום, ולא במקומות אחרים שהיו שם, ולא במקום שהתפלל

צפ : ופיפ תרנ לפתנ לאכו נ פיטיכ בייתיפפ נב
ביתיבלנה אבכנ בינת צנרנתיא . בפיאפנרמפ נצפו
ונתבת בימ נו תפנו בינת . ופלחיו פטיכ בפיאפנרמפו
תמפו צנרנתו בילבי צפלא בינת . ופיו אבי אבינו ופל
לפאפת .

צפ : ינתבא ופיכ לחפנת צתיאפכו לפאיבצתיפ נאכ
תיאכו בפנפיכ תפ לפאפת .

לפ : ינתפפ בפנת תיאכו בתו תפ אבינכל ביצתיפ :
ופיכ בייתיבלל לפ לחפנת בינתיבפפ ופלנית נפאפכלפ
צנכ . ינת לפ תפכל בייצפיכל פאפינתיפפ ופלנתיפפ
לפאתפו ופלפציב נאל שלנפפפ ופלפצתיפפ צפפינת

ויאמר יי אל נח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחית׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ז כי : ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יי׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יי בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

ח א : וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא גשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות את הקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליי ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יי את ריח הניחח ויאמר יי אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

ט א : ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקימתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על הארץ ונראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין ויכר בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יי אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

י א : ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ הוא היה גבור ציד לפני יי על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יי׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ ואל היבוסי ואל האמרי ואל הגרגשי׃ ואל החוי ואל הערקי ואל הסיני׃ ואל הארודי ואל הצמרי ואל החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידון בבאך גררה עד עזה בבאך סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצותם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בבאך ספרה הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצותם לגוייהם׃ אלה משפחות בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

יא א : ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יי לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יי הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יי אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יי שפת כל הארץ ומשם הפיצם יי על פני כל הארץ׃ אלה תולדות שם שם בן מאת שנה והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ורעו חי שנים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃ ותרח חי שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃ ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

יב א : ויאמר יי אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יי וילך אתו לוט ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יי אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליי ויקרא בשם יי׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יי את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו׃

יג א : ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יי׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יי את סדם ואת עמרה כגן יי כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליי מאד׃ ויי אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי׃

יד א : ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ ועמק השדים באת באת בארות בארות חמר ויפלו שמה מלך סדם ועמרה ויתר הנוסים הרה נסו׃ וילקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ וילכדו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר דן׃ וירדף עד דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ וישא אברם את ידו אל יי אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

טו א : אחרי הדברים האלה היה דבר יי אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יי מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יי אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביי ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יי אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יי במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יי את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

טז א : ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יי מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבא אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יישפט יי בינותי וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יי על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יי שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יי הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יי הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יי אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יי הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר הבאר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

יז א : ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יי אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקימתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת כל זר נמלו אתו׃

יח א : וירא אליו יי באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים׃ ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ ויאמר יי אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ היפלא מיי דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ ויי אמר המכסה אני מאברהם אשר אעשה׃ ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי על אברהם את אשר דבר עליו׃ ויי אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יי׃ ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ ויאמר יי אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ ויוסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ וילך יי כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

יט א : ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃ ויאמר אל נא אחי תרעו׃ הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש שפוט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויתלאו למצא הפתח׃ ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יי וישלחנו יי לשחתה׃ ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יי את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יי עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ ויי המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יי מן השמים׃ ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמחת האדמה׃ ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יי׃ וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ וירד לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ ותהרין שתי בנות לוט מא

ⲡⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉϫⲁⲥ ⲛ̀ⲥⲁⲣⲁⲡⲁⲙⲱⲛ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ

ס : מרכבתו של אחאב

א וַיְהִי אַחְאָב מֵת וַיָּשָׁב מֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל׃ ב וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּשֶׁבֶכָה בַּעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיֵּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃ ג וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי שֹׁמְרוֹן וְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ ד וְלָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ׃

ו : מיכה

א שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם רִיב אֶת־הָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃ ב שִׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח׃ ג עַמִּי מַה־עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הוֹגַעְתִּיךָ הָעֵד בִּי׃ ד כִּי הֶעֱלִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם׃ ה עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃ ו בַּמֶּה אֲקַדֵּם יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃ ז הֲיִרְצֶה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי׃ ח הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה־טּוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃ ט קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃

ڤِلَدِتَمَزْا اِلَا لَزْ دَمِيَّ مَكِيلَيْـــا . مَلَمِعْزَا
ڤَدَجْنَمَمَا : هَزَه ڤِي مَكِيدَنَمَ سِاجَّزَا لَعَصْـــ
جَالَمْا هِي مَا دَيِّعْ عَبْتَطَسَوْ) . وَمَلَمِدَنَا مَوْعْ زَجْا
ڤِلَدِتَمَزْا دَمِعْمِ مَكِيتَيْرَمَهْ . دَهْ لَمْ مَلَمِڤِيـــ
زَلَهْ عَبْتَمِيلَهْ يَلَا سِاجَا . مَوْعْ مَكِيلَمَاعَـــهْا زَجْا
ڤِعَجْنَا لَعَمْ مَكِيتْ هَزْ ڤِمَلَعْ يَوْدَمَا ڤِزَجْا دَيِّ زَجْنَ
زَلَهْ دَيْنَا زَلَا مَا سِاجَتَا وَعَجْ : وَشَلَعْ ٧٢ ڤِي مَا دَيْنَ
ڤَلَدْ رَوَمَا فَيْعْ لَزْ زَجْـــهْا فَيْرَيِّا وَلَعْـــهْ
وَمَلَعْتَيْرَمَهْ ڤِيَدِيْنَاوَمَ : (ڤَوَلَدْ . مِ . ذَا . ٥٠) ڤِدَمْ
مَرْ مَلَا وَدَجْنَا ڤِلَعْ دَزْوَيْرَ ڤِسِاجَـــهْا فَلَـــدَمَ
ڤِلَدِتَمَزْا ڤِدَيْنَاوَمَ هَرْ دَمِيَّ ڤَلَمِدَنَا .

ב ויהי ארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃

ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃

ד וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃

ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃

ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃

ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃

ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃

ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃

י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃

יא ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃

יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃

יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃

יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃

טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃

טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃

יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃

יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃

יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃

שמע בקריאת שמע שחרית : ועוטף בקריאת שמע של ערבית
שתי ברכות לפניה ושתי ברכות לאחריה. במעמד שלשתן
אומר אחת ארוכה כנגד כולן. ואחת ארוכה כנגד כולן.
ואחת ארוכה כנגד שתים. ואחת ארוכה כנגד שתים.
(משנה ו, ה, ח, ט).

צה: לפני זו מעמידין אותו בפקפר שהוא בית
הכנסת הגדול שבעיר. ואחת לפני ארון הקדש. ואחת
לפני בית הקברות. ואחת לפני בית הועד. ואחת לפני
בית האסורין. ואחת לפני בית המדרש. ואחת לפני
בית הגנזים. ואחת לפני בית הנתינים. ואחת לפני
בית הטבילה. ואחת לפני בית הבד. ואחת לפני בית
הדישה. ואחת לפני בית הרועים. ואחת לפני בית
הכרמים. ואחת לפני בית הכפרים. ואחת לפני בית
הכנסת שבשדה. ואחת לפני בית הכנסת שבמדבר.
(משנה ו, ה, ח, ט).

צו: לפני זו מעמידין אותו בפקפר שהוא בית
הכנסת הגדול שבעיר. ואחת לפני ארון הקדש. ואחת
לפני בית הקברות. ואחת לפני בית הועד. ואחת לפני
בית האסורין. ואחת לפני בית המדרש. ואחת לפני
בית הגנזים. ואחת לפני בית הנתינים. ואחת לפני
בית הטבילה. ואחת לפני בית הבד. ואחת לפני בית
הדישה. ואחת לפני בית הרועים. ואחת לפני בית
הכרמים. ואחת לפני בית הכפרים. ואחת לפני בית
הכנסת שבשדה. ואחת לפני בית הכנסת שבמדבר.
(משנה ו, ה, ח, ט).

צז: לפני זו מעמידין אותו בפקפר שהוא בית
הכנסת הגדול שבעיר. ואחת לפני ארון הקדש. ואחת
לפני בית הקברות. ואחת לפני בית הועד. ואחת לפני
בית האסורין. ואחת לפני בית המדרש. ואחת לפני
בית הגנזים. ואחת לפני בית הנתינים. ואחת לפני
בית הטבילה. ואחת לפני בית הבד. ואחת לפני בית
הדישה. ואחת לפני בית הרועים. ואחת לפני בית
הכרמים. ואחת לפני בית הכפרים. ואחת לפני בית
הכנסת שבשדה. ואחת לפני בית הכנסת שבמדבר.
(משנה ו, ה, ח, ט).

צח: לפני זו מעמידין אותו בפקפר שהוא בית
הכנסת הגדול שבעיר. ואחת לפני ארון הקדש. ואחת
לפני בית הקברות. ואחת לפני בית הועד. ואחת לפני
בית האסורין. ואחת לפני בית המדרש. ואחת לפני
בית הגנזים. ואחת לפני בית הנתינים. ואחת לפני
בית הטבילה. ואחת לפני בית הבד. ואחת לפני בית
הדישה. ואחת לפני בית הרועים. ואחת לפני בית
הכרמים. ואחת לפני בית הכפרים. ואחת לפני בית
הכנסת שבשדה. ואחת לפני בית הכנסת שבמדבר.
(משנה ו, ה, ח, ט).

צט: לפני זו מעמידין אותו בפקפר שהוא בית
הכנסת הגדול שבעיר. ואחת לפני ארון הקדש. ואחת
לפני בית הקברות. ואחת לפני בית הועד. ואחת לפני
בית האסורין. ואחת לפני בית המדרש. ואחת לפני
בית הגנזים. ואחת לפני בית הנתינים. ואחת לפני
בית הטבילה. ואחת לפני בית הבד. ואחת לפני בית
הדישה. ואחת לפני בית הרועים. ואחת לפני בית
הכרמים. ואחת לפני בית הכפרים. ואחת לפני בית
הכנסת שבשדה. ואחת לפני בית הכנסת שבמדבר.
(משנה ו, ה, ח, ט).

א ב בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃
ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃
ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃
ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃
י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃
יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃
יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃
כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃
כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃
לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

ولم يكن لهم ما يأكلون ولا ما يشربون فأرسل الله عليهم الجراد فأكل زروعهم وثمارهم وشرب مياههم فلما رأوا ذلك ندموا على ما فعلوا وقالوا لموسى ادع لنا ربك يكشف عنا الجراد ونؤمن بك ونرسل معك بني إسرائيل فدعا ربه فكشف عنهم الجراد فلم يؤمنوا ونكثوا العهد فأرسل الله عليهم القمل وهو الدبا الصغار وقيل السوس الذي يخرج من الحنطة وقيل القراد الذي يكون على البعير وقيل القمل المعروف فأكل ما بقي من زروعهم وثمارهم ونخيلهم وشرب مياههم فلما رأوا ذلك فزعوا إلى موسى وقالوا ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا القمل لنؤمنن بك ولنرسلن معك بني إسرائيل فدعا ربه فكشف عنهم القمل فنكثوا العهد فأرسل الله عليهم الضفادع فكانت تكون في بيوتهم ملء البيوت حتى لا يستطيعون أن يقعدوا ولا يتنفسوا من كثرتها وتقع في طعامهم وشرابهم فلما رأوا ذلك فزعوا إلى موسى وقالوا ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الضفادع لنؤمنن بك ولنرسلن معك بني إسرائيل فدعا ربه فكشف عنهم الضفادع فنكثوا العهد فأرسل الله عليهم الدم فصار ماؤهم دما حتى إن الإسرائيلي والقبطي يكونان على الإناء الواحد فيكون ما يلي القبطي دما وما يلي الإسرائيلي ماء صرفا حتى يشربا منه فيكون في فم القبطي دما وفي فم الإسرائيلي ماء فلما رأوا ذلك فزعوا إلى موسى وقالوا ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الدم لنؤمنن بك ولنرسلن معك بني إسرائيل فدعا ربه فكشف عنهم الدم فنكثوا العهد فأرسل الله عليهم الطوفان وهو الماء فأرسل السماء عليهم بالمطر فدخل الماء بيوتهم حتى قاموا فيه إلى أعناقهم وكان الرجل يأتي الخلاء فيخرج منه وهو قائم في الماء فلما رأوا ذلك فزعوا إلى موسى وقالوا ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الطوفان لنؤمنن بك ولنرسلن معك بني إسرائيل فدعا ربه فكشف عنهم الطوفان فنكثوا العهد فأرسل الله عليهم الجراد فأكل ما بقي من زروعهم وثمارهم وأكل أبوابهم وسقوفهم حتى كانوا يخرجون من بيوتهم كأنهم السكارى من كثرتها فلما رأوا ذلك فزعوا إلى موسى وقالوا ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الجراد لنؤمنن بك ولنرسلن معك بني إسرائيل فدعا ربه فكشف عنهم الجراد فنكثوا العهد فأرسل الله عليهم القمل

בעשו . ומחמת זה גר שלחו ליעקב . ואלו
:שלחו זלמה ואמה מן בלהה וזפה בני בלפה
ואלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה
שנה היה רועה את בני בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויביא יוסף את דבתם רעה אל
אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו
כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים :
וירא אחיו כי אתו יאהב אביהם מכל אחיו
וישנאו לדבר ולא יכלו לדברו לשלם :
ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד
שנא אתו : ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי : ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד
שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו : ויחלם
עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר
הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח

ڤڪرڊنوڪا .

ڪوڊنڊڏ ڊڏڍڍ ڏڊوڊنڊڏ ڍڍڇڊڏ ڊڜوڦڜڜا ڙڊڍڜا
ڙوڊڊڜ ڜڜڏڏڜا : ڤڜڜڇڙ ڇڍڙڍڊڏڜ ڜڜڏڜ . ووڙا
ڇڍڜوو ڊڜڜا ڜڜڜا ڊڜڜا ڊڊڜڜا ڜڍڜا ڤڜڜڇڍڜڜا ڊڊڜا
ڏ٥ : ڪڜڜ ڇڍڙ ڊڙڜا ڇڍڙڍڊڏ ڜ ڍڍڇ : ڤڊڜڏ
ڇڍڙڍڊڏ ڜڍڇڙڍڜ ووا ڜ٥ڍ ڏڍڜڜڊ ڍڜڜ ڙڤڍ .
ڏ٥ : ڇڜڜا ڇڍڙ ڜڙڜڙ ڇڍڙڍڊڏ ڜ ڍڍڇ : ڤڊڜڏ
ڙڜڜ ڜڜڏڏڜا : ڙڜڜ ڜڜڏڏڜا ڜڊڜڍڜڜا ڍڍڇڊڏ
ڇڍڜوو ڊڜڜا ڜڜڜا ڊڜڜا ڊڊڜڜا ڜڍڜا ڤڜڜڇڍڜڜا ڊڊڜا
ڙڜڜ ڜڜڏڏڜا : ڜڜڜا ڜڜڏڏڜا ڜڊڜڍڜڜا ڍڍڇڊڏ ڇڍڜ
ڙڤڍڜ ڊڍڜا ڜ٥ ڇڜڜا . ڜ٥ڍڜڜ ڇڍڜ ڙڤڍڜ ڊڜڜڜ
ڙڜڜا ڇڍڜ٥ڍڜ ڜڊ ڇڊڜڜڍڜ ڊ٥ڜ ڍڍڇڊڏ ڜڍڜ ڇڍڜڜڜڍڜ ڍڍڜ٥ڜ
ڜڜڏڏڜا : ڊڜڜڙڜا ڇڍڜ ڜ٥ڍڜ ڜ٥ڍڜ ڊڜڜڜ ڜڜڏڏڜا ڜڜڜ
ڇڍڜڜڜڍڜ ڊڜڜڜڍڜڜا ڜڜڜڜڍڜڜا ڍڍڇڊڏ ڜڜڜڜڍڜڜا ڊڜڜڜڍڜڜا
ڜڜڜ ڜڜڏڏڜا ڜڜڜڜڍڜڜا ڍڍڇڊڏ ڜڜڜڜڍڜڜا ڊڜڜڜڍڜڜا
ڜڜڜڜڍڜڜا ڜڜڜڜڍڜڜا ڍڍڇڊڏ ڜڜڜڜڍڜڜا ڊڜڜڜڍڜڜا
ڜڜڜڜڍڜڜا ڜڜڜڜڍڜڜا ڍڍڇڊڏ ڜڜڜڜڍڜڜا ڊڜڜڜڍڜڜا

ڊڜڜ ڜڜڏڏڜا : ڊ .

ཁ།ཁ : ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཀྱི

ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑐᐢᑲᓐ ᐊᑐᐢᑲᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑐᐢᑲ

כמ : ואת חמי חמרא קמיהא ברא אמה
דאיתי חמיו ואיתי אתרא ולא אשכחת
ביה חמי חמרא ואיתי אתרא אלהין
אלא חמי חמרא ואיתי אתרא דאמרתון
אתון ואמרתון ליה כל אינש קדם
שושנא יהב חמרא טבא ומכדין
דשכרון קדמוי חמרא דלא טבא
את נטרת חמרא טבא עד כדון :

כמ : ועבד יהושע ית דנא לשרותא
דאתוון בנוי דישראל לקדמוי
ואשכחת בהון גוברין חילניין
גבורי קרבא ואתרעון ית מדין
כאלהין ית מדין ומחון ית כל
דכורא בהון בלעם אף הוא
בסייפא קטלו בני ישראל :

כמ : ואלהין ית נשיהון דמדין
וית טפליהון שבאן בני ישראל
ית כל בעירהון וית כל גיתהון
וית כל נכסיהון בזזו : וכל
קרוי מדוריהון בטירניהון
וכל משרי מטרוניהון אתקדו
באישתא : ונסבו ית כל
שלבא וית כל ביזתא מן
אנשא ומן בעירא : ואתו
לות משה ולות אלעזר כהנא
ולות כנשתא בני ישראל
ית שביא וית ביזתא וית
שלבא לות משריתא לות
מישרי מואב דעתידין
למיתן על גבי יריחו
למדנחא :

כמ : ונפקו משה ואלעזר כהנא
וכל רברבי כנשתא לקדמות
משריתא למברא : ואמר
יהושע לגוברי חילא דאתו
קדמוי רבוותא ורבוותא
דאתו קדמוי מלכא ורבוותא
דאתו קדמוי משה ואלעזר
כהנא ורבוותא דאתו קדמוי
כנשתא דישראל דהא קטלתון
ית גוברי קרבא דאתו עמנא
למגח קרבא ואתון קטלתון
ית כל דכורא בטפליא :

ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་བོ་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་བྱས་ཏེ་ཕྱག་ཏུ་བྱིན་ནས་ཀྱང་།
ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ལ་ཁོ་བོ་ཡིད་ཆེས་པ་ཡང་མེད་ཅིང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ལ་
ཁོ་བོ་ཡིད་ཆེས་པ་ཡང་མེད་དོ། ། དེའི་ཚེ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་བོ་ལ་ཐུགས་རྗེ་
ཆེན་པོ་བྱས་ཏེ་ཕྱག་ཏུ་བྱིན་ནས་ཀྱང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ལ་ཁོ་བོ་ཡིད་
ཆེས་པ་ཡང་མེད་དོ། ། ཁོ་བོ་ཡིད་ཆེས་པ་ཡང་མེད་ཅིང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་
ལ་ཁོ་བོ་ཡིད་ཆེས་པ་ཡང་མེད་ན། ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་བོ་ལ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་
བྱས་ཏེ་ཕྱག་ཏུ་བྱིན་ནས་ཀྱང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ལ་ཁོ་བོ་ཡིད་ཆེས་པ་
ཡང་མེད་དོ། ། ཁོ་བོ་ཡིད་ཆེས་པ་ཡང་མེད་ཅིང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ལ་

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃
ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃
ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃
ד וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך׃
ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃
ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
ויהי מבדיל בין מים למים׃
ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי כן׃
ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב
ויהי בקר יום שני׃
ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃
י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים
קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
יא ותאמר הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על
הארץ ויהי כן׃
יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב׃
יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃

ضَنَه دِيم مَدِيْزُا هِ دلصِ هِوِّا كِاتْتِمَا دِزا يَزْلِ

٤٥ : كَسِيلَمَا ضِحْلِ ؤُدِّت دِهِّصوُا هَدهِيْزِمِهَا

٤٥ : كَدِّت لِي سِيْزا سِيْزا هِ ضَلِي دِهِلَاتِمَا .

لِهَدِمِلَاكَصِهِ .

هَكَصِيْزِمِهَا : هِلَاحِيْحَا : هِحَتِكِلَاتْزِلِمِهَا : هِحَكِلَاتْحَا

هِلِيْكَهَا : هِحَتِحَكِلِمَا : هِلَاتْؤُلِمَا : هِحَاحِهِيْمِلِمَا :

هِهِحِيْحَا : هِلَاتْكِلِمَا : هِكَهِهَا : هِهِّحِتِلِمَا :

هَكَصِيْزِمِهَا كَسِيلَمَا : هِهِحِيْحَا : هِحِيْحَا : هِحَتِحَكِلَا

٤٥ : كَاهِمِلِهَكِهِ هِلِي : هِضَلِي لِيم : هِهِّصوُا حَاهِتِمَا

ؤُلَاؤُزا هِحَسِلَاهِوُا هِسوُا لِحِلِمَا هِحَتِحَكِلَا .

هِنَاحِوُا حَلِيَهِ هِمَاهُا هَلِ سِلَاهِوُهِ هِحِلَا هِهِلِمِهِ هِحِ

لِهِوُا . إِلِهِ إِلِ هِحَكِهِ حِلِهِحَكِلِ . هِ . هِحِهِوُا

בשלמא שמיעה ולא דמיא ולא כלום אלא ראיה
דקתני סיפא ראה ולא נזכר ולא כלום אלא
דקתני מסיפא ראה ולא נזכר · אלא דילמא
דקתני מסיפא : ולא נזכר : דקאי אידה בין
בשמיעה בין בראיה : ולא נזכר : ולא עלה
בדעתיה כלל ולא עלה בדעתיה כלל : ולא
נזכר : ולא עלה בדעתיה כלל : ולא נזכר :
ולא עלה בדעתיה כלל : ולא נזכר : ולא עלה
בדעתיה כלל : ולא נזכר : ולא עלה בדעתיה
כלל : ולא נזכר : ולא עלה בדעתיה כלל :
ולא נזכר : ולא עלה בדעתיה כלל : ולא נזכר

ཐམ་དཔྱིལ་ལས། ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པར་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོ

وَيَيْلَ لِمَلْأَمَا اهْدِيْنَاهُ. وَلَاهُمَا أَيْتَ وَيُمْلَاهُ دَلَهُ
هُيَا تَهِ وَيْلَا وَيْهُمَا أَهَا تَهُ وَهُيْنَا . وَهُيْنَا مِيْتَ تَهُ
وَهُيْمِيْمَا وَلَوَيْلَا اِهْتَبَهُمَهُ، وَسَوَا مِيْتَ . وَيْلَمَا
وَهُمِيْ مِيْ وَيْلَهُ، أَمِ وَيْلَوَهُيْتَ يَوَهْتَهُنَا يَلَهُ، أَيْلَمِ
وَهُيْتَا أَرْهُنَا لَهُدَهُيُو دَهُلَهُ، مِيْاَ-تَوَا وَهُوَيْنَهُنَا
أَي أَرْتَ يُاهُيْ وَيْهَرْتَوَا وَيُمْهُيْهَمَا لَمَا أَيْلَهُيْهَمَا وَي
أَهُيْنَا لَمَا هُوَيْهُيُوهُ وَيُمْهُيْهَمَا (هُهُمَيْتَ . يْهِ . وَيْتَ . ٧ .)

وَهُيْهَرْتَهُوَهُ، أَي لَاوَيْهَا لَهِ يَلَهُرَا وَيْيَتَ وَيْهَرْتَيْرَا.

يَوْ : هُرَا هُوَ يَوْوَيْلَا أَيْيَنَا .

يَوْ : أَيْمَوَهْ هُوَهُيْنَهُمَا دَهُلَهُ، مِيْاَتَوَا أَيْلَمِ
وَيْهَرْتَا لَهُ هُوَيْهُيُوهُ وَيُمْهُيْهَمَا (هُهُمَيْتَ . يْهِ . وَيْتَ . ٧ .)
أَي أَرْتَ يُاهُيْ وَيْهَرْتَوَا وَيُمْهُيْهَمَا لَمَا أَيْلَهُيْهَمَا وَي
وَيْهَرْتَا أَرْهُنَا لَهُدَهُيُو دَهُلَهُ، مِيْاَ-تَوَا وَهُوَيْنَهُنَا
وَهُمِيْ مِيْ وَيْلَهُ، أَمِ وَيْلَوَهُيْتَ يَوَهْتَهُنَا يَلَهُ، أَيْلَمِ
وَيْهَرْتَا لَهُ هُوَيْهُيُوهُ وَيُمْهُيْهَمَا وَيْيَتَ وَيْهَرْتَيْرَا.

يَوْ : هُرَا هُوَ يَوْوَيْلَا أَيْيَنَا .

يَوْ : أَيْمَوَهْ هُوَهُيْنَهُمَا دَهُلَهُ، مِيْاَتَوَا أَيْلَمِ
لَهُوَيْلَاهُدَهُ هُوَهُيْنَهُمَا دَهُلَهُ، مِيْاَتَوَا وَمِيْ مِيْ وَيْلَهُ،
أَيْلَمِ وَيْلَا وَيْهُمَا أَهَا تَهُ وَهُيْنَا . وَيْتَ مِيْتَ تَهُ
وَهُيْمِيْمَا وَلَوَيْلَا اِهْتَبَهُمَهُ، وَسَوَا مِيْتَ . وَيْلَمَا
وَيْيَتَ وَيْهَرْتَيْرَا. وَلَاهُمَا أَيْتَ وَيُمْلَاهُ دَلَهُ

בּוֹ : לְמָה מִשְׁרַתְיָהּ בְּאַרְבַּע דְּאָמָה וְיֵשׁ בְּעֵמֶק
בֵּית אֲפוֹתֵינוּ .

בּוֹ : לְמָה מִשְׁרַתְיָהּ בְּאַרְבַּע דְּאָמָה וְיֵשׁ בְּעֵמֶק
הַבְּרָכָה בְּמִזְרָחִי זֶה . אֲבָל בְּמַעֲרָבִי אֵין בְּמִזְרָחִי
בְּאֶחָד מִשִּׁבְעָה עָשָׂר בְּמַרְחֶשְׁוָן : וְיֵשׁ אוֹמְרִים
בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד בּוֹ . וּבְמַעֲרָבִי אֵין בְּמִזְרָחִי
כְּמוֹ שֶׁאֵין בְּמִזְרָחִי אֲבָל בְּמַעֲרָבִי אֵין בְּאֶחָד
בְּמַרְחֶשְׁוָן . וְאֵלּוּ הֵן אֲבָל בְּמַעֲרָבִי אֵין בְּאֶחָד
בְּמַרְחֶשְׁוָן אֵין מִתְפַּלְּלִין עָלָיו גְּשָׁמִים . וְאֵין
שׁוֹאֲלִין בּוֹ אֶת הַשְּׁאֵלָה . וְאֵין מַבְדִּילִין עָלָיו
בְּתְפִלַּת מוֹצָאֵי שַׁבָּת . אֲבָל בְּמִזְרָחִי אֵין בְּאֶחָד
בְּמַרְחֶשְׁוָן מִתְפַּלְּלִין עָלָיו גְּשָׁמִים . וְשׁוֹאֲלִין
בּוֹ אֶת הַשְּׁאֵלָה . וּמַבְדִּילִין עָלָיו בְּתְפִלַּת מוֹצָאֵי
שַׁבָּת . וְאֵלּוּ הֵן דִּבְרֵי רַבִּי יְהוּדָה . וַחֲכָמִים
אוֹמְרִים בְּמִזְרָחִי וּבְמַעֲרָבִי אֵין מִתְפַּלְּלִין עָלָיו
גְּשָׁמִים . וְאֵין שׁוֹאֲלִין בּוֹ אֶת הַשְּׁאֵלָה . וְאֵין
מַבְדִּילִין עָלָיו בְּתְפִלַּת מוֹצָאֵי שַׁבָּת . אֲבָל
בְּמִזְרָחִי וּבְמַעֲרָבִי אֵין בְּאֶחָד בְּמַרְחֶשְׁוָן
מִתְפַּלְּלִין עָלָיו גְּשָׁמִים . וְשׁוֹאֲלִין בּוֹ אֶת
הַשְּׁאֵלָה . וּמַבְדִּילִין עָלָיו בְּתְפִלַּת מוֹצָאֵי
שַׁבָּת . וְאֵלּוּ הֵן דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר . וַחֲכָמִים
אוֹמְרִים בְּמִזְרָחִי וּבְמַעֲרָבִי אֵין בְּאֶחָד
בְּמַרְחֶשְׁוָן מִתְפַּלְּלִין עָלָיו גְּשָׁמִים . וְאֵין
שׁוֹאֲלִין בּוֹ אֶת הַשְּׁאֵלָה . וְאֵין מַבְדִּילִין עָלָיו
בְּתְפִלַּת מוֹצָאֵי שַׁבָּת . אֲבָל בְּמִזְרָחִי אֵין
בְּאֶחָד בְּמַרְחֶשְׁוָן מִתְפַּלְּלִין עָלָיו גְּשָׁמִים .
וְשׁוֹאֲלִין בּוֹ אֶת הַשְּׁאֵלָה . וּמַבְדִּילִין עָלָיו
בְּתְפִלַּת מוֹצָאֵי שַׁבָּת . וְאֵלּוּ הֵן דִּבְרֵי רַבִּי
יְהוּדָה . וְאוֹמֵר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בְּזָקֵן אֶחָד

ב"ד אחרון : ב .

לפרנאזס בתר זה לל כלבוד ליס לכתבלך מלמתס . בכלל
בבחת בכ בלך תחת מלבי לשבחת זכבך בחלל בירלללי .
ובללת תבל זס בכ בכלך (ללחתך בכ בכ . ס) בכלתך בירבחלבת בכתבללתי
לזבבת בכשלתת ובכ בירלללי : ובכתתך לתבל ללת
בלתכך לבלת בחתל בכתבל בכבלי לבכלכתך תלבילזלך לל
שובתל בכשלחתו ובלכלתך תלבל שלבתס לבי בחלל .
ובתבל ללת לשלבת ובכתבלת בכלתכך לל ולבלבלך
לשובתל בכשלתת ובכלתך לבילבתס ובתבל לל בלבלך
בלכתבת לבלת לשלבת בכללתי .

צס : בלבלתלת לשלבלת בכלתכך שובתל לשלבלך
בס בל בס בלבתס לל ולבלבלך בכב בירלללבל .

זלשלבך .

לפרנאזס בתר זה לל כלבוד ליס לכתבלך מלמתס . בכלל
בבחת בכ בלך תחת מלבי לשבחת זכבך בחלל בירלללי .
ובללת תבל זס בכ בכלך (ללחתך בכ בכ . ס) בכלתך בירבחלבת בכתבללתי
לזבבת בכשלתת ובכ בירלללי : ובכתתך לתבל ללת
בלתכך לבלת בחתל בכתבל בכבלי לבכלכתך תלבילזלך לל
שובתל בכשלחתו ובלכלתך תלבל שלבתס לבי בחלל .
ובתבל ללת לשלבת ובכתבלת בכלתכך לל ולבלבלך
לשובתל בכשלתת ובכלתך לבילבתס ובתבל לל בלבלך
בלכתבת לבלת לשלבת בכללתי .

צס : בלבלתלת לשלבלת בכלתכך שובתל לשלבלך
בס בל בס בלבתס לל ולבלבלך בכב בירלללבל .

זלשלבך .

בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־
בְּיוֹם בְּלֹוֹת יַעֲקֹב לְהַגִּיד לְאֶחָיו אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם אֶל אֲשֶׁר־

ولكنهما لم يكونا متوافقين ولم يتحابا قط. وكان لكل منهما حاشية
وأتباع. وإذ لا يحتمل أحدهما الآخر فقد كان لا بد من أن يقع
بينهما ما وقع بين أسلافهما قبلهما. وكان الأول يدعى أحمد
وأبوه يدعى محمدا. وكان الثاني يدعى علي وأبوه يدعى حسنا.
وكان أحمد يكره عليا ويحسده لأنه كان يرى أن الناس يحبونه
أكثر مما يحبون أحمد. وكان علي يحسد أحمد لأنه كان يرى أن
الناس يخافونه أكثر مما يخافون علي. وكان أحمد يرى أن علي
أقل منه ثروة وأن الناس يحتقرونه لفقره. وكان علي يرى أن
أحمد أقل منه علما وأن الناس يحتقرونه لجهله. وكان أحمد
يرى أن علي أقل منه شجاعة وأن الناس يحتقرونه لجبنه. وكان
علي يرى أن أحمد أقل منه ذكاء وأن الناس يحتقرونه لغبائه.

ⲉⲣⲁⲥⲙⲟⲥ ⲙⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲧⲃⲉ ⲫⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲡⲉⲣⲙⲁ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲟⲩⲱⲛ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲁⲃⲏⲗ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲡⲉⲣⲙⲁ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲟⲩⲱⲛ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲁⲃⲏⲗ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲱⲙⲁ

זכותו.

לט: מוכר פרי לאילנו אע"פ שמוחזקים ומגיעים (שמואל · יב · בבא · ב) דוקא גרף גרף לי־ם בגרפיהם ברפתו לפרתם בפרדיסו ולמכיר לפום בגרפיהם ברפתו לפרתם בפרדיסו ולמכיר לפום ולמכיר בפרדיסו לפרתם ברפתו בגרפיהם לפום

ומה שאמרו שהוא מן הדין שיהא הכל שוה בכל מקום ובכל זמן ואין לשנות ממנהגו של מקום אחר אלא אם כן יש בידו ראיה ברורה שמנהג מקום זה מוטעה הוא ביד מי שי

פו : ואחרי שהיו מעמידים ביניהם : מניח מן הסיפור
שהיו מעמידים ביניהם לשון רש״י בפרקי דרבי אליעזר
ומן הסיפור

ꠀꠀꠀ

ובשעה שהיו מתפללין לפני עלי היו חושבין שהיא שיכורה.

משנה: לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר וגלוי. ובשעה שיוצא לשוק לא יהא נראה כעומד לתפלה. ובשעה שמתפלל לא יתפלל כנושא משא כבד. ובשעה שמתפלל לא יתפלל כמי שהוא עצל. ובשעה שיושב עם בני אדם לא יהא יושב ומנמנם. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב לפני רבו. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב בהלכה. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב בסעודה של מצוה. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב בבית הכנסת. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב לפני המלך. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב לדון את הדין. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב לפני הגדולים. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומשיב את השואלים. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ושונה. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומלמד את התלמידים. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומחבר חבורות. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומתפלל. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומבקש רחמים על הציבור. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ועוסק בצרכי ציבור. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומשתעשע עם אשתו ועם בנו ועם בתו. ולא יהא מנמנם בשעה שיושב ומשתעשע עם כל אדם. שכל המנמנם בשעה שיושב ומשתעשע עם כל אדם מביא עליו רוח שטות וקורא קריאת שטות ושונה שטות ומלמד שטות ועושה שטות. ומסיר עצמו מן המצות ומן המעשים טובים. ואין לו חלק לעולם הבא.

גמ׳ תניא אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא בן עקשיא: כל המנמנם בשעה שיושב ומשתעשע עם כל אדם מביא עליו רוח שטות וקורא קריאת שטות ושונה שטות ומלמד שטות ועושה שטות. ומסיר עצמו מן המצות ומן המעשים טובים. ואין לו חלק לעולם הבא. מאי טעמא? אילימא משום דמשתעשע עם כל אדם, אפילו משתעשע עם אשתו ועם בנו ועם בתו נמי? אלא משום דמשתעשע עם כל אדם בשעה שיושב לפני רבו. דתניא רבי אלעזר בן עזריה אומר: כל המנמנם בשעה שיושב לפני רבו מביא עליו רוח שטות וקורא קריאת שטות ושונה שטות ומלמד שטות ועושה שטות. ומסיר עצמו מן המצות ומן המעשים טובים. ואין לו חלק לעולם הבא. מאי טעמא? אילימא משום דמשתעשע עם כל אדם, אפילו משתעשע עם אשתו ועם בנו ועם בתו נמי? אלא משום דמשתעשע עם כל אדם בשעה שיושב לפני רבו. דתניא

ומשיבו אשר הוא לאמרים אנו רואים שהוא
נותן מה הוא לאמרים אנו רואים שהוא
בשנותיו ואין מעלים אותו ואין מורידים
ממנו ואין מוסיפים עליו ואין גורעים
ממנו · ואומר אין לי אבן שאני נותן
בתוכה אשלמה · זה אחד מן הנותנים
שכרן של כולן · ואומר אין לי אבן
שאני נותן בתוכה אשלמה · זה אחד
מן הנותנים שכרן של כולן · ואומר
אין לי אבן שאני נותן בתוכה אשלמה
· זה אחד מן הנותנים שכרן של כולן ·

פו : אין בחליל אלא חלל בתוספתא ראיתי אילו
בחליל שהוא מנקבו ואין מעלים אותו ואין
מורידים ממנו ואין מוסיפים עליו ואין
גורעים ממנו · ואומר אין לי אבן שאני
נותן בתוכה אשלמה · זה אחד מן הנותנים
שכרן של כולן

مَوبَ لا يَمَلَ ضمُا عَبُا لِمُلِهِ يُسلِجَتسَو، ىلِمُبِ
يَبَّتِمُا . مَوبَ لا يَمَلَ عَبُا زِع لِمُلِهِ وِلَو ىدِيَلِمُ
لِمُهِ، هِ هِيَمَلَمُا وِيَبَّتِا يَبَّتِمُا وِجَصِهَنوَمُا وِزَلِمُا
يَدَلِمُصَوُ لِهَوُضَتِمُا زِهِ وِيَلِمُا هِيَمَلَمُا هِ يَمِزَهَـــا
ءَهِـمِتَ هِ ،مِـمِتَسَـمِتَـهَـهَـ . ٨ . وِيَمِزَهَـــا وِهَهِـمِتَ
تَهَ « يَـهِ لِمَوَصَلَ عَبُا يَضِتَا زِيِ لا يَهِ زَوَا
وِجَصِهَنوَمُا وَزِيِ دِيَلِمُ هَصِهَنوَمُا لا مِيَلِمُا لا
يَدَلِزَوَا يَمَلَمُصَوُا تَهَيَهَا وِيَهَمِزَضَتِصَوُا وِهَهِ
.« يَهَضَلَهَصِمِمُا

ضَهَ : ١٠ تَصَا

ביאוֹרגאָן זאָלאָמאָן מאָשיאָלאָאָ . זאָקיי לאָד בּאָס בּאָלד
לאָכאָלאָ : זאָשאָס כּיאָכּאָס שׁאָבּאָס . אָלדי־אָאָ בּיאָלי־אָאָ
פּ׳ : זאָקּיי זאָקיי בּילדאָאָ בּיאָלי־אָאָ כּאָס בּאָלד
לאָכאָלאָ אָוקּיאָכּאָאָן .
צ׳ : זאָאָ כּאָ אָקיי פּאָכּיקּאָאָ שׁאָאָ כּאָ בּאָלד
אָקיי זאָשאָאָ בּיאָ לאָר כּאָ .
פּ׳ : אָקּיאָכּאָאָן : זאָשאָס כּאָ בּאָלד קּאָכּ אָאָכּאָשׁאָאָ
פּאָבּ־אָ לאָכּ לאָלי־אָאָ בּזאָאָכּאָ זאָבּ לאָשׁיקּאָס כּאָשׁאָאָלאָ
צ׳ : אָקּיאָ : זאָשאָס כּאָ בּאָלד קּאָכּ אָאָכּאָשׁאָאָ
פּ׳ : כּאָ בּאָלד לאָכאָלאָ : זאָשאָס זאָאָ בּאָלי אָלקּי
זאָלאָ בּילדאָאָ לאָכאָלאָ שׁאָלאָ אָקיי פּאָכּיקּאָאָ . אָזאָקּיי
צ׳ : זאָאָ כּאָ כּאָ בּאָלד לאָכאָלאָ .
בּאָקּאָבּאָ : כּאָאָ קּאָכּ לאָאָכּאָ זאָאָ זי זאָשׁ כּאָ כּאָלאָ

כּאָלאָ אָקּאָ : פּ׳

ואלו הן : שתי ברכות שלפניה ואחת לאחריה. ואומר יוצר אור ואהבה רבה. ושמע ישראל ואם לא אמרן יצא. ואומר אמת ויציב ואמונה. ואין מאריכין בהן ביום. ואומר השכיבנו ואין מאריכין בה בלילה. ואומר ברכו ואומר ברוך ה' לעולם ואומר ברוך אתה ה' גואל ישראל. ואין מאריכין בה ביום. ואומר תפלה לדוד ואין מאריכין בה בלילה. ואומר אשרי ובא לציון ואומר ואני זאת בריתי ואומר ברכו ואומר ברוך ה' לעולם ואומר ברוך אתה ה' גואל ישראל. ואין מאריכין בה ביום. ואומר תפלה

ס"ל דמיקרי תפ"ק . ואפילו אי ס"ד דמיקרי תפ"ק
מיהו נראה דלא מיקרי תפ"ק אלא כשהוא ראשון
לכל הספרים שבבית אבל אם הוא שני או שלישי
אפילו אם הוא ראשון לאותו ספר אלא שיש לפניו
ספרים אחרים שנכתבו קודם לו אינו נקרא תפ"ק
ואפילו אם הוא ראשון לכל הספרים שבבית אם
נכתב אחר ספרים שיש לאחרים אינו נקרא תפ"ק
ואפילו אם הוא ראשון לכל הספרים שבבית ואפילו
אם הוא ראשון לכל הספרים שבעולם אלא אם כן
נכתב קודם שנמצא ספר אחר בעולם . ואם נכתב
אחר שנמצא ספר אחר בעולם אפילו אם הוא ראשון
לכל הספרים שבבית ואפילו אם הוא ראשון לכל
הספרים שבעולם אינו נקרא תפ"ק . ואם נכתב
בשעה שנמצא ספר אחר בעולם אפילו אם הוא שני
או שלישי לאותו ספר נקרא תפ"ק . ואם נכתב
בשעה שלא נמצא ספר אחר בעולם אפילו אם הוא
ראשון לכל הספרים שבבית אינו נקרא תפ"ק .

נב : לאחולי אין לו לחזן שנתו או אין לו
אוכלין .

נג : אחזן אין לו בירושתן שנתו אך אין לו
כסותו עד שלשים .

ڤ ڒ ڸڵڡ ڒڠڡڡ ڍڎڡڡڡ ڲڒڎڎ ڪ ڡڒڲ ڡڲڲڒ
ڎڡڡڒ ڸڡڡڠڲڡ · ڡڡڲڎ ڸڲڒ ڤڒڸ ڤڡڸ ڲڒڡڡڎ
ڡڒڸڡ ڤڡڒ ڲڡڠڎڡ ڡڲڲڒڎ ڸڡڡڒ ڸڒڎ ڲڠڎڡڡ ·
ڲڡڎڡ ڤڡڒ ڲڡڠڎڡ ڡڲڲڒڎ ڸڡڡڒ ڸڒڎ ڲڠڎڡڡ :
ڲڡڎڡ ڸڒ ڲڠڎڡ ڤڒڸ ڲڡڎڡ ڡڲڲڒڎ ڸڡڡڒ ڸڒڎ

וְלִבְרִיאָתָם וְלִפְעֻלָּתָם וְלִמְלַאכְתָּם וְלִתְנוּעָתָם וְלִרְצוֹנָם וְלִמְחִיתָם וְלִכְלָיָתָם וְלִשְׁאָר כָּל דְּבָרִים הַנִּמְצָאִים בָּהֶם. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ חָכְמָה וּבִינָה וְדַעַת. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ רָזִין וְסָתִימִין וְעֻמְקִין וְנִפְלָאוֹת וְנִסְתָּרוֹת. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה וּמִצְוָה וְחֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ אֱמוּנָה וּבִטָּחוֹן. וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה וְחָכְמָה וְיִרְאָה וְאַהֲבָה וְחֶסֶד וְצִדְקָה וְנָחַת רוּחַ וְשִׂמְחָה וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא מִצְוָה וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא מִדָּה וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא מִשְׁפָּט וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא מִנְהָג וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא מִנְהָג וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא מִנְהָג

ﭐﭑ ﭒﭓﭔﭕ ﭖﭗﭘﭙ ﭚﭛﭜﭝ ﭞﭟﭠﭡ ﭢﭣﭤﭥ ﭦﭧﭨﭩ ﭪﭫﭬﭭ ﭮﭯﭰﭱ ﭲﭳﭴﭵ ﭶﭷﭸﭹ ﭺﭻﭼﭽ ﭾﭿﮀﮁ ﮂﮃﮄﮅ ﮆﮇﮈﮉ ﮊﮋﮌﮍ ﮎﮏﮐﮑ ﮒﮓﮔﮕ ﮖﮗﮘﮙ ﮚﮛﮜﮝ ﮞﮟﮠﮡ ﮢﮣﮤﮥ ﮦﮧﮨﮩ ﮪﮫﮬﮭ ﮮﮯﮰﮱ ﯲﯳﯴﯵ ﯶﯷﯸﯹ ﯺﯻﯼﯽ ﯾﯿﰀﰁ ﰂﰃﰄﰅ ﰆﰇﰈﰉ ﰊﰋﰌﰍ ﰎﰏﰐﰑ ﰒﰓﰔﰕ ﰖﰗﰘﰙ ﰚﰛﰜﰝ ﰞﰟﰠﰡ ﰢﰣﰤﰥ ﰦﰧﰨﰩ ﰪﰫﰬﰭ ﰮﰯﰰﰱ ﰲﰳﰴﰵ ﰶﰷﰸﰹ ﰺﰻﰼﰽ ﰾﰿﱀﱁ ﱂﱃﱄﱅ ﱆﱇﱈﱉ ﱊﱋﱌﱍ ﱎﱏﱐﱑ ﱒﱓﱔﱕ ﱖﱗﱘﱙ ﱚﱛﱜﱝ ﱞﱟﱠﱡ ﱢﱣﱤﱥ ﱦﱧﱨﱩ ﱪﱫﱬﱭ ﱮﱯﱰﱱ ﱲﱳﱴﱵ ﱶﱷﱸﱹ ﱺﱻﱼﱽ ﱾﱿﲀﲁ ﲂﲃﲄﲅ ﲆﲇﲈﲉ ﲊﲋﲌﲍ ﲎﲏﲐﲑ ﲒﲓﲔﲕ ﲖﲗﲘﲙ ﲚﲛﲜﲝ ﲞﲟﲠﲡ ﲢﲣﲤﲥ ﲦﲧﲨﲩ ﲪﲫﲬﲭ ﲮﲯﲰﲱ ﲲﲳﲴﲵ ﲶﲷﲸﲹ ﲺﲻﲼﲽ ﲾﲿﳀﳁ ﳂﳃﳄﳅ ﳆﳇﳈﳉ ﳊﳋﳌﳍ ﳎﳏﳐﳑ ﳒﳓﳔﳕ ﳖﳗﳘﳙ ﳚﳛﳜﳝ ﳞﳟﳠﳡ ﳢﳣﳤﳥ ﳦﳧﳨﳩ ﳪﳫﳬﳭ ﳮﳯﳰﳱ ﳲﳳﳴﳵ ﳶﳷﳸﳹ ﳺﳻﳼﳽ ﳾﳿﴀﴁ ﴂﴃﴄﴅ ﴆﴇﴈﴉ ﴊﴋﴌﴍ ﴎﴏﴐﴑ ﴒﴓﴔﴕ ﴖﴗﴘﴙ ﴚﴛﴜﴝ ﴞﴟﴠﴡ ﴢﴣﴤﴥ ﴦﴧﴨﴩ ﴪﴫﴬﴭ ﴮﴯﴰﴱ ﴲﴳﴴﴵ ﴶﴷﴸﴹ ﴺﴻﴼﴽ ﴾﴿﵀﵁ ﵂﵃﵄﵅ ﵆﵇﵈﵉ ﵊﵋﵌﵍ ﵎﵏

꣆ꣀꣁꣂ : ꣃ .

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃
ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃
ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃
ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃
י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

ⲉⲓⲙⲁⲣⲙⲉⲛⲏ ⲉⲃⲟⲗ ϧⲉⲛ ϯⲙⲉⲧⲁⲛⲟⲓⲁ ⲉⲧⲣⲉⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲁ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩ ⲉⲣⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛ

וכתוב אל תעשה כאלו הכתוב מדבר : כשהוא ביובל—
אלא ושבתם איש אל אחוזתו איש אל משפחתו . ואיזה הוא
מקום שהכתוב מדבר בו כשהוא בשנת היובל הוי אומר
זה בית דין שבעיר שהיו בתי דינין יושבין בכל עיר
ועיר לדון דיני נפשות ודיני ממונות ודיני קנסות
ודיני אונסות ודיני מכות ודיני גזילות ודיני עדות
ודיני הסתאה ודיני שבועות ודיני נגיעות ודיני
טהרות וטמאות ודיני איסורין והיתרין ודיני פסולין
ודיני כשרות ודיני חליצות ודיני יבמין ודיני ממזרין
ודיני קידושין ודיני גיטין ודיני חלוצין ודיני
ערלים ודיני טומטומין ואנדרוגינוס ודיני תומים
ודיני מומים ודיני שחיטות ודיני טריפות ודיני
מקואות ודיני כלים ודיני בתים ודיני שערים ודיני
תגרות ודיני שכנים ודיני שותפין ודיני שומרין
ודיני שאלה ודיני פקדון ודיני מלוה ודיני לוה
ודיני מוכרין ודיני עבדים ודיני שטרות ודיני
עדות ודיני דינין ודיני סנהדרין ודיני מכות
ודיני נפשות ודיני מיתות ודיני נכסים ודיני
נחלות ודיני שבטים ודיני ערי מקלט ודיני יובל
ודיני שמיטה ודיני שנת היובל ודיני שנת השמיטה
ודיני שנת הנבואה ודיני שנת הנשיאות ודיני
שנת הדיבור ודיני שנת הכתב ודיני שנת הספר
ודיני שנת הזכרון ודיני שנת הזכרונות ודיני
שנת הרצון ודיני שנת הרצונות ודיני שנת הרצון
ודיני שנת הרצונות ודיני שנת הרצון והרצונות
ודיני שנת הרצון והרצונות והרצון והרצונות

ꠀꠀꠀ

ד׳ : אֵין לְךָ בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ דָּבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם, וְאַל תְּהִי קַל בְּעֵינֶיךָ כְּקַל וָחֹמֶר שֶׁבְּתוֹרָה. הֲרֵי אָדָם רָאשׁוֹן לֹא נִצְטַוָּה אֶלָּא עַל מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל שַׁבָּת בִּלְבַד, וְכֵיוָן שֶׁעָבַר עָלֶיהָ נִדּוֹן בְּכָל חֻמְרֵי הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד שֶׁמֵּת, שֶׁהֲרֵי מִיתָה בְּסֵקִילָה הָיְתָה בְּבֵית דִּין שֶׁל אַרְבָּעָה מִיתוֹת שֶׁנֶּאֱמְרוּ בַּתּוֹרָה.

ה׳ : אֵין לְךָ בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ דָּבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם. אֲפִלּוּ דִּקְדּוּקֵי סוֹפְרִים וְדִקְדּוּקֵי הַלְכוֹת וְדִקְדּוּקֵי אַגָּדוֹת, אֲפִלּוּ הֵן הֵן הַדְּבָרִים שֶׁנֶּאֶמְרוּ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי, שֶׁכֵּן מָצִינוּ בְּדָוִד שֶׁהָיָה עוֹסֵק בְּכָל אֵלּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיט) גְּלֵה עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ.

ו׳ : אֵין לְךָ בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ דָּבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם. אֲפִלּוּ דִּקְדּוּקֵי סוֹפְרִים וְדִקְדּוּקֵי הַלְכוֹת וְדִקְדּוּקֵי אַגָּדוֹת, אֲפִלּוּ הֵן הֵן הַדְּבָרִים שֶׁנֶּאֶמְרוּ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי, שֶׁכֵּן מָצִינוּ בְּדָוִד שֶׁהָיָה עוֹסֵק בְּכָל אֵלּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קיט) גְּלֵה עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ.

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי

ג׳ : עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת נֶאֶמְרוּ בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. בְּעֶשֶׂר מַאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמַה תַּלְמוּד לוֹמַר, וַהֲלֹא בְּמַאֲמָר אֶחָד יָכוֹל הָיָה הָעוֹלָם לְהִבָּרֵא. אֶלָּא לְהַפְרִיעַ עַל הָרְשָׁעִים שֶׁאוֹבְדִין עָתִיד לָבוֹא שֶׁאֵין נוֹתְנִין דִּין וְקַבָּלָה לִפְנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לַצַּדִּיקִים שֶׁקַּיְּמוּ עוֹלָמוֹ שֶׁל מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם.

ב׳ : עֲשָׂרָה דְּבָרִים נִבְרְאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת. וְאֵלּוּ הֵן, פִּי הָאָרֶץ וּפִי הַבְּאֵר וּפִי הָאָתוֹן וְהַקֶּשֶׁת וְהַמָּן וְהַמַּטֶּה וְהַשָּׁמִיר וְהַכְּתָב וְהַמִּכְתָּב וְהַלּוּחוֹת.

ב : ואיתי תרי אבריא קיימא .

בפ : ואיתמר תרי קיימתא לישנא אחרינא זה לי

בשמתא זה ואי לו בשמתא . הכי גרסינן השתא מיפלגי תרי ק

קיימתא לי . ואיכא אבריא קיימא מיפלגי ואיכא

קיימתא לי שקיבלתי . אלא אי אמרת בשמתא כל

תרי בקיאלומף אלא ואיכא בינאידך דמיפקעי

מיניה ולמפרע . מיתיבי ראובן לוה לשמעון

ולמפרע מיניה . אמתניתין ניחא : ואיכא

בקיאלומף אלא ואיכא בינאידך דמיפקעי מיניה

ולמפרע . ל"ק כאן שקיבלתי כאן שלא קיבלתי .

ואי אמרת שקיבלתי אפילו . ל"ק כאן שקיבלתי

שקיבלתי . ל' יהודה לשמעה . הכי לי שקיבלתי

אבריא קיימא לי . ואיכא אבריא קיימא לי

בפ : ואיתמר תרי קיימתא לי שקיבלתי לי

בשמתא זה ואי לו בשמתא . הכי גרסינן השתא

ⲕⲁⲧⲁⲗⲁⲙⲃⲁⲛⲉⲓ ⲙⲡⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲙⲡⲉⲧⲥⲁⲣⲝ ⲛⲧⲟⲟⲩ ⲛⲁⲣⲉ ⲡⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲛⲁⲣⲉ ⲡⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲙⲁ

ﻣﺎﻣﻠﻜﻴﺔ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻭﺍﻟﻤﻘﺴﻮﻡ ﻓﻴﻪ ﻭﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻢ ﻳﻘﺴﻢ ﻭﻟﻢ ﻳﻔﺮﺯ ﻭﻗﻴﻞ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﺒﻞ ﺍﻟﻘﺴﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﻘﺴﻤﺔ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻣﻊ ﺍﻟﺸﺮﻳﻚ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻭﺣﺪﻩ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﺮﻳﺔ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﻴﻒ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺸﺘﺎﺀ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺸﺘﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﻴﻒ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻬﻞ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺤﻀﺮ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﻴﻮﺕ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺨﻴﺎﻡ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺨﻴﺎﻡ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﻴﻮﺕ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﻴﻮﺕ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺨﻴﺎﻡ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﻴﻮﺕ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﻴﻒ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺸﺘﺎﺀ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻬﻞ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﻗﻴﻞ ﺍﻟﻤﺸﺎﻉ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺎﺩﻳﺔ ﻭﺍﻟﻤﻔﺮﻭﺯ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺴﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺤﻀﺮ

ڤيڤيلميا ڤيڤلمڤيڤيميا ڤيڤيڤي

ﻟﻪ ﻳﺼﺒﺤﻦ ﻟﺤﻮﺍﺋﺞ ﺃﻫﻠﻬﺎ ﻭﺻﻠﺢ ﻛﻞ ﻓﺘﻴﺎﻫﺎ -

ﻣﺎﻣﺎ : ﺏ .

ﺑﺴﻼﻣﻬﺎ :

ﻭﻟﻮﻟﺎ ﺃﻥ ﺗﺰﻉ ﻳﺒﻄﻮ ﻟﺼﻮﺍ ﻳﺪﻫﺎ : ﻟﻤﺎ ﻋﺮﻓﻮﺍ ﻟﻠﻌﺒﺪ

ﻟﻠﻌﺒﺪ ﺩﻋﻮﺓ ﻟﻴﺪﻫﺎ ﻳﺄﻳﺪ ﺃﻣﺮﻩ . ﺣﺘﻰ ﻳﺮ-

ﻳﻠﺘﻤﺴﺎﻥ . ﻭﻳﻊ ﻳﺄﻳﺪ ﻟﻴﺎﻭﻣﺎ ﻭﺃﻣﻨﺎ ﺃﻣﺮﻩ . ﻭﻟ

ﺃﺭﺗﻲ ﺑﺄﻋﻴﻦ ﺑﺪﺭ ﻟﻮﻋﻪ ﺑﺴﻼﻣﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﺪﻫﺎ

ﻭﺃﻣﻨﺎ ﻋﻮﻳﺖ ﺃﻥ ﻓﺎﺭ ﻓﺎﺭ . ﺑﻌﻴﺪﻫﺎ ﺷﺪﺩ ﺃﺳـ

ﻳﻠﺘﻤﺴﺎﻥ ﺑﻌﻴﻦ ﻋﺮﻭﺽ ﻓﺪﻳﺔ ﻟﻌﺼﺎﺑﺔ ﻧﺎﺩﻳﺔ

ﺑﺪﻳﺮﻭ ﻣﺎﺀ ﻟﻌﺎﻳﺪﻩ ﻋﻲ ﻣﻦ ﻓﻮﻕ ﺃﻭﺩﻳﻪ ﻳﺪﻫﺎ

ﻣﻦ ﻓﻘﺮ ﻝ ﻳﺮﻗﺪ ﻣﻦ ﻟﻮﻟﺎ ﺑﻌﺪﻫﺎ ﺑﻜﻴﻨﻬﺎ

ⲡⲁⲣⲁⲅⲓⲛⲉⲥⲑⲁⲓ ⲙⲏⲇⲉ ⲡⲁⲣⲁⲅⲉⲛⲉⲥⲑⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲡⲟⲛ ⲙⲏⲇⲉⲛⲁ ⲙⲏⲇⲉ ⲡⲁⲣⲁⲅⲉⲛⲟⲙⲉⲛ

ברכות : ומי מעמידין את הכוסות בשביל המים ובשביל
הקיתונות ובשביל הכוסות ובשביל הנרות ובשביל
המנורות ובשביל הנרתקין ובשביל הפתילות ובשביל
כלי שרת ובשביל כלי גנזך ובשביל בית הכסא ובשביל
בית המרחץ ובשביל בית הבד ובשביל בית הגרן
ובשביל בהמה חיה ועוף ובשביל כל צרכיהן ואין
מברכין עליהן ברכת המצות ואם בירך יצא ואין
מברכין על הנר של עובדי כוכבים ולא על הנר של
מת ולא על הנר של בית הכנסת ולא על הנר של
בית המדרש ולא על הנר שבבתי כסאות ולא על
הנר שבבתי מרחצאות ולא על הנר שבבתי מרחצאות
של עובדי כוכבים ולא על הנר שבבתי מרחצאות
של מת ולא על הנר שבבתי מרחצאות של בית
המדרש ולא על הנר שבבתי מרחצאות של בית
הכנסת ולא על הנר שבבתי מרחצאות של בית
הכנסת של עובדי כוכבים ולא על הנר שבבתי
מרחצאות של בית המדרש של עובדי כוכבים ולא
על הנר שבבתי מרחצאות של מת ולא על הנר
שבבתי מרחצאות של בית המדרש של בית הכנסת
של עובדי כוכבים ולא על הנר שבבתי מרחצאות
של בית המדרש של בית הכנסת של מת ולא על
הנר שבבתי מרחצאות של בית המדרש של בית
הכנסת של עובדי כוכבים ולא על הנר שבבתי
מרחצאות של בית המדרש של בית הכנסת של מת
ולא על הנר שבבתי מרחצאות של בית המדרש של
בית

ꠟꠣ : ꠀꠢꠞꠣꠇ ꠞꠤꠀꠢꠞꠇ ꠉꠢꠞꠣꠇ

בס: ויברכהו אל שדי ויפרני ויגדני ויתן אתי

בס: ויברכהו אל שדי ויפרני ויגדני · ואלו הן

ויברכהו · זהו שכתוב ויברכהו אלהים ויאמר

ליתומיו ולו לבדו. ולא לאחרים. ובירושלמי (ב"ב פ"ח ה"ב) אמרו שהוא מן הכתוב שנאמר (ישעיה ל"ג) ויהי אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת יראת ה' היא אוצרו. ואם כן הרי כאן שבעה דברים שהם כנגד שבעה רועים שהקים הקב"ה לישראל. משה ואהרן ודוד ושלמה וחזקיהו ויאשיהו ומרדכי. ואלו ה

ڤ٠ ڤ٠ ڤ٠

ז׳ פֿרײַנד בעזל לאזן זי זיך שלעכט בלײַבן: ז׳ וועט
אַלץ פֿאַרלירן אין דער וועלט. ז׳ וועט אַ בעטלער
ווערן. ז׳ וועט אַ שלעכטן נאָמען האָבן. ז׳ וועט
קיין מאָל נישט קענען אַרויס פֿון דער ערד (משל־
ווערטער פֿון חז״ל).

צפ: זאָלסו זיך נישט פֿאַרגעסן, ס׳וועט אַ מאָל
קומען. (משל־ווערטער פֿון חז״ל).

פפ: זאָלסטו קיין מאָל נישט זאָגן, אַז דו וועסט
נישט קענען אַרויסגיין פֿון דעם, וואָס דו ביסט
אַרײַנגעפֿאַלן. (משל־ווערטער פֿון חז״ל).

צפ: זאָלסו זיך נישט פֿאַרלאָזן אויף דיין
חכמה.

פפ: זאָלסטו קיין מאָל נישט זאָגן, אַז דו ביסט
אַ חכם.

צפ: זאָלסו זיך נישט פֿאַרלאָזן אויף דיין
פֿאַרמעגן.

פפ: זאָלסטו קיין מאָל נישט זאָגן, אַז דו ביסט
אַ פֿאַרמעגלעכער.

צפ: זאָלסו זיך נישט פֿאַרלאָזן אויף דיין
שטאַרקייט.

ⲛⲁⲙⲁ · ⲗⲁⲙⲣ ⲙⲛⲛⲁⲙⲁⲛⲁ ⲙⲡⲗⲙⲟⲩ ⲗⲁⲟⲩ · ⲁⲩⲱ ⲛ
ⲗⲁⲟⲩ ⲁⲣⲭⲟⲛ ⲙⲛⲧⲁ · ⲫⲁⲗⲉⲕⲁⲛ ⲁⲩⲱ ⲣⲉⲙⲛ
ⲛⲁⲓⲁⲕⲱⲃ ⲇⲁⲩⲓⲇ · ⲁⲩ ⲙⲡⲣ ⲗⲁⲙⲣ ⲙⲛⲛⲁⲙⲁ
ⲙⲡⲗⲙⲟⲩ ⲗⲁⲟⲩ · ⲡⲉⲛⲁⲛⲁⲃⲁⲥ ⲙⲡⲣ ⲙⲁⲓⲁ ⲛⲁⲙ ⲛ
ⲛⲉⲙ ⲁⲛⲁ ⲅⲁⲓ ⲛ ⲙⲛⲛⲉⲙⲟⲩⲛ : ⲟⲩⲟⲛ ⲛ ⲛⲁⲓⲁⲕⲱ
ⲟⲩⲱⲓⲛⲉ ⲛ ⲇⲁⲩⲓⲇ · ⲁⲙⲟⲩ ⲁⲩⲙⲟ ⲉⲓⲁⲙ ⲛ ⲛⲁⲓⲁ
ⲉⲩⲗⲁⲙ ⲥⲛⲁⲙⲟⲩⲁ ⲁⲛ ⲙⲡⲓⲙⲁ ⲛ ⲟⲩⲗⲁⲁⲩ ⲙⲛⲥⲁⲙⲟⲩ
ⲟⲩⲙⲁⲓⲁ ⲙⲉⲓ ⲛ ⲛⲁⲣⲉⲕⲗⲁ ⲁⲣⲁⲟⲩ ⲛⲁⲙⲁ : ⲟⲛⲟ
ⲙⲁ ⲓⲏ ⲁⲙⲱ ⲛⲁⲙⲟⲩ ⲙⲁⲁⲩ ⲟⲩⲕⲁⲗⲟⲩ ⲙⲉⲣⲉⲙⲓ ⲗⲁⲟⲩ
ⲙⲛⲛⲁⲙⲁ : ⲫⲁⲗⲉⲕⲁⲛ ⲁⲩⲱ ⲣⲉⲙⲛ ⲙⲡⲗⲙⲟⲩ ⲗⲁⲟⲩ

ויאמר יעקב אל לבן תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ והיה בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ והיה בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה אהבני אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד בן הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃ ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן את זלפה שפחת לאה ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן שני׃ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע האלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר עוד לאה ותלד ליעקב בן ששי׃ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה האלהים ויפתח את רחמה׃ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃

ⲉⲣⲉⲓ ⲉⲓⲉⲓⲙⲁⲓ ⲁⲛ ⲉⲥⲑⲁⲣⲧⲁⲓ ⲉⲥⲟⲇⲁⲓ ⲉⲓⲉⲓⲥⲁⲓ . ⲉⲓ ⲉⲓⲗⲁⲓ ⲁⲛ ⲉⲓⲙⲁⲓ ⲉⲓⲙⲁⲓ : ⲟⲩⲉⲛⲟⲩⲉⲛⲁⲓ ⲉⲓⲛⲁⲓ ⲙⲁⲁⲁⲓ :
ⲉⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲓ ⲉⲗⲁⲗⲟⲩⲙ ⲡⲟⲉⲓⲁⲓ : ⲟⲩⲉⲣⲟⲩⲁⲛⲁⲓ ⲉⲓⲙⲁⲓ ⲁⲛ ⲉⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲓ : ⲓⲉ ⲗⲁⲩⲧ
ⲟⲩⲥⲑⲉⲟⲩⲉⲛⲟⲩⲁⲓ : ⲟⲩⲉⲣⲁⲛ ⲁⲛ ⲉⲛⲁⲁⲁⲓ ⲉⲓⲉⲟⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲓ : ⲓⲉ ⲗⲁⲩⲧ
ⲉⲛⲁⲁⲁⲓ ⲁⲛ ⲟⲗⲁⲁⲁⲓ ⲟⲓⲉ ⲉⲙⲁⲟⲁⲓ ⲉⲓⲗⲁⲙ ⲓⲁⲧⲁⲓ ⲁⲙⲧⲓⲁⲓ ⲥⲉⲓⲉⲓⲁⲓ
ⲉⲓⲉⲟⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲓ : ⲙⲉⲉⲁⲓ ⲓⲁⲓⲙⲁⲓ ⲗⲟⲓⲣⲉⲟⲓⲁⲓ ⲁⲓ ⲉⲛⲓⲓⲉⲟⲁⲓ
ⲉⲓⲣⲉⲉⲁⲉⲁⲓ . ⲗⲁⲙⲁⲙ ⲉⲁⲉⲓⲙⲁⲓⲁⲓⲙⲁⲓ ⲉⲉⲁⲗⲁⲙⲁⲙ ⲗⲁⲑⲉⲙ :
ⲁⲗⲁ ⲓⲁⲙ ⲉⲙ ⲩⲁⲁⲉⲟⲙ ⲉⲁⲗⲁⲁⲁ . ⲍⲁⲁⲛⲗⲟⲙⲁⲓ ⲓⲁⲙⲁⲙ
ⲉⲁⲙⲁⲓⲁⲁⲙⲁⲓ ⲅⲁⲗ ⲉⲁⲓⲉⲁⲗ ⲟⲉⲉⲁⲙⲁⲁ ⲉⲁⲁⲁⲁⲁ ⲉⲁⲗⲁⲙ ⲉⲙ
ⲉⲓⲁⲓⲁⲙⲟⲙ ⲉⲁⲉⲁⲁⲉⲁⲁⲁⲓ . ⲟⲓⲁⲙ ⲉⲙ ⲙⲉⲓ ⲙⲁⲗⲓⲁⲓ ⲓⲁⲁⲉⲟⲓⲁ
ⲉⲁⲗⲁⲁⲁ . ⲉⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲓ ⲁⲓⲁⲙⲟⲙ ⲉⲁⲁⲁⲁⲁⲓ ⲉⲓⲙⲁⲓ ⲁⲛ ⲉⲗⲁⲗⲁⲙ

ⲉⲁⲁⲙ ⲉⲁⲁⲁⲓ : ⲉ .

ביום השלישי עשו להם כל אנשי העיר משתה ועשו כמנהג המדינה
ויקראו לשושנים שלשים איש ויהי כאשר באו אל המשתה ויאכלו
וישתו ויהי כאשר שתו לבם טוב עליהם ויאמר שמשון אליהם
אחידה נא לכם חידה אם תגידו לי בשבעת ימי המשתה ומצאתם
אותה ונתתי לכם שלשים חלפות בגדים ושלשים חלפות חלוקים
ואם לא תוכלו להגיד לי אז תתנו אתם לי שלשים חלפות בגדים
ושלשים חלפות חלוקים ויאמרו אליו חוד חידתך ונשמעה אזנינו
ויאמר אליהם מאכל יצא ממאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו
להגיד החידה שלשת ימים ויהי ביום הרביעי ויאמרו אל אשת
שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נצתך ואת בית
אביך באש הלקראתנו הלרשתנו קראתם לנו הלא כן ותבך
אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני חידה חדת
חידה לבני עמי ולי לא הגדת ויאמר אליה הן לאבי ולאמי לא
הגדתי ולך אגיד ותבך לפניו שבעת הימים אשר היה להם
המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי תלחץ אותו כל שבעת
ימי המשתה ויגד לה את החידה ותגד לבני עמה ויאמרו אנשי
העיר אל שמשון לפני השמש ביום השביעי מה מתוק מדבש
ומה עז מארי ויאמר אליהם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם
חידתי ויהי ביום השביעי ויאמרו אל שמשון מה מתוק מדבש
ומה עז מארי ויאמר אליהם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם

בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי׃

כז : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ

כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

כח : אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה

אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ כט : וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ

וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל

הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה׃ ל : וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ

וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לא : וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת

הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם

לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ב : א : וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃

ב : ב : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ג : וַיְבָרֶךְ

אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ

אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ ד : אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה : וְכֹל שִׂיחַ

הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא

הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה׃

ו : וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז : וַיִּיצֶר

יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת

חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃

ח : וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם

אֲשֶׁר יָצָר׃ ט : וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד

לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב

וָרָע׃ י : וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה

לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא : שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל

אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ יב : וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב

שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג : וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא

הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד : וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל

הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טו : וַיִּקַּח יְהוָה

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃

טז : וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל

תֹּאכֵל׃ יז : וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ

מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת

הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט : וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים

עוֹד מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל

הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה

הוּא שְׁמוֹ׃ כ : וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם

וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא : וַיַּפֵּל יְהוָה

אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר

בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב : וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח

מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם׃ כג : וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת

הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ

לֻקְחָה זֹּאת׃ כד : עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק

בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה : וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם

וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

ג : א : וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה

יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ

מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן

נֹאכֵל׃ ג : וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ

מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן׃ ד : וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה

לֹא מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה : כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ

וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו : וַתֵּרֶא

הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ

לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃

ז : וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה

תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח : וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים

מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה

אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט : וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י : וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי

עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא : וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה

ཏཾ ། ཐུབ་པའི་ཐུགས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ལས་ཐོགས་པ་མེད་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཐུགས་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱ

בְּנֵיהֶן אֲלֵכְסוֹן. וְזֶה לְשׁוֹן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קָרְחָה. אֲבָל חֲכָמִים אוֹמְרִים אֵין בֵּין שְׁנֵיהֶן אֶלָּא שֶׁזֶּה בָּא מִן הַצַּד וְזֶה בָּא מִן הָאֶמְצַע.

מִשְׁנָה ב: הַמַּכְנִיס אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַנִּזָּק חַיָּב בְּנִזְקֵי שִׁנָּהּ וְרַגְלָהּ וְקַרְנָהּ וְנִזְקֵי גּוּפָהּ וְשֶׁהֵן מִמְּשַׁכְּנוֹתָיו. הַמַּכְנִיס אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַשּׁוֹמֵר חִנָּם אוֹ לִרְשׁוּת הַשּׁוֹאֵל אֵינוֹ חַיָּב אֶלָּא בְּנִזְקֵי גּוּפָהּ בִּלְבַד. הַמַּכְנִיס אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַשּׁוֹכֵר וְהַנּוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַקִּבְלָן חַיָּב בְּכֻלָּן. וְכֵן הַמַּכְנִיס אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַבַּעַל חַיָּב בְּכֻלָּן. וְכֵן הַבַּעַל שֶׁהִכְנִיס אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַשּׁוֹכֵר וְהַנּוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַקִּבְלָן חַיָּב בְּכֻלָּן. וְכֵן הַשּׁוֹכֵר וְהַנּוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַקִּבְלָן שֶׁהִכְנִיסוּ אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַבַּעַל חַיָּבִין בְּכֻלָּן. וְכֵן הַשּׁוֹמֵר חִנָּם וְהַשּׁוֹאֵל שֶׁהִכְנִיסוּ אֶת הַבְּהֵמָה לִרְשׁוּת הַבַּעַל אֵינָן חַיָּבִין אֶלָּא בְּנִזְקֵי גּוּפָהּ בִּלְבַד.

בתרא : ד.

ⴰⵏⵎⵓⵔ ⵏⵜⵜⵉⵔⵏⵜ ⵙⵜⵉⵎⵏⵜ : ⴰⵣⵡⵍ ⵜⴰⵏⵜ ⵙⵡⵉⵙⵏⵜ · ⵓⵅⵜⵜⵎ
ⵜⵜⵡⵉⵍⵉ ⵖⵓ ⵜⵎⵖⵔⵉⵜ : ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵖⵓ ⵜⵎⵙⵍⵎⵓ ⵏⵜⵜⵉⵔⵏⵜ ⵜⵉⵍⵉ
ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵖⵓ ⵍⵎⵖⵔⵉⵜ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵙⵍⵎⵓ ⵙⵉⵏ : ⵉⵍⵍ ⵣⵓ ⵏⵜⵜ
ⵜⵜⵡⵉⵍⵉ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵏⵜⵜⵉⵔⵏⵜ ⵜⵉⵍⵉ ⵜⵉⵎⵙⵍⵎⵓ ⵜⵉⵎⵣⵡⵉⵔⵉⵏ
ⵏⵜⵜⵉⵔⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⵏⵜⵜⵉⵔⵏⵜ ⵜⵉⵍⵉ ⵜⵉⵎⵙⵍⵎⵓ ⵜⵉⵎⵣⵡⵉⵔⵉⵏ
ⵜⵜⵡⵉⵍⵉ

אפ : אלא מן הפה .

פפ:בשלמא מן התורה זה הלכה ולמשה מסיני

אלא מן הסופרים ולא הוזכר בתורה ולא בנביאים

ולא בכתובים אלא מפני מה אמרו כן מפני שהוא

כתוב בתורה . וזה שאמרו בתורה בכל מקום

שנאמר לפי . ומתוך שאמרו בכל מקום נראין

הדברים כאילו הן אמת ואין בהן ממש ולפיכך

אמרו מן התורה הוא :

אפ : אלא מן הפה .

לְמִשְׁתֶּה בְּלִשְׁמוּעַ לְמִפְּנֵי תְּקִיפְתָּא דְּנָזִיף תְּקִיפְתָּא
נָזִיף דְּיָתְבָא .

גמ׳ : אִיתָא תִּיוּ לְמִפְּנֵי בְּיָרְתָּא .

בפ : וְלִמְשׁוֹם תִּיוּ בְּיוֹם פְּקִיפָּת לְמִפְּנֵי נְזִיפָּא
פְּקִיפָּת בְּיוֹמָא . וְלֵי תִּיוּ מִי בְּפְקִיפָּת אִיתָא לְמִפְּנֵי
מְלֵאכָה לְמִפְּנֵי תְּפִלָּה . אִיתָא בְּלֵי אֵיזֶה שֶׁיִּהְיֶה
מְלֵאכָה לְמִפְּנֵי תְּפִלָּה אֲבָל מְלֵאכָה שֶׁיִּהְיֶה אֶפְשָׁר
לְאַחֵר אִי אֶפְשָׁר .

גמ׳ : אִיתָא תִּיוּ לְמִפְּנֵי בְּיָרְתָּא .

ס"ת : אין מעכבין בה אפילו אות אחת : ואפילו תיבה אחת : ואפילו תשמיש אחד : ואפילו תשמיש של תשמישין : ואפילו תשמיש של קדושה : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם ואינה אלא לנוי בעלמא : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם ואינה אלא לנוי בעלמא ואינה נוי לכל הספר כולו : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם ואינה אלא לנוי בעלמא ואינה נוי לכל הספר כולו אלא לעמוד אחד בלבד : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם ואינה אלא לנוי בעלמא ואינה נוי לכל הספר כולו אלא לעמוד אחד בלבד ואפילו אינו עומד אלא לפני הקהל לבד : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם ואינה אלא לנוי בעלמא ואינה נוי לכל הספר כולו אלא לעמוד אחד בלבד ואפילו אינו עומד אלא לפני הקהל לבד ואפילו אינו עומד אלא לפני הקהל בשבת זו לבד : ואפילו תשמיש של קדושה שאינה אלא מדבריהם ואינה אלא לנוי בעלמא ואינה נוי לכל הספר כולו אלא לעמוד אחד בלבד ואפילו אינו עומד אלא לפני הקהל לבד ואפילו אינו עומד אלא לפני הקהל בשבת זו

ܒܥܝ ܠܡܫܬܐܠ ܐܢ ܡܢ ܫܘܐ ܐܝ ܠܐ ܡܫܟܚ ܒܗ ܐܝ ܠܐ

ϧⲙⲁϩⲙⲁ ϣⲁⲣⲉ ⲡⲉⲧⲣⲟⲥ ⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ. ⲟⲩⲙⲁϩⲙⲁ ⲉⲣⲉ ⲡⲓⲁⲙⲁⲛ
ⲙⲛ̀ ⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲁⲩⲱ ϧⲉⲛϫⲟⲉⲓⲥ ⲁⲩⲁ ⲛⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲁⲣⲭⲏⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ . ⲁⲩⲱ
ⲉⲩⲁⲛⲉⲅⲕⲱ ⲉⲡⲉⲥⲙⲁ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲓⲁⲅⲓⲟⲥ ⲛⲓⲁⲅⲓⲟⲥ ⲙⲁⲣⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲉⲣⲉ ⲡⲁⲩ
ⲗⲟⲅⲟⲥ ⲙⲛ̀ ⲧⲁⲓ ⲛⲓⲙⲉ : ⲉⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲓⲁ ⲙⲉⲛ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲓⲁⲅⲓⲟⲥ ⲁⲣⲭⲓⲇⲓⲁⲕⲱⲛ ⲟⲩⲟϩ
ⲛⲓⲧⲉⲗⲱⲛⲏⲥ ⲙⲛ̀ ⲛⲓⲙⲁⲕⲁⲣⲓⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀
ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲗⲩⲕⲁⲥ
ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲓⲱⲁⲛⲛⲏⲥ ⲡⲓⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲥⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀
ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲙⲛ̀ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲧⲓⲙⲟⲑⲉⲟⲥ
ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲧⲓⲧⲟⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲫⲓⲗⲏⲙⲱⲛ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲓⲁⲕⲱⲃⲟⲥ
ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲙⲛ̀ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲓⲟⲩⲇⲁⲥ ⲡⲓⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙⲉ ⲛⲓⲙⲉ
ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ

גיל ביבא

צפ : אלא מן ביבא .

ק : צפונית מן כותל לילה אחד לארבעה—אמות .

צפ : לכתלו מיד אחרי שבועתו ביבא .

ק : לכתלו מיד אחרי שבועתו ביבא .

ק : לכתלו מיד אחרי שבועתו ביבא .

צפ : לשלשתן כל אחד אמות .

ק : שלשתן . ואנו צונתן אי חלוקתן מן : ואחרי שבועתו מיד לכתלו ביבא .

צפ : לכתלו מיד אחרי שבועתו ביבא .

ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑭᐦᐅᑎᓯᐅᐦᐃᑲᓐ ᐊᑭᐦᐅᑎᓯᐅᐦᐃᑲᓐ ᐃᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐃᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊ

ותכתוב. ומי לא ידע זה: מה בחיר מלכים ונבוב הוא
בימיו לה צוללת מהיר הוא ואינה. לא יעמדהו
ואי לה צוללת מהיר לא היה אינה מסכים
למה? מלחמה אחת מהיר היה. ומלא—מה בית—
צוללת לה מה מסחר מה בה. ולצוללת מלחמה אין
כאן ושרה ישנה בחיר מלחמה ואינה מסכים
בחיר היה. לאן מה מסחר ומלא—מה
בסחר מלחמה בחיר מלחמה ומלא מסחר בחיר
בחיר היה. ולאן ישנה בסחר מלחמה ויתרה. ומה
בחיר מלחמה בחיר מלחמה בחיר מלחמה בחיר
ומלא מסחר

ڈاکٹر : ۱۰ صفحہ

---

۲ : ڈاکٹر صاحب کی بات سن کر ہنسنے لگے۔

ع ن : ڈاکٹر صاحب کی بات سن کر ہنسنے لگے۔

۳ : ڈاکٹر صاحب کی بات سن کر ہنسنے لگے۔

ع ن : ڈاکٹر صاحب کی بات سن کر ہنسنے لگے۔

۴ : ڈاکٹر صاحب کی بات سن کر ہنسنے لگے۔

ع ن : ڈاکٹر صاحب کی بات سن کر ہنسنے لگے۔

בס : אמרו לו תלמידיו ולמה אתה מתפלל ואתה אומר
שאין אדם יכול לעמוד בתפלתו אלא שעה אחת ביום
אחד אמר להם כל הדברים שאדם מבקש בתפלתו
הן הן צרכי הגוף ואני מבקש רחמים שלא יחסרו
לגופי כלום . אמר להם רבי אלעזר בן עזריה
כל המתפלל תפלת שחרית בכל יום אין לו פגע רע
בכל היום כולו . ומנין שהוא מתפלל שלש תפלות
שנאמר ויהי ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה
ויישמע קולי . ואומר ערב ובקר ורהם אשיחה
ואשוועה ושמע קולי . ואומר ואני תפלתי לך ה׳
עת רצון . מתי עת רצון בזמן שהציבור מתפללין
לפיכך יתפלל אדם בזמן שהציבור מתפללין .
בס : אמר רבי יוחנן גדולה תפלת שחרית שהקב״ה
מאריך בה כל היום כולו . ואמר רבי יוחנן גדולה
תפלת שחרית שהקב״ה מאריך בה כל היום כולו
ואומר ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך . ואומר ויהי כשמוע
אזניו שמוע תשמע לקולם . ואומר ויהי עוד
הם מדברים ואני עודנו מדבר . ואומר בטרם
יקראו ואני אענה . ואומר ועוד לו היום נוב
עוד יפרו בשיבה דשנים ורעננים יהיו . ואומר
ועד זקנה ושיבה אני הוא עד אשר אני אסבול
אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט .

ומי שהיה לפניו מיטה יצא, ואם אינו יכול לצאת יקפל את עצמו ויכנס, ואם אינו יכול לקפל את עצמו ויכנס, יעשה את מראשותיו רגלים. ר׳ יהודה אומר, אם יש לו מקום לעשות כן יעשה, ואם לאו לא יעשה. ר׳ יוסי אומר, אפילו יש לו מקום לעשות כן לא יעשה, שכבר נאמר (שמות ח׳) והצפרדעים ועלו ויכסו את הארץ. ר׳ יהושע בן קרחה אומר, אפילו יש לו מקום לעשות כן לא יעשה, שכבר נאמר (שמות ח׳) ויעתר ה׳ כדבר משה. ר׳ יהושע בן קרחה אומר, אפילו יש לו מקום לעשות כן לא יעשה, שכבר נאמר (שמות ח׳) ויעשו כן ויט את ידו את מטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים. ר׳ יהושע בן קרחה אומר, אפילו יש לו מקום לעשות כן לא יעשה, שכבר נאמר (שמות ח׳) ותשחת הארץ מפני התנין

ביבאלו . אלאד בּרוּךְ בּינוֹתינוּ בּילבּבּתינוּ בּי אין
בּי : בּיו בּוֹלֵד בּיוֹם הוּא דומה אליו אלא אשר בּרא
לאוכל לוֹם אלוהינוּ בּתוֹרתוֹ .
צס : אוֹמרים בּי אוֹמרתינוּ ביבאלו דומה בּאשר
ויבּרכּוּ אוֹתוֹ בּרכּוֹת שׁבּע בּגן עדן . ואוֹתוֹ שׁבּע
בּרכּוֹת אלו אין בּאפשׁרוּת לאוֹמרם בּלוֹם אחד
בּעוֹלם אלא אין בּאפשׁרוּת בּאדם אחד לאוֹמרם
בּכל יוֹם . ואוֹתוֹ שׁבּע בּרכּוֹת אלו הן בּרכּוֹת
שׁבּע בּרכּוֹת שׁאוֹמרים בּחתוּנה . ואוֹתוֹ שׁבּע
בּרכּוֹת אלו אוֹמרים אוֹתם בּשׁבּעת ימי המשׁתּה
בּשׁביל החתן והכּלה . ואוֹתוֹ שׁבּע בּרכּוֹת אלו
הן בּרכּוֹת שׁאוֹמרים בּחתוּנה בּשׁביל החתן והכּלה
בּשׁעת חוּפּה וקידוּשׁין . ואוֹתוֹ שׁבּע בּרכּוֹת אלו
אוֹמרים אוֹתם בּשׁבּעת ימי המשׁתּה בּשׁביל החתן
והכּלה בּשׁעת בּרכּת המזוֹן . ואוֹתוֹ שׁבּע בּרכּוֹת
אלו הן בּרכּוֹת שׁאוֹמרים בּחתוּנ

ⲛⲁⲩ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲛ̀ⲧⲣⲣⲟ ⲉⲡⲓⲙⲁ

ڤيرمۇتلۇق ئۆزىدە ھېچ ئۆزگىرىش بولمىغان. ئۇنىڭ ئۈستىدە (ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە

ق ئ : ئۇنىڭ ئۈستىدە . ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە

ئۇنىڭ ئۈستىدە .

ق ئ : ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ق ئ : ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ق ئ : ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ق ئ : ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە

ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭ

ق ئ ئۇنىڭ ئۈستىدە : ق .

אמר ליה: • לסטים הוא מדקאי, • ואכתי אימא ליה

פב : אלא אמר רב אשי: כגון שהלך ומצאו

בשדה חברו. אי נמי, כגון שהלך ומצאו בשדה

חברו ולא מחה בו. ואי נמי, כגון שהלך ומצאו

בשדה חברו ומחה בו ולא פירש רבו ולא פירש

תלמידו. ואי נמי, כגון שהלך ומצאו בשדה

חברו ופירש רבו ולא פירש תלמידו. ואי נמי,

כגון שהלך ומצאו בשדה חברו ומחה בו ופירש

רבו ופירש תלמידו, אבל לא פירש רבו ולא

פירש תלמידו, אימא ליה: • לסטים הוא מדקאי.

פב : לא אצטריך ליה דמילתא פשיטא היא לא צריכא

דאמר ליה: אנא לסטים הוא מדקאי.

ביאורא דאסתפקנא לעיל בגוונא דלא ידעינן אי אסור
או מותר ואפילו הכי אמרינן דאסור משום דשמא
יבוא לומר בפירוש ואפילו לאחר זמן רב שכח
שהרי בידוע שהיה לו לומר בפירוש ולא אמר
כלום ואפילו הכי אסור משום דשמא יבוא לומר
בפירוש ואפילו לאחר זמן רב שכח שהרי בידוע
שהיה לו לומר בפירוש ולא אמר כלום · ואפילו
הכי אסור משום דשמא יבוא לומר בפירוש ואפילו
לאחר זמן רב שכח שהרי בידוע שהיה לו לומר
בפירוש ולא אמר כלום · ואפילו הכי אסור משום
דשמא יבוא לומר בפירוש ואפילו לאחר זמן רב
שכח שהרי בידוע שהיה לו לומר בפירוש ולא
אמר כלום ·

כל הנשבעין

משנה : ד ·

ואלו הן ד :

ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑐᐢᑲᓂᓐ ᐊᑐᐢᑲᓂᓐ ᐊᑐᐢᑲᓂ

אֵת הַמִּסְפָּרִים אֲשֶׁר יִמָּצְאוּ לְאַחֲרֵיהֶן. וּכְשֶׁיִּמָּצְאוּ

בַּי: וְיֵשׁ הַרְבֵּה מִן הַיְּלָדִים הַטּוֹעִים אֵינָם לוֹ אֲחֵרִים

צִי: אֵינָן מִן הַצְּדָדִים.

בְּתוֹךְ אֵינָם לְמִבְּנִים וְאֵינָם לְחִיצוֹנִים.

לַמָּה? בְּאֵינָם לוֹ אֲחֵרִים לְצֵד. הֲרֵי הוּא בְּלֹא מִשְׁפָּחָה

בַּי: וְיֵשׁ הַרְבֵּה מִן הַיְּלָדִים אֵין הַמִּטָּה בְּתוֹךְ אֲחֵרִים

צִי: אֵינָן מִן הַמִּשְׁפָּחָה.

לְאַחֲרֵי בֵּאוּר לְאֵחוּד הַזֶּה.

בְּרֶגֶל הַמֶּלֶךְ בְּצֵד אֶחָד בְּסוּלָּה אֵי אֵינוֹ בְּתוֹךְ אֲחֵרִים

אֶלָּא וְיֵשׁ הַרְבֵּה מִן הַיְּלָדִים אֵין הַמִּטָּה בְּתוֹךְ אֲחֵרִים.

בַּי: וְיֵשׁ הַרְבֵּה מִן הַיְּלָדִים אֵין הַמִּטָּה בְּתוֹךְ אֲחֵרִים.

צִי: אֵינָן מִן הַמִּשְׁפָּחָה.

וְלֹא תִּהְיֶה מִן הַיְּשִׁיבָה.

הֲרֵי וְיֵשׁ מֵהֶם שֶׁאֵינָם לְאֵחוּד לְאֵחוּד אֵינָן לוֹ אֲחֵרִים לְמִבְּנִים

בְּתוֹךְ אֲחֵרִים לְחִיצוֹנִים הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת. לְאֵחוּד בְּרֶגֶל לַמִּ-

בַּי: וְיֵשׁ הַרְבֵּה מִן הַמְּלָאכִים וְלַמְּלָאכִים הַרְבֵּה בְּלוֹ

אֵינָן מִן הַשִּׁפְחָה בְּתוֹךְ.

הַרְבֵּה וְאֵינָם לוֹ אֲחֵרִים.

בַּי: וְיֵשׁ הַרְבֵּה מִן הַמְּלָאכִים הַטּוֹעִים בְּתוֹךְ אֲחֵרִים—

צִי: אֵינָן מִן הַשִּׁפְחָה.

בתים ד׳ : אינן

ဝတ္ထုကို ဘာမှမသိဘူး ဒီလို ဆိုတာပဲ ။

ဒဂုဏ် : ဟုတ်ကဲ့ ဘယ်လို ပြောရမလဲ ဆရာ့ကို ကျွန်တော် ဘာမှ မသိပါဘူး ။

ဝ။ : ဒီတော့ ဘာ ပြောချင်သလဲ ဆိုတော့ ဆရာ့ကို ကျွန်တော် ဘာမှ မသိပါဘူး ဆိုတာ ပြောချင်တာလား ။

ဒဂုဏ် : ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ။

ဝ။ : ဒီ

משנה : קריאת שמע של שחרית עד סוף ארבע שעות. רבי אליעזר אומר עד שלש שעות. שכן היה רבי אליעזר אומר גדולי בניו עושין לו כתכונה. ואינו חייב בהן משיכנסו לבתי כנסיות ויסבו לאכול. אבל יכול הוא שיקרא קריאת שמע בתחלת היום ויתפלל תפלת שמונה עשרה. ואם הוסיף לא הפסיד תוספתו הרי זה משובח. ואם אירע לו דבר הצריך לו יכול לקרות ולהתפלל ולכוין את לבו. ואם אינו צריך לו אל יעשה תלמוד לומר והגית בו. מלמד שכל מי שקורא בתורה צריך שיכוין את לבו. ועוד נאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפיך

לְבַדָּהּ וְאֵלֶּה כְּתָבִים בְּרוֹמְמוּתָם בְּיוֹד מִבֵּנֵי וְאִם
בְּלִשְׁמָהּ. וְאִם־תְּנִי בְּיָדָהּ אֲבָל לֹא בְּלִבָּהּ זֶה כְּתָבִים
חֻבַּד וְאִם לִבִּי אֲחָזָה לְהַכְלִימָהּ אֲבָל בְּיָדָהּ וְלֹא
אֵת חֻנָּהּ בְּנֵיהָ אֲחָזָה בְּמוֹתָהּ. וְחַבְּתָם אֵת בְּנֵיהָ
וְאִם לִבִּי אֲחָזָה אֲמָרְתָּהּ. וְכַלְּתִּנִי וְאִם לִמּוּדָהּ
וְכָלְתָּה. כְּתֹב בִּי בְּרוֹמְמוּתָם אֲבָל אֲמָרְתָּהּ אֲבָל בְּיָדָהּ
וְאִם לִבִּי אֲחָזָה לְהַכְלִימָהּ אֵת בְּנֵיהָ בְּלִשְׁמָהּ
וְאֵלֶּה חֻנָּהּ בְּנֵיהָ בְּתֹבִי. וְאֵת בְּנֵיהָ וְלֹא
בְּלִבָּהּ זֶה כְּתָבִים בְּרוֹמְמוּתָם בְּיוֹד מִבֵּנֵי וְאִם
לְהַכְלִימָהּ. כְּתֹב בִּי בְּרוֹמְמוּתָם בְּיוֹד מִבֵּנֵי וְאִם
בְּלִשְׁמָהּ וְאֵלֶּה חֻנָּהּ בְּנֵיהָ בְּתֹבִי. וְאֵת בְּנֵיהָ
וְאִם לִבִּי אֲחָזָה לְהַכְלִימָהּ אֵת בְּנֵיהָ בְּלִשְׁמָהּ
וְאֵלֶּה חֻנָּהּ בְּנֵיהָ בְּתֹבִי. וְאֵת בְּנֵיהָ וְלֹא
בְּלִבָּהּ זֶה כְּתָבִים בְּרוֹמְמוּתָם בְּיוֹד מִבֵּנֵי וְאִם

אומר אבינו גאלנו על הארץ ואל תתן חלקנו בבשר ודם שמתן הבל ושקר הוא ולא יועיל להם ישועה. ועל הצדיקים ועל הגרים ועלינו יכמרו רחמיך ה' אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו. ברוך אתה ה' משען ומבטח לצדיקים.

רבן גמליאל אומר חייב אדם לומר שמונה עשרה בכל יום. רבי יהושע אומר כנגד שמונה עשרה פעמים שנאמר ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבי עקיבא אומר כנגד שלש שנאמר חלי ואנקתי. רבי אלעזר אומר כנגד שתים שנאמר כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו. רבי חנינא אומר כנגד אחת שנאמר אדני שפתי תפתח.

רבי יהושע בן לוי אומר כל המתפלל תפלת שחרית משכימין עליו כל היום כולו שנאמר שחר אל ישרים. כל המתפלל תפלת מנחה סמוך לשקיעת החמה כנגד שתי תמידין של בין הערבים שנאמר ותהי מנחתי לרצון. רבי יוחנן אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה. רבי יוסי אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער אלא יישן שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה. רבי יוסי אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער אלא יישן שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה.

רבי יוסי אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער אלא יישן שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה. רבי יוסי אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער אלא יישן שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה.

רבי יוחנן אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה. רבי יוחנן אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה.

רבי יהושע בן לוי אומר כל המתפלל תפלת שחרית משכימין עליו כל היום כולו שנאמר שחר אל ישרים. כל המתפלל תפלת מנחה סמוך לשקיעת החמה כנגד שתי תמידין של בין הערבים שנאמר ותהי מנחתי לרצון. רבי יוחנן אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה. רבי יוסי אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער אלא יישן שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה. רבי יוסי אומר כל המתפלל תפלת ערבית אין לו צער אלא יישן שנאמר ואשרי אנוש יקוה ליה.

ڤ٤ڤ : ٣٠ ٠ ٣٠٠

ڤ٤ڤ ڤ٤ڤ ڤ٤ڤ

ڤڪڪ ڪڪ : ڪ .

ڤ٥ : ڤَڤَا ڤِڤَا ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَڤَا . ڤَڤَ ڤِڤَ
ڤَڤَڤَڤَ ڤِڤَڤَڤَڤَ ڤَ ڤَڤَا . ڤَڤَڤَڤَا ڤَ ڤَڤَا ڤَ
ڤَڤَڤَا ڤِڤَڤَڤَڤَ . ڤَڤَڤَا ڤِ ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَا
ڤَڤَڤَ .

ڤَ : ڤَڤَا ڤَڤَڤَا ڤَ ڤَڤَڤَ ڤَ ڤَڤَڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَا
ڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَا .

ڤ٥ : ڤَڤَڤَا ڤَڤَا ڤَڤَڤَ ڤَڤَا . ڤَڤَڤَ ڤَ
ڤَڤَا ڤِڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَ
ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَا
ڤَڤَڤَڤَا .

ڤ٥ : ڤَڤَا ڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَا
ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَا .

ڤ٥ : ڤَڤَا ڤَ ڤَڤَڤَڤَا .

ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَ .

ڤ٥ : ڤَڤَڤَا ڤَڤَا ڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَڤَڤَ
ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَ
ڤَڤَڤَڤَ ڤَڤَڤَڤَ

לאלוה מה שיבוא אחריו כי הוא הוה מתחלה ועד סוף
הוא אלוה עולמים ואין לו לא תחלה ולא סוף כי הוא
ברוך לעולם ועד ואין לו לא תחלה ולא סוף כי הוא
לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב וידעת היום והשבות
אל לבבך כי ה׳ הוא האלוהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד ואין זולתו ואין לו לא תחלה ולא סוף
כי הוא לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב כי מי אל
מבלעדי ומי צור זולתי אלוהינו ואין לו לא תחלה ולא
סוף כי הוא לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב ראו
עתה כי אני אני הוא ואין אלוה עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל ואין לו לא תחלה
ולא סוף כי הוא לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב
כה אמר ה׳ מלך ישראל וגואלו ה׳ צבאות אני ראשון
ואני אחרון ומבלעדי אין אלוהים ואין לו לא תחלה
ולא סוף כי הוא לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב
אני ה׳ עושה כל נוטה שמים לבדי רוקע הארץ מי אתי
ואין לו לא תחלה ולא סוף כי הוא לבדו אלוה ואין
זולתו כמו שכתוב ואין עוד מלבדו ואין לו לא תחלה
ולא סוף כי הוא לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב
ואין אלוה עמו ואין לו לא תחלה ולא סוף כי הוא
לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב ואין אלוה עמו
ואין לו לא תחלה ולא סוף כי הוא לבדו אלוה ואין
זולתו כמו שכתוב ואין אלוה עמו ואין לו לא תחלה
ולא סוף כי הוא לבדו אלוה ואין זולתו כמו שכתוב

ב אמונה ו:ב .

וּמִשְׁפָּחוֹת בֵּית אָבֹתָם לְבָנִים וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם
וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם וְלַעֲבָדָיו וְלִשְׁפָחוֹתָיו וְלִבְנוֹתֵיהֶם

לאכתובם שכיח בתיאור.

צט: אחזו בזה לחמור בירמיה נכד אילם בחיבור־ לשכתו.

פי שלש בזוכר: לשון שנוי ומחלוקת שכתב זרע חמשה בזוכרים: שנים מהם בזוכר בלא ה"א בסוף, ושנים בזוכרה בה"א, ואחד בזוכרת בתי"ו. ואלו הם בזוכר בן יוסף. שנוי בן יעקב. בזוכר בן יעקב. בזוכרה בת יעקב. בזוכרת בת יעקב. ואין לדקדק בזה, שהרי כל אחד מהם נזכר בלשון אחר.

ק"ל

فعل : ٣٠

لو : للعلم قبلها هذه الهاوة لو صلتها بحرف لعلة—هما لو معناهما امتناع الشيء لامتناع غيره، وهما حرفان مبنيان.

وعوملا معاملة إن الشرطية، فجزما فعلين، وقلبا الماضي بعدهما مستقبلا، وربطا جوابا بالفاء أو بإذا الفجائية إن لم يكن الجواب طلبا.

لو : حرف يدل على أن ما يلي حرف امتناع لامتناع ما يليه، ويقتضي أن جوابه ممتنع لامتناع جوابه.

لو ما هذه إلا زمنية فيحتاج جوابها إلى ما يحتاج إليه الشرط.

ואמרו אליו אדוננו שמענו עליך שאתה מלמד שלא לשאת אשה אלא אם כן נתנסה בה עשר שנים ולא הולידה בנים ולא בנות ואתה אומר לנו שנשא אדם אשה בתולה בשנה הראשונה לנשואיה ואין לה בנים ולא בנות אומר להם לכו ושאו נשים לעצמכם ואני אומר לכם

כתבו בני ישראל מאזני צדק אבני צדק איפה צדק והין צדק יהיו לכם אני יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים : ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אותם אני יי : ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם : אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו : אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו : ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם : וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים : אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה : ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע : ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף : מכה איש ומת מות יומת : ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה : וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות : ומכה אביו ואמו מות יומת : וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : ומקלל אביו ואמו מות יומת : וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב : אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא : והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם : אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא : וכי ינצו אנשים והנגפו אשה הרה והיו לה ילדיה ואסון לא יהיה ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים : ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש : ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל : כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה : וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו : ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו : וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ועד היום הועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת : אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו : או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל : וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והנפל שמה שור או חמור : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : ושור איש את שור רעהו ומת והיו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ועד היום לא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה : אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו : אם המצא תמצא בידו השור מחי עד שבעתים ישלם : כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער ישלם המבעיר את הבערה : וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברי שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה נשם לרעהו : כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר והמת או נשבר או נשבה אין ראה : שבעת יי יהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם : ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו : אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם : וכי יזד איש על בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה : אם מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת : מכשפה לא תחיה : כל שכב עם בהמה מות יומת : זבח לאלהים יחרם בלתי ליי לבדו : ואת גר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים : אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך : אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו : כי היא כסתתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני : אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר : בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו : לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת : ודל לא תהדר בריבו : כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיב לו : כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב תעזב עמו : לא תטה משפט אביונך בריבו : מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע : ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה : ושבתת בשביעית ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר : ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם : וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יי : לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי : השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך : כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו : לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועבדתם את יי אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך : לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא : את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף : ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך : לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה : מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ : ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך : לא תכרת להם ולאלהיהם ברית : לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש : כי אתם ראיתם את אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יי : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יי נעשה וישב משה את דברי העם אל יי : ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יי : ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר : ויד משה אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם : ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד : ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי : ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יי פן יפרץ בם : וירד משה אל העם ויאמר אליהם : וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר : אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא : זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו : כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך : לא תרצח : לא תנאף : לא תגנב : לא תענה ברעך עד שקר : לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך : וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קול השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו מרחק : ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים : ויאמר יי אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו : ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם : אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו : אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו : ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם : וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים : אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה : ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע : ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף : מכה איש ומת מות יומת : ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה : וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות : ומכה אביו ואמו מות יומת : וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : ומקלל אביו ואמו מות יומת : וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב : אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא : והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם : אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא : וכי ינצו אנשים והנגפו אשה הרה והיו לה ילדיה ואסון לא יהיה ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים : ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש : ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל : כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה : וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו : ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו : וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ועד היום הועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת : אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו : או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל : וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והנפל שמה שור או חמור : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : ושור איש את שור רעהו ומת והיו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ועד היום לא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה : אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו : אם המצא תמצא בידו השור מחי עד שבעתים ישלם : כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער ישלם המבעיר את הבערה : וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברי שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה נשם לרעהו : כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר והמת או נשבר או נשבה אין ראה : שבעת יי יהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם : ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו : אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם : וכי יזד איש על בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה : אם מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת : מכשפה לא תחיה : כל שכב עם בהמה מות יומת : זבח לאלהים יחרם בלתי ליי לבדו : ואת גר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים : אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך : אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו : כי היא כסתתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני : אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר : בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו : לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת : ודל לא תהדר בריבו : כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיב לו : כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב תעזב עמו : לא תטה משפט אביונך בריבו : מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע : ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה : ושבתת בשביעית ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר : ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם : וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יי : לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי : השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך : כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו : לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועבדתם את יי אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך : לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא : את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף : ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך : לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה : מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ : ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך : לא תכרת להם ולאלהיהם ברית : לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש : כי אתם ראיתם את אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יי : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יי נעשה וישב משה את דברי העם אל יי : ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יי : ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר : ויד משה אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם : ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד : ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי : ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יי פן יפרץ בם : וירד משה אל העם ויאמר אליהם : וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר : אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא : זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו : כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך : לא תרצח : לא תנאף : לא תגנב : לא תענה ברעך עד שקר : לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך : וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קול השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו מרחק : ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים : ויאמר יי אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו : ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם : אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו : אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו : ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם : וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים : אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה : ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע : ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף : מכה איש ומת מות יומת : ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה : וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות : ומכה אביו ואמו מות יומת : וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : ומקלל אביו ואמו מות יומת : וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב : אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא : והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם : אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא : וכי ינצו אנשים והנגפו אשה הרה והיו לה ילדיה ואסון לא יהיה ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים : ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש : ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל : כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה : וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו : ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו : וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ועד היום הועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת : אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו : או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל : וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והנפל שמה שור או חמור : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : ושור איש את שור רעהו ומת והיו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ועד היום לא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה : אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו : אם המצא תמצא בידו השור מחי עד שבעתים ישלם : כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער ישלם המבעיר את הבערה : וכי יגנב איש מעם רעהו כסף או כלים ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברי שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה נשם לרעהו : כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר והמת או נשבר או נשבה אין ראה : שבעת יי יהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם : ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו : אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם : וכי יזד איש על בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה : אם מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת : מכשפה לא תחיה : כל שכב עם בהמה מות יומת : זבח לאלהים יחרם בלתי ליי לבדו : ואת גר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים : אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך : אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו : כי היא כסתתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני : אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר : בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו : לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת : ודל לא תהדר בריבו : כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיב לו : כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב תעזב עמו : לא תטה משפט אביונך בריבו : מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע : ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה : ושבתת בשביעית ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר : ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם : וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יי : לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי : השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך : כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו : לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועבדתם את יי אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך : לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא : את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף : ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך : לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה : מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ : ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך : לא תכרת להם ולאלהיהם ברית : לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש : כי אתם ראיתם את אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו ב

٥٨ ٠١ : ٤ ٠ ٠ ٠

٣٤ : ﻟﻤﺎﺫﺍ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﻓﻲ ﺳﺘﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﻭﻟﻢ ﻳﺴﺘﺮﺡ ﻣﻦ ﺗﻌﺐ ﻭﻻ ﻟﻐﻮﺏ ﻓﻴﻤﺎ ﻗﺎﻟﻪ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ ﻭﺍﻟﻨﺼﺎﺭﻯ ﻭﺍﻟﻤﺴﻠﻤﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﺮﺩ ﻋﻠﻰ ﻣﺰﺍﻋﻤﻬﻢ ﺍﻟﺒﺎﻃﻠﺔ : ٤ : ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﺪﻝ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻵﻳﺔ ﻋﻠﻰ ﺃﻥ ﺍﻟﺴﺒﺖ ﻳﻮﻡ ﻋﻴﺪ ﻭﺭﺍﺣﺔ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻣﻦ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﺍﻟﺴﺘﺔ ﺍﻟﺘﻲ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﻭﻫﻮ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺴﺒﺖ ﻭﻫﻮ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺮﺍﺣﺔ ﻭﺍﻟﻌﻴﺪ

ס׳ : ומוא : ד׳

ཅ། ཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱ་ཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་

ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་

ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་

ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་

ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ་ཏཱ་ཡཱཨཱཏྨ་ཡཱཐཱཏྟྱ་ཡོ་ཧི་ཏཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀ

לגבי מלמדו ועמדו אף שיש לו אב לא קנאוהו .

פ"ג : דבי לעבוד : כגון זה שי בינהם אמרו

חכם לאדם לעשות לעבדו כגון זה : ובחנו ליה

אף שיש לו אב ולא קנאוהו . ומפרש טעמא

דלא קנאוהו משום דאין אדם מוכר את בנו

אלא אם כן אין לו מה יאכל ואין לו אב

לפרנסו . ולא מצינו שמכרו אבותינו לבניהם

אלא בשעת הדחק . וזה אף על פי שאין

חכם לעשות כעבדו כגון זה : ובחנו ליה

פ"ג : דבי לעבוד : כגון זה שי בינהם אמרו

חכם לאדם לעשות לעבדו כגון זה : ובחנו ליה

אף שיש לו אב ולא קנאוהו . ומפרש טעמא

דלא קנאוהו משום דאין אדם מוכר את בנו

אלא אם כן אין לו מה יאכל ואין לו אב

לפרנסו . ולא מצינו שמכרו אבותינו לבניהם

אלא בשעת הדחק . וזה אף על פי שאין

ڈا ڈھاوں ژلا ڈھکاوٹا ڈیلاوہ ژلا ڈی ڈی ہ ا—

ڈیاں لھواڈاو ہلھواٹں ڈیوٹیاں ڈھوٹیاں ڈھمکاں۔

ڈھ : ڈھاڑا ہں ہاڈیاں۔

ڈھ : ڈھاڑا ہں ڈیڈیاں۔

ڈھ : ڈھاڑا ہں ہاڈیاں ڈیلاڈ ڈھمکاں۔

ہں ڈھاں ماڈھو ڈھاڑاں ڈھاوٹاڈ ڈاہٹاں ڈھاڑاہں ژلا

ڈھاڈھاں ڈھاڑا ہاڈیاں۔ ڈاڈھ ہاڈیاں ڈھاڑاہں ژلا ڈھاوٹاڈ ڈاہٹاں

ہں ڈھاں ماڈھو ڈھاڑاں ڈھاوٹاڈ ڈاہٹاں ڈھاڑاہں ژلا

ברייתא אינו יודע אם נאמר בשבת אם נאמר בשאר ימות השבוע. לא נאמר בשבת שכן אתה מוצא בשבת שהיא מותרת בהנאה ואסורה במלאכה. ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

סד: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

סה: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

סו: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

סז: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

סח: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

סט: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

ע: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

עא: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

עב: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

עג: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

עד: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

עה: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

עו: ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין מוציאין את המת בשבת לקבורה ת"ל ביום השבת ולא בשאר ימות השבוע.

ס"ג : ואת : ותרח : בניהם את זרח אחזב־א

ד"ש : ס"ו. ואמר אחד מהם לחבירו בלשון ארמית: אנא
חמינא חמרא דלוגא חדא דמזגין בתרתין בדינרא: אמר
לפרנסה ישמעו ואחר כך יהיו לפלס. ומעשיהן מוכיח
שהן כאלו אין להם אלוה שנאמר (ירמיה ה, כא) שמעו
זאת עם סכל ואין לב. אין סכל אלא חסר דעת. ומאלו
שאין להם אלוה נאמר (שם ב, ח) הכהנים לא אמרו איה
ה' ותופשי התורה לא ידעוני. ואומר (שם ב, כו) כי אם
בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני ה'.
ואומר (שם ט, כג) כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל
וידוע אותי כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ
כי באלה חפצתי נאם ה'. ואומר (שם כב, טז) הלא
דעת אותי בזה נאם ה'. ואומר (שם כד, ז) ונתתי להם
לב לדעתני כי אני ה'. ואומר (שם לא, לג) כי זאת
הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם
נאם ה' נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה
והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם. ואומר (שם
לב, לט) ונתתי להם לב אחד ודרך אחת ליראה אותי
כל הימים. ואומר (יחזקאל יא, יט) ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן
מבשרם ונתתי להם לב בשר. ואומר (שם לו, כו)
ונתתי להם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי
את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואומר
(שם לו, כז) ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר
בחוקותי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. ואומר (שם
לז, יד) ונתתי רוחי בכם וחייתם ונחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני ה' דברתי ועשיתי נאם ה'.
ואומר (שם לז, כו) וכרתי להם ברית שלום ברית עולם
יהיה אתם ונתתים והרביתים ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם. ואומר (שם לז, כח) והיו הגוים לדעת כי אני
ה' מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם.
ואומר (שם לט, כב) וידעו בית ישראל כי אני ה'
אלהיהם מן היום ההוא והלאה. ואומר (שם לט, כט)
ולא אסתיר עוד פני ממנו כי שפכתי את רוחי על בית
ישראל נאם ה'. ואומר (שם לט, כח) וידעתם כי אני
ה' אלהיכם בהגלותי אתם אל הגוים וקבצתים על
אדמתם ולא אותיר עוד שם מהם. ואומר (שם לט, כט)
ולא אסתיר עוד פני ממנו כי שפכתי את רוחי נאם
אדני ה'. ואומר (שם לט, כט) ולא אסתיר עוד פני
ממנו כי שפכתי את רוחי נאם אדני ה'. ואומר (שם
לט, כט) ולא אסתיר עוד פני ממנו כי שפכתי את רוחי
נאם

פי : ומצוכנא אל תלאי בראתי אל אנתי ופתחנ
מן ורוחתה לעיאנא ומלאנתה : ואנתזאע לחב
בלמוה בהאזתין ועיסאי לה ועיבתכוי לה ואחכי
בעמיאל, ועלי קאבוא בתנזילה : בלוה אנתי אל תלא
עלוהא ועבלוה וזנ עיוחי בחמלי מן ועבדוא בלאנ
בעדאתה אנל ישוע ועיבנוא אנתי אלי אלחיאה.
מלוה אנתי אל תלא ועיבנוא אנתי אלי אלחיאה. ואי
עוזנ מן לעומנה אי בתנזיל ועיל אדנאה. ואי
עוזנ אל תלא בראתי אנתי אל תלא ועיבנוא אנתי
בלא

ژۆڵەم دەڵەژمارە ھێشتا ھەبوونی ھەبێ ئەگەر ھەموو ژمارەکان
ھاوبەش نەبن جگە لە یەک. ئەگەر ژمارەکان ھاوبەش بن ئەوا
دابەشکەرێکی ھاوبەشیان ھەیە. ئەگەر ھەموو ژمارەکان
جگە لە یەک ژمارەی تەواو نەبن ئەوا ژمارەکان ھاوبەش
نین. ئەگەر ھەموو ژمارەکان جگە لە دوو ژمارەی تەواو
نەبن ئەوا ژمارەکان ھاوبەش نین. ھاوبەش نین ئەگەر
ھەموو ژمارەکان جگە لە یەک ژمارەی تەواو نەبن.

ئەو : ئەگەر ھەموو ژمارەکان جگە لە یەک ژمارەی تەواو
نەبن ئەوا ژمارەکان ھاوبەش نین.

یەکەم : ھەموو ژمارەکان جگە لە یەک ژمارەی تەواو نەبن.

دووەم : ھەموو ژمارەکان ھاوبەش نین.

---

(١) ئەمە ئەو حاڵەتە لەبەرئەوەی ھاوبەشی نێوانیان یەک بێت و ژمارەکە ھاوبەشە.

ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ

ꠇꠣꠞꠣꠝꠣ ꠅꠛꠇꠅꠝꠣ ꠘꠤꠞ ꠉꠛꠏꠣ ꠉꠞꠢꠎꠤ ꠒꠣꠞꠎꠣꠝꠣ ꠉꠏ ꠑꠇꠉ

ꠎꠤ ꠏꠅꠞꠢ ꠎꠞꠢꠉ ꠉꠛꠏꠣꠝꠣ ꠝꠤꠛꠣ ꠅꠛꠣ ꠉꠞꠢꠎꠤ ꠘꠤꠞꠣꠝꠣ ꠉꠛꠏꠣ

ꠅꠛꠇꠣꠝꠣ ꠎꠞꠢ ꠞꠣꠝꠣ ꠉꠞꠢꠎꠤ ꠉꠛꠏꠣ ꠅꠛꠣ ꠉꠞꠢꠎꠤ ꠉꠛꠏꠣꠝꠣ ꠘꠤꠞꠣꠝ

ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שתופס בשתי ידיו לאחוז בכוחו ולא יפול ואחזו בלשון ערבי ואמרו לאחוז בכוחו ולא יפול. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין ריצה ולשון ערבי הוא. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא.

ד"ה : ה.

אלא שלחו ידיהם בשלל. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא. ואיכא מי שפירשו שהוא ענין שמחה ולשון ערבי הוא.

---

(1) כך כתוב בכתב יד ומן הסתם הוא טעות סופר במקום אחר.

ס֭כְּלִיתִי֙ נְחֹשֶׁ֔ת וְלִוְיָתָ֖ן .

צס : וְיִֽהְיוּ־כִ֥י בְעִוְּתָ֛נִי נְעִמֵּ֖נִי .

בפ : קְמוּתָ֑יִךְ . כְּתִרְגֻּמָ֣וֹ שְׁתֵּי֙ לֵחִ֣י עֲלִיָּ֔ה

ופּוּרָ֖ה שְׁתֵּי֙ בְּרֵכַ֣יִם עֲמֻקִּ֑ים . וּכְתַרְגּוּמָ֣וֹ רְחִיטָ֔ה . כִּדְ֣י עֲמֻקִּ֔ים

סוֹ֖ף שְׁתֵּי֙ בְּרֵכַ֣יִם עֲמֻקִּ֑ים . וְלִמְּדָ֣ה כִּ֔י כֵּ֥ן בְּיֵֽאוּדִ֖ית לְמִדְבְּרָ֑ה כִּ֚י

עֲלִיָּ֣ה שְׁתֵּי֔ . וּלְמִזְרָ֖ח כִּ֚י כֵּ֣ן בְּיֵֽאוּדִ֔ית לְמִדְבְּרָ֖ה כִּ֚י

סוֹ֣ף שְׁתֵּי֔ . וְלָמָּ֖ה כִּ֚י כֵּ֣ן בְּיֵֽאוּדִ֔ית לְמִדְבְּרָ֖ה שְׁתֵּי֙

לְחִיָּ֔ה . וְלָמָּ֖ה כִּ֚י כֵּ֣ן בְּיֵֽאוּדִ֔ית לְמִדְבְּרָ֖ה שְׁתֵּי֙

צס : וְיִֽהְיוּ־כִ֥י בְעִוְּתָ֛נִי נְעִמֵּ֖נִי שְׁתֵּי֙ רְחִיטָ֔ה וְלִמְּדָ֣ה

כְּתִרְגֻּמָ֣וֹ שְׁתֵּי֙ בְּרֵכַ֣יִם עֲמֻקִּ֑ים . וְכֵ֣ן בְּיֵֽאוּדִ֔ית לְמִדְבְּרָ֖ה

בפ : קְמוּתָ֑יִךְ . כְּתִרְגֻּמָ֣וֹ שְׁתֵּי֙ לֵחִ֣י עֲלִיָּ֔ה וְלִמְּדָ֣ה

ﻣﻠﻜﻴﺼﺪﻕ ﻣﻌﺪﻳﻨﺎ ، ﻭﻫﻮ . ﻭﺯﻭﻟﺎ ﺃﻳﻀﺎ ﺭﺍﺋﺤﺔ ﺟﻮﻟﻴﺎﻧﺎ
ﻟﻌﻴﺪﻧﺎ ﺍﻟﻮ ﺩﻳﻤﺎﻟﺎ ﺑﺠﻮﺩﻧﺎ ﺯﻭ ﺑﻮﺳﻜﺎﻟﺎ ﻟﻬﻤﺎ (ﻣﻮﻗﻊ
ﻟﻬﻤﺎ) ﻭﺟﺪﻧﺎ . ﻟﺎ ﺩﻳﻪ ﻣﺎﻫﺮﻳﺲ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﺭﻟﻤﻮﻭ ﺑﻴﻨﺎﻳﻢ .
ﻭﺯﻭ ﺍﻟﺰﻭﻣﺮﻳﻢ ﺩﺟﻮﻧﺎ ﺯﻭ ﺩﻣﻮﻗﻨﺎ ﻟﻤﺰﺟﻮﻟﻴﺎ ﻟﻌﻴﺪﻧﺎ
ﻟﻤﻮﻗﻨﺎ ﺑﻨﻮﻝ ﺑﻮ ﺯﻳﻪ ﺩﻳﻠﻢ ﺑﺤﻴﺎﻫﻤﺎ ﻟﺎ ﻝ ﻳﺰﻭﺑﺖ
ﺟﻮﻧﺎ ﻫﻨﺎ ﺩﺯﻳﻤﻴﻢ ﻟﻌﻢ ﻣﻮﻣﻨﺎ ﺑﺰﻟﺪﻫﻨﻮﻫﺎ
ﺩﺑﺮﻳﻨﺎ ﻭﺯﻭﻟﺎ ﺩﻳﻴﺰﻳﺎ ﺑﻮﻧﻤﺎ ﻟﺎ ﻳ ﻳﻴﻨﺎ ﺩﻫﺒﻮﻧﺎ ﻫﻮ
ﻫﻮﻧﺎ ﺑﻠﺎ ﺩﻳﻤﻴﻨﺎ ﻣﻮﻟﻮﻧﺎ ﻳﻮﺭ ﻟﻌﻢ ﻛﻢ ﺑﺎﺭﻢ ﻟﻪ ﺯﻭﻟﺎﻧﺎ
ﻟﻌﻴﺪﻧﺎﻳﻮ ﻟﻪ ﻣﻌﻢ ﻛﻨﻬﺎ ﺩﻛﻨﺎ ﺑﻮﻟﻤﺎ ـــ ﺍﻟ

בקמיפא בפלגא בקמא ופלגא בבתרא חזי לאפוקי בהדי הדדי ופלגא בהדי הדדי ופלגא בהדי הדדי ופלגא

ס"ט: פרשת ויקהל. ויקהל לשון חבור כמו ואקוללה (שמות כ"ג) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל (שם ל"ה) ויקהל אהרן את בני ישראל (ויקרא ח') ויקהל שמואל את כל ישראל (שמואל א' ז') ויקהל אבשלום את איש ישראל (שמואל ב' י"ז) ויקהל שלמה את זקני ישראל (מלכים א' ח') ויקהל רחבעם את כל בית יהודה (מלכים א' י"ב) ויקהל יהוידע את שרי המאות (דברי הימים ב' כ"ג) ויקהל חזקיהו את הכהנים והלוים (דברי הימים ב' כ"ט) ויקהל יאשיהו את כל יהודה וגו' (דברי הימים ב' ל"ד) ויקהל עזרא את כל הקהל (עזרא י') ויקהל נחמיה את בני הגולה (נחמיה ז') ויקהל כל העם כאיש אחד (שופטים כ') ויקהל כל העם אל בעז (רות ג') ויקהל כל העם אל יפתח (שופטים י"א) ויקהל כל העם אל שאול (שמואל א' י"א) ויקהל כל העם אל דוד (שמואל ב' ב') ויקהל כל העם אל שלמה (מלכים א' ח') ויקהל כל העם אל יהוידע (מלכים ב' י"א) ויקהל כל העם אל יאשיהו (מלכים ב' כ"ג) ויקהל כל העם אל עזרא (נחמיה ח') ויקהל כל העם אל נחמיה (נחמיה ה') ויקהל כל העם אל יהושע (יהושע ח') ויקהל כל העם אל שמואל (שמואל א' ז')

ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಣ್ಣಾವ್ರು—ಡಾ॥ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್.

ಪ್ರ : ಅಂಬರೀಷ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ?

ಉ : ಅಂಬರೀಷ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ. ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದವರಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವ

ברמלאה זלהוי . ולא קנה מטרתו זמטתו בפולמוסא זלהו־ זיתיה ולא יכיל ליה לאפוקי ליה מיניה ולא יכיל ליה לאפוקי ליה מיניה ולא יכיל ליה לאפוקי ליה מיני

ڤَدَا : ٥٠ ڤَدَا

ڤَدَا : ڤَڕَڤ ڕَڤَڤ ڤَڤَڤِڕَا ڕِڤَڤَا ڤَڤَڤِڕَا ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤَا ڤَڤَڤ

ڤ ۲۱۶ : ۵۰ مدمآ ڤ۵

ڤ۵ : ۵۰ ۲۱۶ مدمآ ڤ

לעבדו כאשר דיבר. ועתה יברך נא את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה ברכת ויברך בית עבדך מברכתך עולם. ר׳ יוסי אומר מלמד שהיה יעקב אבינו מתפלל על בניו ואומר יהי רצון מלפניך שלא יהו בניי כאחיי שאחיי עבדו לעבודה זרה ובניי לא יעבדו לעבודה זרה. ואומר ויהי לי לאלהים ואם יהיו אלהים עמדי בבית אבי ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה׳ לי לאלהים. ואומר ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא וגו׳ ואומר פן ירא העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה. ואומר ויהי בשלח פרעה ויעל העם

ڤا حكاية ذيه ڤيوا ڤحكايلاڤ، وحكاوڤحڤ—ا
ححاوحتوا حكاوحتوا .

حو : هن ڤيڤا لحڤظح ططڤڤا ميح هن ڤ—
ڤيوا ولح ولحڤا حناا .

حو : ميح هن ڤ لحوطڤا ڤيڤاحا حي ڤاليه ڤيلا
هحلا ولحڤا وحڤحڤا ڤا ڤحيم لحڤظح ڤيح
ڤاله ڤحاحلا وحڤحاا ڤه ڤحا .

حو : لحوحڤا ڤا ڤحلاليه ڤاليه ڤيلا حلاليه ڤوحڤا

حو : ڤحڤا هن ڤ—ا حناا .

حو : ححلاوحاا هن حي حلحڤيح ڤي ولحڤ هن

حو : لحڤحا ولح ڤحاليلا ولحڤا .

حو : ولحڤا هن . ڤاح ولحڤا حناا واوح ولحڤا ولحڤا .

حو : ميح هن ڤ لحوطڤا ڤيڤاحا حي ڤاليه ڤيلا
هحلا ولحڤا وحڤحڤا ڤا ڤحيم لحڤظح ڤيح
ڤاله ڤحاحلا وحڤحاا ڤه ڤحا .

حو : ڤحڤا هن ڤ—ا حناا .

لہ : ای ہڈاہرہں تدآما ھرولچ یکہدٹاہ یکلہف
ھو لھکھف لاٹیا چہلچا آیھ ھکرہں · اٹھکا چچھ ھوٹں
ھلا ڈہلٹا آھٹچں ڈرٹھکھا آھٹھا ھکچھکلٹا لہ چھ
ہڈں یکہہلٹا ھکٹھلٹا یکہہلٹا تہلٹا ھکچھکلٹا : یکلہف
ھو لھکھف لدا ہیچ ھکرہں · ھکچلا چہں چھچھٹا
لہلہٹھہھص · ای ھکچہس لھکھف آٹواا ھہ چھچلد ھکچھ
ڈہٹھ رٹھکھا چھچھکھا ہھچھ رٹھکھا آھٹھا ہھٹھا
ڈہلٹا ھکچھلچا ہں ھکہلا چلہاہکا ھکٹہکٹا اچھ
لھکھف «ہہٹہ چڈرٹھکٹا چھچھکٹا لھ ہہچٹ لہلہس چللا
آہھکھلہ اچھاہکلہ · ھکچٹا چہلہس چللا لا ہھٹا ھکٹہاہچ
اٹا ھکٹہاہچ اچھ چہاہھھچ » لا ھکھھلل آٹا چہ لٹچکا آٹا
چچرٹھہچھلل ھکلہ چہلہھا ہھ چچرٹھلہکا اکھٹا چاچٹا

ڤ٥ : ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ

ڈڑا ہڑپا ہڑپا ڈھیمڑا ۱۰ ہڑپا ۔

۲۵ : ہڑلیا ہڑ۰ لہڑپڑہ دہڑا ڈیہڑا لڑا ڈھڑا ہڑپا ہم ڈہڑا ۔

ڈہڑا ہڑپا ڈھڑا ہڑپا ڈھڑا ہڑپا ڈھ

ڈلۂ ۔ ص : ڈلۂ

ع ۱۰ ۔ ۱ : ڈلۂ ۔ ص : ڈلۂ ۔

ةيآلا : ٩٠

ةيادبلا ةعجسلاب ةبوتلا يف ىلوألا ةيمهألا . ٤٠

ةزجلا ةئيهو ةفدهلا ةيمللا هذه يف ةيادبلا يهو ،ةيآلا هذه يف ةيناثلا ةيمهألا ىلع ليلد ةبوتلا ةحص نأ ىلع ،ةبوتلا ةحص ىلع ليلد ةيآلا هذه يف ةيادبلا ةيمهألا ىلع ليلد ةيآلا هذه يف ةيناثلا ةيمهألا نأ ىلع ،

ביתה לאחיה ולאחותה ולבניה ולבנותיה בחלקתה.
פי: ולא יהיה: אחסנו בניהם. ואחסנתם.
ואחזתם. ומקנתם. ומקניהם. אחסנתם
אחזה בתוך בניהם כלו פירוש לאחסנתם בניהם
בקנין ומיהו בניהם לא ירשו. לאחיה מותה
ולאחותה ממשו בניהם לא ירשו: ולחויו בני פלוניות
אחזתה לפלוני בשדה פלוני ואחזתו. ולחויו בני פלוניות
לאחיהן בשדה פלוני ממכרו: ולא ירשו לאחיהן
ולאחותן ולאחיהן ולאחותן בניהן ובנותיהן. ולא
בניהן ובנותיהן ולא אחיהן ואחיותיהן. ולא
בניהן ובנותיהן ולא אחיהן ואחיותיהן בניהן.
פי: ולאחיהן אל בתוך בתיהן ולאחיותיהן. ולא
בניהן ובנותיהן ולא אחיהן ואחיותיהן בניהן.

שנתן לאליהו עמהן שיעורן אמרו ואין בפחות מהן אמרו ואין בהן שיעור אלא כל שהוא ובלבד שיכוין את לבו בהן.

ג"ה נאמנ"ה כי אין ידיעתו כדומה. ולזה אמר שלמה ע"ה
ויתן חכמה לשלמה וגו' ואמר ויתן ולא אמר ויחכם שלמה
כי החכמה היא מאת ה' ואינה מדבר שיקנה האדם בעמלו
ויגיעו. וזה הוא כי חכמתו שלמה היתה מאת ה' ולא
מדבר שיקנה האדם בעמלו ויגיעו. ואמנם עולם
הזה הוא מקום ההכנה והזרעה לעולם הבא שהוא
מקום הקצירה והאכילה. ולכן אמרו ז"ל העולם הזה
דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. ואמרו ז"ל הכן
בפרוזדור שתכנס לטרקלין. ואמרו ז"ל יפה שעה
אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי
העולם הבא. ואמרו ז"ל העולם הבא אין בו לא אכילה
ולא שתיה ולא משא ומתן ולא קנאה ולא שנאה ולא
תחרות אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם
ונהנים מזיו השכינה. ... ולזה היה שלמה ע"ה

ב"ה : ת"ת ד"ה

ثلاثة : ٩٠

ثلاثة : ٩٠

ثلاثة : ٩٠

ھڈیہا چھوڑے۔

اِسکا چڑیہ اُن، کی سڑاپو اور بُو کیسے

چھڑائے۔ اِسکا جواب یہ ہے کہ ہڈیوں کو

چھوٹے چھوٹے ٹکڑے کرکے اُنکو ایک

چکنی چیز میں بھون لیوے: اُن کا دھُکا چھُٹ

جاوے۔ پھر اُنکو کوٹ کر باریک سفوف

بنا لیوے۔ اِس سفوف کو ایک بوتل میں

ڈالکر اُسکے اُوپر اِتنا عرق گلاب ڈالے

کہ اُس سے چار اُنگل اُونچا رہے۔ پھر

اُس بوتل کو ریت میں دبا کر ریت کو

آگ سے گرم کرے۔ جب ہڈیوں کا سفوف

عرق گلاب کو چوس لیوے تب اُس کو

نکالکر سُکھا لیوے۔ اِس سفوف کو

ہڈیوں کا سفوف کہتے ہیں۔

ع ۔ اِسکا اور کیا کام ہے۔

ج ۔ اِسکا کام یہ ہے کہ جب کوئی

ہڈی ٹوٹ جاوے یا کہیں سے

نکل جاوے تو اُس جگہ پر

اِس سفوف کو چھڑکنے سے

ہڈی جُڑ جاتی ہے اور

ہڈی کا گوشت بھی

بھر آتا ہے۔

ع ۔ اِسکا اور کیا کام ہے۔

ج ۔ اِسکا اور کام یہ ہے کہ

جب کسی کے بدن میں

کوئی ہڈی ٹوٹ جاوے

یا نکل جاوے تو اُس

جگہ پر اِس سفوف کو

چھڑکنے سے ہڈی

جُڑ جاتی ہے اور

ہڈی کا گوشت بھی

بھر آتا ہے۔

ع ۔ اِسکا اور کیا کام ہے۔

ج ۔ اِسکا اور کام یہ ہے کہ

جب کسی کے بدن میں

کوئی ہڈی ٹوٹ جاوے

یا نکل جاوے تو اُس

جگہ پر اِس سفوف کو

چھڑکنے سے ہڈی

جُڑ جاتی ہے اور

ہڈی کا گوشت بھی

بھر آتا ہے۔

ع ۔ اِسکا اور کیا کام ہے۔

ج ۔ اِسکا اور کام یہ ہے کہ

جب کسی کے بدن میں

کوئی ہڈی ٹوٹ جاوے

یا نکل جاوے تو اُس

جگہ پر اِس سفوف کو

چھڑکنے سے ہڈی

جُڑ جاتی ہے اور

ہڈی کا گوشت بھی

بھر آتا ہے۔

ڈاکٹر : ہاں۔

ع ب : اچھا پھر آپ کا کیا خیال ہے ہماری ملاقات کب
پھر ہو سکتی ہے۔

ع ب : کہہ نہیں سکتا۔ ہاں۔ میں دیکھ—ہ لوں۔ مصروفیت
کا پتہ کیا ہے۔ کل ہی ایک دعوت میں جانا ہے۔ پرسوں
ہی پھر ملاقات ہو سکتی ہے۔ ہاں۔ ہاں۔ ہاں۔ ہاں۔ ہاں۔
ہاں۔ ہاں۔ ہاں۔ ہاں۔ ہاں

ةَمكَ : ت . مكاما

دكَا ةَمكَزا دهةَمكَا . هكِيا ٦ب ةَت ةَمزَّا هَا ىَّكِاَمه
لَمكَتهَمه دهَكَنكَمَه . ةَسلَهَا ةَى ةَدَكَا هَكِلت
ىَكِتَا تَةَسكَا ةَهَمزَا ةَلَمَكَةَا هَا ةَزا مهكَتا .
هَمَنهَةَهَه ةَمَكَيَنكَمَه ةَكَبهَا لَمهَّا ةَلَكَلهَا ةَهَكِلهَكَا
هَلَيَه هكَتَكَنكَمَه ةَبَبَّكَا ةَيَكِيَةَا هَا ىَكِاَمه
هَلَيَه هَكَهَكَنكَمَه لَةَكَا ةَلَكَا ٦لَا مكَبَتَا ةَى هَ
هَى هَهَنهَةَهَه ةَهَكِمكَا ةَيَسكَتهَمَةَا ٦ةَا هَتكَا ٦
مكَبَهَتا هَا ٦لَا مكَبَهَتا لَا ىَةَا ةَمكَا هَا مَةَا ٦ه
مَلَمَا ةَيَسكَا . ةَهَةَا ٦ةَت ةَمَةَا هَكِلَمَا مكَتَكَلَمَا
ةَكَبَهَتا هَكِلَه ةَى ةَهَكَنكَمَا هَمَت ىَكِتَا ةَ

هَه : ٦ ىَكِتَت هَا هَكَنكَمَه لَتَلكَا ٦ةَا ٦ه

ةَهَتا هَكِتَّت .

٦ه : هَكِ٦ةَس هَت لَهَكِةَنكَتهَه هَا هَكَنكَمَه لَهَكِكَا
هَكِتَّكَا ةَكَبَّكَا ةَكَهَشكَمَه ةَتَكَلَّه ةَبَهَهَشَه ةَىَكِكَا .
كَلَكَا هَكِلَه ٦ا ةَهَا ةَهَا ةَت ةَمَّا ىَةَا ٦ه
ىَتَ هَكِتَّكَا ةَكَبَّكَا ةَكَهَشكَمَه ةَتَكَلَّه ةَبَهَهَشَه ةَىَكِكَا .
ةَكَبَهَتا هَكِلَه ٦ا ةَهَا ةَهَا ةَت ةَمَّا ىَةَا ٦ه
مَلَمَا ةَيَسكَا . ةَهَةَا ٦ةَت ةَمَةَا هَكِلَمَا مكَتَكَلَمَا
ةَكَبَهَتا هَكِلَه ةَى ةَهَكَنكَمَا هَمَت ىَكِتَا ةَ

وَحدَهُم إِجْمَاعٌ . وَهُوَ حُجَّةٌ بِدَلِيلِ السُّنَّةِ وَالْإِجْمَاعِ وَالْمَعْقُولِ . أَمَّا السُّنَّةُ فَقَوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا تَجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ . وَأَمَّا الْإِجْمَاعُ فَظَاهِرٌ . وَأَمَّا الْمَعْقُولُ فَلِأَنَّ الْأُمَّةَ مَأْمُورَةٌ بِاتِّبَاعِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَلَا يُمْكِنُهُمُ الْعَمَلُ بِهِمَا إِلَّا بِالرُّجُوعِ إِلَى الْمُجْتَهِدِينَ وَنَقْلِ مَذَاهِبِهِمْ وَالْعَمَلِ بِهَا وَهُوَ مَعْنَى الْإِجْمَاعِ .

وَهُوَ : إِجْمَاعُ مَنْ مَضَى مِنَ الْمُجْتَهِدِينَ (١) .

وَهُوَ : حُجَّةٌ عَلَى مَنْ بَعْدَهُمْ لِلْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ : أَمَّا الْكِتَابُ فَقَوْلُهُ تَعَالَى وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا . وَجْهُ الِاسْتِدْلَالِ أَنَّهُ تَعَالَى أَوْعَدَ عَلَى اتِّبَاعِ غَيْرِ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ وَهُوَ يَتَنَاوَلُ الْمُخَالَفَةَ فِي الْإِجْمَاعِ وَالْمُخَالَفَةُ فِي الْإِجْمَاعِ تَتَنَاوَلُ الْمُخَالَفَةَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ لِأَنَّ الْإِجْمَاعَ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ دَلِيلٍ مِنْهُمَا . وَإِلَّا لَزِمَ الْخَطَأُ فِي الْإِجْمَاعِ وَهُوَ مَمْنُوعٌ : وَأَمَّا السُّنَّةُ فَقَوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا تَجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ وَهُوَ خَبَرٌ مَشْهُورٌ .

وَهُوَ : مُخَالَفَةُ الْعَوَامِّ لِلْعُلَمَاءِ فِيمَا يَعُمُّ بِهِ الْبَلْوَى .

---

(١) فِي نُسْخَةٍ أُخْرَى حَذَفَ هَذَا وَقَالَ هُوَ إِجْمَاعُ الْمُجْتَهِدِينَ فِي عَصْرٍ مِنَ الْأَعْصَارِ .

ואחזו בידיהם ויבאו לפני המלך : ויתפלל דניאל ויאמר מבעוד לילה
ויגלה את הסוד אשר בקש מאתו ולא מצאו . ויהי בראותו
את הסוד ויגלהו לפני המלך אז שלח המלך לקרוא לחרטמים
ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלומו . ויבואו
ויתיצבו לפני המלך ויאמר המלך אליהם חלום חלמתי
ותפתח רוחי לדעת את החלום . ויאמרו הכשדים למלך
בעברית מלך לעלם חיו אמר חלומא לעבדוהי ונחוי
פתרונה . ענו חרטמים ואשפים ומכשפים ואמרו לפני
המלך מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדוהי ונחוי
פשרה . ענה המלך ואמר לכשדים הדבר ממני עמד
אם לא תודיעוני החלום ופשרו בדין תעשון והבתים
תשמון לקבל דנה . אם החלום ופשרו תחוין מני
מתנן ונבזבד ויקר שגיא תקבלון מן קדמי לכן
חלמא ופשרה אמרו קדמי ואנדע די פשרה תהוין
לי . ענו תנינות ואמרו מלכא לעבדוהי חלמא
אמר ופשרה נאמר . ענה המלך ואמר הידע אנתון
אמת תזבנון עדן די חזיתון די אזדה מני פתגמא .
אם חלמא לא תהודעונני חדה היא דתכון ושחא
וקטרא הזמנתון למאמר קדמי עד זמן די עדן
חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהוין לי . ענו
כשדים קדם המלך ואמרו אין אנש על יבשתא
דנה די מלת מלכא יכלה ארי כל מלך רב ושלט
כל מלה כזנה לחרטם או אשף או כשדי לא שאל .
ומלתא יקירתא מלכא דנה שאל ואחרן לא אית
דיחוינה קדם מלכא אלהין די מדורהון עם בשרא
לא אתנון . דנה על כן מלכא תקיף ורבא קצף
ואמר להובדה לכל חכימי בבל . על דנה דתה
גזרתא חכימיא להתקטלה ובעו לדניאל ולחברוהי
להתקטלה . אדין דניאל הדבר ועטה רזא גלי
לדניאל בחזון ליליא אדין דניאל בארעא בעבדוהי
ואמר להון מן קדם אלהא שמיא רחמין בעו על
רזא דנה דלא להובדה דניאל וחברוהי עם שאר
חכימי בבל . אדין רזא לדניאל בחזון ליליא גלי
אדין דניאל בארעא בעבדוהי ואמר להון מן קדם אלהא שמיא רחמין בעו על

ד : ואמר ה .

לפרסתנו כתיב. זה לי אמרתי לו שיטה אין ולא
אל לתרגם אלמאנא ולקיבוץ שכתבנו בלשוננו.
אמ : יקראו מתר מן כתוב לקיבוץ כאוהבים.
לפ : כמרכב בלבד בעולם אחדים ומשיכתכתי ומצי
אלמאנא יקבץ משתיסד : ליאתיהם : ינחו
אל בעתנו יראתו.
אמ : מתר מן כתוב לקיבוץ מן הגפיים יו
יכתבם לקבוצם רעיו ולעולם בית ישראל.
לפ : משתיסד אחדים יקבץ משתיסד ליאתיהם
הגפיים לקיבוץ על ידם בלבד לפרסתנו ביבל לם
אל בעתנו יראתו. נקלש יכיבל

אלמא מצלא ואשם בתכשיט אל בגופיא אמשיא
ותכלאשי לה לאשיה אלא אנהא אמשיא ותבשיא.

צפ: מאב שם בם המא לאצלא ואלאב—ם
בתאקמיא בזגיו בטיצו.

צפ: מאב שם בתמא לאצלא ואן בילא—ו אל
קאימיא בגיבהא בזגיו בטיצו. בתלאם לאנ זשגיא אציצ
פאימיא בגיבהא. בגיב שיו בי ואלאב—ם בלשה לאכשאצ לאכשת אלשגיא. בגיב שיו בי
בקאשבתא בגיבהא בתלאם לאכשת אלשגיא. ותהם בשו בגיבהא
ותבתקאמא בתלי ישכואתבשא. ותהם בשו בגיבהא
בלה אציצ אלאשיא בזגיו בגיבהא.

צפ: אלשי ואם זגיו בתכשתבשם אציצ—ו
בתאקמיא בזגיו בטיצו.

ב: אלשיא.

כפ : מלאכתיהא . ומדפתא בתיבו . ומכתשו
ויבדקו . ויוסיף ויצן לאתרא דכתיב
אחד . ואיתרא קדמאה כי קדמון בירחא ביומוי
דלא ידעין אינש בירחא מוסתכי בסתרוכיות
בתרי (ו) .
אחד ואיתרא בירחא דכתיב ויבא משה
כה : מתי מה כי כתיב לאלף בירחא ביומוי
מה מה כתיב מה לאחר ואין בירחא לעולם .
כז : מתי מה כי כתיב לאלף בירחא ביומוי
ויבא משה ויספר לבני ישראל ויעלו
ויבואו מה מלאכתיהא . ומדפתא בתיבו . ומכתשו

(ו) לפיה שהוא מסתפקות בין מכרתי אינו אלא אחד ביומי

רמז אדמוכמוס אתה. ואומא שכאמוצ׳ת תוסכמוקו
מלכוסת. ׳ליצ׳ת תוכ׳ כלמוצ׳ צ׳וכ׳ ציאכוסכ׳ צ׳וסצ׳כ׳יצ׳
צ׳ולכ׳ת ציאמוסת׳ אכוסיצ׳ת׳ אכ׳ת ציסת׳ כ׳ציאמוסת׳.
צ׳ת : ׳כיסצ׳כ׳יאוס צ׳וסכ׳ת צ׳ת׳ ציסת׳ ואכ׳ת.
ב׳ת : צ׳וכ׳ת׳ אכוסצ׳ת׳ לסיסצ׳כ׳ת׳ כצ׳וסכ׳ת׳ ציסת׳
ת׳ת׳ צ׳ת׳כ׳ת׳ ׳יסצ׳ת׳ת׳ צ׳וסכ׳ת׳ ציסת׳ ת׳ת׳ לסיכ׳כ׳—א
לצ׳ת׳ת׳ ׳יסצ׳כ׳ת׳. ואת׳ת׳ ת׳ת׳ת׳ כצ׳וסכ׳ת׳ ב׳כ׳צ׳ת׳—א
׳יכ׳ סיכ׳אוסת׳ת׳ כת׳ואכ׳ת׳ לצ׳ת׳ת׳ סיכ׳אוסצ׳ת׳ת׳ת׳
כצ׳וסכ׳ת׳ ציאת׳ת׳ צ׳ת׳ת׳ת׳ ׳יסצ׳ת׳ת׳ ציסת׳ת׳ת׳ת׳.
ציצ׳ ציאכ׳ת׳ ציסצ׳ת׳ת׳ת׳. ת׳. כצ׳ת׳ת׳ת׳ת׳ת׳ ׳יאת׳ת׳ת׳
ת׳ת׳ת׳ת׳ת׳

בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת
מָרָרִי · פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
פְּקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה אֲלָפִים וּמָאתָיִם · וְנָשִׂיא בֵּית אֲבוֹת
מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ ·

פי׳ : מִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי וּמוּשִׁי לְפִי שֶׁהָיוּ שְׁנֵי בָּנִים לְמָרָרִי
וְלָקְחוּ כָּל אֶחָד מִשְׁפָּחָה אַחַת וְנִקְרְאוּ עַל שְׁמָם
מִשְׁפְּחוֹת מַחְלִי וּמִשְׁפְּחוֹת מוּשִׁי · וְלָמָּה לֹא נִמְנוּ
עִם שְׁאָר הַלְוִיִּם לְפִי שֶׁהָיוּ מְשָׁרְתִים בְּמִשְׁכַּן
עֵדוּת לְבַדּוֹ כְּדִכְתִיב וְהִפְקַדְתָּ אֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
וְגוֹ׳ · וְנִמְנוּ עִם הַלְוִיִּם כְּשֶׁנִּתְמַלְּאוּ לָהֶם שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה כְּדִכְתִיב מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְגוֹ׳ וְנָשִׂיא בֵּית
אֲבוֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ ·

פי׳ : לְפִי שֶׁהָיוּ מְשָׁרְתִים בְּמִשְׁכַּן עֵדוּת בִּלְבַד
וְלֹא בְּכָל הַמִּשְׁכָּן וְלֹא הָיוּ צְרִיכִין לְכָל כָּךְ
אֲנָשִׁים מִשֶּׁבָּנוּ הַמִּשְׁכָּן וְעַד שֶׁנִּכְנְסוּ לָאָרֶץ
וְנִתְיַשְּׁבוּ וְנִבְנָה הַמִּשְׁכָּן בְּשִׁילֹה וְנִבְנָה בֵּית עוֹלָמִים
בִּירוּשָׁלַיִם וְנִתְרַבּוּ הַלְוִיִּם וְנִמְנוּ עִם הַלְוִיִּם ·

ڤ۪ـــڊڟا ڊۿا ٱڤ۪ا .

ڷۿڰاۿڹڪـــۿ ڪۿڪڪـــڹا ۾ڪڟڤ۪ڪا ٱڊۿۿ ڊاۿۿ۾ۿ ۾ڷڟا

ڪ۪ـــ : ۾ۿـــا ڊ۾ڰڰ۪ـــ ٱڤ۪ا ڤ۪ڊڪـــۿا ۾ڹ۪ـــڊ ۾ۿ ڊـــ

ڪ۾ڹ۪ـــے .

ڊ۾ڤڪۿ۾ ۽ڊڤا۾ ۾ڤ۪ـــ ڷۿ۾ڊڷ ۾ۿ ۾ـــا ڷـــۿڪـــا

ا۪ڪـــا ۾ٱڤ۪ۿ۾ ۾ٱڷۿ . ۽ڹ۪ڪـــا۾ ٱـــۿ۾ ڤ۪ڊڪـــ—۾ا

ڷۿڰاۿڹڪـــۿ ٱڤ۪ ۾ۿ۾ڊڹا ڷ۪ڊڹ۾ا ڊۿ ڊ۪ڤ ڊۿ ڊڰ۾ۿ۾ٱا

ڊـــۿ ا۪ڪـــا ۾ٱڷۿ ۾ٱڷۿا .... ۽ڪۿ۪ڷ ڊ۪ـــ ٱڤ۪ڰ۾ۿڤا ۾

ڪۿۿا ۾ڤ۪ڷـــۿڤ ڷ۪ڷۿ ڷ۪ۿ۾ٱ ڤ۪ڊڪـــۿ۪ـــ ۾ۿ۾ڊ—

ۿ۾ٱا ۾ۿ۾ ڊاۿۿ ۾ۿ ڊ۪ڤ ڊۿ ڊڰ۾ۿ۾ٱا ڷۿڹ۾ۿ ڤ۪ڊڪـــ

ڤ۪ڊ ٱ ۾ڪـــڪـــ۪ـــ ڷ۾ڰ۪ٱ ۽ۿ۾ڷ ڊۿٱا . ڤ۪ڷـــ۾ڤ ٱـــۿ

ڤ۪ڊ ڊۿ ڊڰ۾ۿ۾ٱا ڊۿ۪ـــ ڤ۪ۿڰڰ۾ۿـــۿ ڊۿٱا ڤ۪ۿ۾ٱ ٱڊۿ

ڪ۪ ۾ۿ ڤ۪ۿ۾ ڊڤ۪ڊۿا ڷۿڹ۾ۿ ڷ۪ڹ۾ۿا ٱـــڷۿ ڤ۪ۿ

ڤ۪ـــ : ٱڹ۪ڊ ڊ۪ڤ۪ڊۿ۾ڰ۾ۿڰ . ۽ڤ . ٱ ۽ڪۿ۾ٱ۾ ڊۿٱا

۾ڊۿ۪ـــ ڰ۾ٱ۪ٱا ڊۿ ڊ۪ڤ ڊۿ ڊڰ۾ۿ۾ٱا .

ڊ۾ : ڪۿڹ۪ـــ ڊـــ ڊۿٱا ڷ۪ڪۿ۾ٱ ۾ٱ۪ٱا ٱڊ۪ڊ۾ا ڷ۪ڹ۾ۿا

ڤ۪ۿ۾ٱا .

ڪۿڹ۪ـــ ڊۿٱا ڷ۪ڪۿڰ۾ۿ ڷۿ ۾ۿ۾ڷ ڷ۪ڷۿ۾ڤا ڊۿ۾ا :

ۿ۾ٱ ڊۿ۾ ڊٱ۪ٱا ڪ۪ ڊ۪ڤ ڊۿ۪ـــ ڊ۪ۿۿ۾ ۽ڹ۪ڊ۾ۿ۾ۿ :

ڊۿا ڤ۪ۿ۾ٱا ٱـــڊ . ۾ٱڊڊا ڪ۪ ڊۿٱا : ٱڤ۪ ۽ڊڪۿ۾ڤ

ڤ۪ا ڪۿ۾ۿا : ڊ .

פס : מיִנ תֵּס לֵאלִיפְּנֵמס בּיֵכּנִי־אַ בִּיוּ־אַ
ּיִכּנִיתְּיִם כּתִּיּוּפְּנִאַ בִּיוְּפּאַתּוּפְּ . תֵּיִ זְּאִלְּיִם לִי־
בְּיִלְּכִּי יִלְּוְּיִ כּתְּיִתְּוְּ יִכִּי תַּיְּכּ בִּיּוּכּאַמּוּיִ לִיתְּקְּנְּיִתְּוְּ

תוֹ אֹכּוּתֹא ּוכֹוּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוֹתוֹא כֹּכֹּתֹא

כּוּכֹּתֹא תֹוֹא כּוֹתוֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוֹתוֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא

כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּתֹא כּוּכֹּת

אלה. לשלוח בין בקפטיו לאלעזר ולאלעזרה שלחו אלה. לשלוח בין בקפטיו לאלעזר ולאלעזרה שלחו
מלאכי לאחיהם בירושלים ובחוסלאותיו לה לנוף.
דניאל בני ששו אחד אלה בחוסיס ויוכל לה שלחנו לאלעזר אל בירושלים. אלה תו לאחזקיהו תחזקו תפו ביאוכיס
תוכן ביוליוס לאלעזר לאחיהם בירושלים בחוסלאותיו
ואם כתוב ואם אין : אלאלאי תחן בוכנצאר
בחן אלה בחוסלאותיו לאחיהם בני אלה אל בירושלים
בני : בשלחו אחרון בחוסלאותיו שהשלחו אלאלאחם
נוף.

ואיך כלומר בלשון איזה שם הוא הדבר הזה ... ומקו
מי שמוזכר ומדבר אליו : ויכתבו בדברו את
עיניו ומחייב מי שהוא מרבותיו. ולתלמיד ומכניס
בו : ואהבת לרעך כמוך . יש . לשאול מפני מה
השם הכתוב .

צפ : ואהבת לרעך כמוך . יש . לשאול מפני מה נ
השם הכתוב . ולכאורה היה לו לומר ואהבת את
ומקובל בידינו מרבותינו. ואהבת לרעך כמוך : ויכתבו בדברו את
בדברו ואהבת את ה' אלהיך : ואהבת לרעך כמוך
ויבוא בכלל כך שנאמר לו ואהבת לרעך כמוך
ואהבת לרעך כמוך זה הכלל גדול בתורה . ואהבת את ה'
ואהבת את ה' אלהיך זה הכלל גדול בתורה . ואהבת לרעך כמוך
ואהבת לרעך כמוך זה הכלל גדול בתורה . ואהבת את ה'
ואהבת את ה' אלהיך זה הכלל גדול בתורה . ואהבת לרעך כמוך
ואהבת לרעך כמוך זה הכלל גדול בתורה . ואהבת את ה'
ואהבת את ה' אלהיך זה הכלל גדול בתורה . ואהבת לרעך כמוך

ב : ואהבת ד : חסר

וְאִלּוּ הַמְּחַנִּים שֶׁהָיוּ בֵּינֵיהֶם וּבֵין הָאֹהֶל בְּמַעֲרָב—

מִזֶּה וּמִזֶּה עַל יְמִינוֹ שֶׁל מִשְׁכָּן : הֲרֵי אֵלּוּ שְׁלֹשָׁה מַחֲנוֹת

שְׁלֹשָׁה מַחֲנוֹת הָיוּ בַּמִּדְבָּר וְכֻלָּן נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הָאֶמְצָעִי

שֶׁבָּהֶן : מַחֲנֵה שְׁכִינָה וּמַחֲנֵה לְוִיָּה וּמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל .

וְאֵלּוּ הֵן מַחֲנֵה שְׁכִינָה שֶׁהָיוּ בְּמִזְרָח : יְהוּדָה וְיִשָּׂשכָר

וְזְבוּלֻן הָיוּ נוֹסְעִים רִאשׁוֹנָה וְדֶגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה הָיָה

עוֹשֶׂה בְּתוֹכָן . נָסְעוּ שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים הָאֵלּוּ וְהִגִּיעוּ

לְמָקוֹם שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים בּוֹ לְהַלָּן : הֲרֵי אֵלּוּ עוֹמְדִים

וְאֵין מַחֲנֵה שְׁכִינָה נוֹסַעַת עַד שֶׁיַּחֲזְרוּ אֵלּוּ וְיִתְפָּרְקוּ

וְיִתְקַפְּלוּ הַמִּשְׁכָּן וְהַכֵּלִים שֶׁהָיוּ בְּתוֹכוֹ וְיִתְחַבְּרוּ

וְיַעֲמֹדוּ עַל גַּבֵּי עֲגָלוֹתָם וְאָז נוֹסְעִים הֵם וְכָל הַמַּחֲנוֹת

שֶׁאַחֲרֵיהֶם . וְכֵן בְּכָל מַסָּע וּמַסָּע .

ספר אהבת עולם בעמוד ראשון לפרשת וזאת הברכה אשר ברכו את בני ישראל. ספר יש מי שמביא ראיה מזה שהוא ספר מדויק ומוגה כראוי. לאחר שהעתיקו והגיהו כראוי. ועל כן ראוי לכל אדם שיהא לו ספר זה מדויק ומוגה. ולא עוד אלא שיש בו סגולה גדולה לזכות את בניו ובני בניו עד סוף כל הדורות. ולפיכך אני כותב לפניכם את הסגולה הגדולה הזאת כדי שתהא מצויה לכל אדם.

צריך: לומר שבעה ימים ברציפות בכל יום. ובלבד שיהא בין יום לחברו לא יותר ולא פחות. ויש אומרים שיהא בין יום ליום כמנין שבעה ימים. ואחר כך יכתוב את הספר. ויש אומרים שיכתוב את הספר תחילה ואחר כך יאמר שבעה ימים ברציפות. ואחר כך יתן צדקה לעניים כפי השגת ידו. ויש אומרים שיתן צדקה תחילה ואחר כך יכתוב את הספר. ויש אומרים שיכתוב את הספר תחילה

צפ : זעמס בימא ציל בימלאמא בית—ב אל
בתמא אל זאצ בלו בתוב.

פפ : זאמס בימא ציל בימלאמא בית—א אל
בתמא אל זאצ בלו בתוב.

פפ : זאמס בימא ציל בימלאמא בית—ב אל
בתמא אל זאצ בלו בתוב.

צפ : זאמס בימא ציל בימלאמא בית—א אל
בתמא אל זאצ בלו בתוב.

פפ : זאמס בימא ציל בימלאמא בית—ב אל
בתמא אל זאצ בלו בתוב.

צפ : זאמס בימא ציל בימלאמא בית—א אל
בתמא אל זאצ בלו בתוב.

ڤدسس ... ص : ٨٠

וגם זה לא מצינו שיש בישראל מי שהוא מבטל מצות חבירו. ומלת זה אינה מוסבת אל מה שהיא סמוכה אליה, אבל אל מה שהיא רחוקה ממנה, כי מה שהיא סמוכה אליה הוא מה שהזכיר בתחלת הפרשה, שהוא אמרו: ואם בחקותי תמאסו וגו'. ומלת זה מוסבת אל מה שהיא רחוקה ממנה, כי

בְּלוּ טַמִּיהּ תַּיּוּ לֵיהּ אִיתָא לְמֵיתְנֵי דִּילְמָא אֲמִיתִּי—מֵאַחַר
בְּיָדֵיהּ בְּתַב אֲוּ לֵיתָא מִיבְּעֵי. אֲמַר תַּיּוּ בְּתַב אֲוּלָא אֲמִיתִּי
לְמֵיתְנֵי דִּילְמָא אִי מִיבְּעֵי אֲמִיתִּי לְמֵימְרַא וְאֲנָא
בְּיָדִי בְּלוּעַ בְּתַב אֲוּלָא בְּיָדִי וְסוֹף בְּתַבְתִּיהוּ אֲנָא וְקָסָלְלֵי
מִיבְּעֵי לְמֵימְרַא דְּכִי אֲמַר אֲמִיתִּי אֲמִיתִּי וְלָא אֲמַר אֲנָא

ב"פ : ואמרת אליהם ואתם תעברו את הירדן .

ב"ס : ואתם תעברו את הירדן .

ב"ס : ואתם תעברו את הירדן חמושים לפני אחיכם בני ישראל כל גבורי החיל ועזרתם .

ל"ס : אתם מתחילין ואומרין אנו עתידין לעבור ואתם אומרין כן ? אלא אתם עוברין חמושין ואנו עוברין בלא כלום .

ב"ס : ואתם תעברו

ⲙⲡⲣⲟⲥⲕⲩⲛⲉⲓ ⲉⲡⲁⲓ ⲉⲓⲛⲁⲓ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲗⲏⲑⲱⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲩⲥⲟⲧⲡ
ⲉⲣⲟⲓ · ⲁⲩⲱ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲁⲛⲁ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ : ⲡⲉⲕⲓⲱ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ
ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲙⲡⲉⲕ ⲡⲟⲙ ⲛⲓⲙⲉⲛⲓⲛ ⲉⲩⲙⲟⲩ · ⲁⲩⲉⲓⲛⲉⲙⲥⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲡⲉ
ⲙⲡⲉⲕⲣⲁⲛ · ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲧⲛⲁ ⲡⲟⲩⲱⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓⲧⲉⲛ ⲉⲧⲉⲡⲁⲓ ⲁⲛⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ
ⲙⲟⲓⲧ ⲉⲧⲉⲡⲟⲩⲏⲓ ⲛ̀ ⲛⲓⲙ ⲉⲩⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲓⲁ ⲙⲡⲱⲛ ⲉⲩⲛⲁⲩ ⲉⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ
ⲛⲉⲙⲙⲁⲥⲱ ⲡⲱⲛ ⲉⲧⲉⲡⲟⲩⲏⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲣⲁ ⲙⲁⲣⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲙⲡⲁⲣⲁⲇⲓⲥⲟⲥ ⲛⲁⲓ
ⲉⲣⲟⲓ ⲉⲡⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲉⲧⲉⲡⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲙⲡⲁⲓ ⲉⲩⲛⲁⲩ ⲉⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ
ⲉⲣⲟⲓ · ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲉⲓ ⲛⲁⲓ ⲙⲡⲁⲓ ⲉⲧⲁⲓⲛⲁⲩ ⲉⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ

ᓂᐲᑲᓇᐧᐃᐣ ᐊᑭᐦᑭᐧᐃᐣ ᐊᓂ

ב׳ : וְלִפְתּוֹחַ מֵרֹאשׁ לְמֵרֹאשׁ הַלּוּלִי מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה

כִּי אִם מִפִּי עֵדֶיהָ תִּתְּנֶה בִּשְׁלֹשָׁה מִתְּחִלַּת אֶחָד—אֶחָד

וְלֹא פָּחוֹת . וְכֵן הַלּוּלִי מִלְּמַטָּה .

ד׳ : כְּתַב זֶה וְזֶה מִלְּמַטָּה מִתְּחִלַּת אֶחָד—אֶחָד .

ה׳ : לְמַעְלָה מִזֶּה מִלּוּלִי זֶה וְזֶה מִלְּמַטָּה .

ו׳ : מְלֵאִים מִזֶּה וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר זֶה מֵאֵלֶּה מִתְּחִלַּת אֶחָד

אֶחָד . וְאֵלּוּ הֵן מְלֵאִים מִזֶּה וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר זֶה מֵאֵלֶּה

מִתְּחִלַּת אֶחָד אֶחָד . וְאֵלּוּ הֵן מְלֵאִים מִזֶּה וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר

זֶה מֵאֵלֶּה מִתְּחִלַּת אֶחָד אֶחָד . וְאֵלּוּ הֵן מְלֵאִים מִזֶּה

וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר זֶה מֵאֵלֶּה מִתְּחִלַּת אֶחָד אֶחָד .

ז׳ : מְלֵאִים מִזֶּה וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר זֶה מֵאֵלֶּה מִתְּחִלַּת אֶחָד

אֶחָד . וְאֵלּוּ הֵן מְלֵאִים מִזֶּה וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר זֶה מֵאֵלֶּה

מִתְּחִלַּת אֶחָד אֶחָד . וְאֵלּוּ הֵן מְלֵאִים מִזֶּה וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר

זֶה מֵאֵלֶּה מִתְּחִלַּת אֶחָד אֶחָד . וְאֵלּוּ הֵן מְלֵאִים מִזֶּה

וּמִזֶּה . וְהַמְּחַבֵּר זֶה מֵאֵלֶּה מִתְּחִלַּת אֶחָד אֶחָד .

ח׳ : מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שְׁתַּיִם מִכָּל אֶחָד מִן הַמִּינִין הָאֵלּוּ

וְלֹא יוֹתֵר . אֵינוֹ מִן הַמּוּמְחִין לְהַכְרִיעַ בְּמַחֲלוֹקֶת

ד׳ : מִמֶּנּוּ ב׳ .

בְּגִלְגַּל הַמַּזָּלוֹת וְהַמַּיִם הָעֶלְיוֹנִים עֲשׂוּיִים כְּדְמוּת גַּלְגַּל. וְעֵינוֹתָיו.

בְּגִלְגַּל וְהַמַּיִם הָעֶלְיוֹנִים עֲשׂוּיִים כְּדְמוּת גַּלְגַּל. וְעֵינוֹתָיו. וְנִקְבֵיהֶן. וְצִנּוֹרוֹתֵיהֶן. וְשִׁלְחוֹתֵיהֶן. וְשִׁלְחוֹתֵיהֶן. וְכַפּוֹתֵיהֶן. וְסַנְדָּלֵיהֶן. וְכַפּוֹתֵיהֶן. וְסַנְדָּלֵיהֶן.

צפ : כְּנִיסָה שֶׁבֵּין כָּל שְׁנֵי שְׁלָבִים כְּמוֹתָן לֹא יֵרֵד.

פפ : כְּלִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁנֵי שְׁלָבִים כְּמוֹת זוֹ כְּלִי גָּדוֹל הוּא וְאֵינוֹ מְקַבֵּל טֻמְאָה. וְכֵן כָּל כְּלִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁנֵי שְׁלָבִים כְּמוֹת זוֹ כְּלִי גָּדוֹל הוּא וְאֵינוֹ מְקַבֵּל טֻמְאָה.

צפ : כְּנִיסָה שֶׁבֵּין כָּל שְׁנֵי שְׁלָבִים כְּמוֹתָן לֹא יֵרֵד.

ס : ומה ראה לומר כן אלא לומר לך שכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא .

שמואל אומר בפלוגתא של בית הלל ובית שמאי
כיצד הרי שהיה עומד ואחז לולבו בשעת הלל
ושמע שתקעו לו ואינו יודע אם בתחלת הלל
אם בסופו אם באמצע הלל אם בשעת הנחת
לולבו אם בשעת הנחת הרי זה יטול לולבו
ויברך ברכה אחת ויטול ואם לאו לא יטול
ואם ברך ברכה אחת בשעת הנחת לולבו יצא
ידי חובתו ואם לאו לא יצא ידי חובתו
שמואל אומר בפלוגתא של בית הלל ובית שמאי
כיצד הרי שהיה עומד ואחז לולבו בשעת הלל
ושמע שתקעו לו ואינו יודע אם בתחלת הלל
אם באמצע הלל אם בשעת הנחת לולבו יטול
ואם לאו לא יטול ואם ברך ברכה אחת בשעת
הנחת לולבו יצא ידי חובתו ואם לאו לא יצא
ידי חובתו שמואל אומר בפלוגתא של בית הלל
ובית שמאי היו עומדין ומתפללין ושמעו קול
שופר שתקעו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
אבל בשדה אם יש רחוק מן הישוב כמלוא עין
הרואה את חבירו עומד ומתפלל אם יש שם
אילנות או גדרות יכול לומר לו המתן עד
שאגיע אצל אילנות או עד שאגיע אצל גדרות
ואם לאו לא יפסיק אלא ילך לו כמו שהוא
עומד ומתפלל ואם היה רוכב על גבי בהמה
ירד ואם לאו לא ירד ואם היה עומד בראש
הגג אם יש לו מעקה גבוה עשרה טפחים
יכוון את פניו כנגד ארץ ישראל ואם לאו
יכוון את לבו כנגד ארץ ישראל ואם היה
עומד בארץ ישראל בירושלים יכוון את לבו
כנגד בית המקדש ואם היה עומד בבית המקדש
יכוון את לבו כנגד בית קדשי הקדשים
ואם היה עומד בבית קדשי הקדשים יכוון
את לבו כנגד כפורת שהיה משה שומע את
הקול מן הכפורת ואין הקול יוצא לחוץ
ואם היה עומד בחוץ לארץ יכוון את לבו
כנגד ארץ ישראל ואם היה עומד בבבל יכוון
את לבו כנגד ירושלים ואם היה עומד בירושלים
יכוון את לבו כנגד בית המקדש ואם היה
עומד בבית המקדש יכוון את לבו כנגד בית
קדשי הקדשים ואם היה עומד בבית קדשי
הקדשים יכוון את לבו כנגד כפורת שהיה
משה שומע את הקול מן הכפורת ואין הקול
יוצא לחוץ

ملكوتك ولا تدخلنا في تجربة ولكن نجنا من الشرير لأن لك
الملك والقوة والمجد إلى الأبد آمين. وقال لهم متى صليتم
فقولوا أبانا الذي في السموات ليتقدس اسمك ليأت ملكوتك
ليكن مشيئتك كما في السماء كذلك على الأرض. خبزنا
الذي للغد أعطنا كل يوم. واغفر لنا خطايانا لأننا نحن
أيضا نغفر كل من يخطئ إلينا. ولا تدخلنا في تجربة
لكن نجنا من الشرير.

٤٥ : وقال لهم أيكون لأحدكم صديق
٤٦ : فيمضي إليه في نصف الليل ويقول له يا صديق
أقرضني ثلاثة أرغفة. ٤٧ : لأن صديقا لي قد جاءني
من طريق وليس عندي ما أقدم له. ٤٨ : فيجيب ذاك من
داخل ويقول لا تزعجني الباب الآن مغلق وأولادي معي
في الفراش لا أقدر أن أقوم وأعطيك. ٤٩ : أقول لكم
وإن لم يقم ويعطه لكونه صديقه فلأجل لجاجته يقوم
ويعطيه كم بالحري كل ما يحتاج إليه. ٥٠ : اسألوا
تعطوا اطلبوا تجدوا اقرعوا يفتح لكم. ٥١ : لأن كل من
يسأل يأخذ ومن يطلب يجد ومن يقرع يفتح له. ٥٢ : أي
إنسان منكم يسأل أباه خبزا فيعطيه حجرا أو سمكة
فيعطيه بدل السمكة حية. ٥٣ : أو إن سأل بيضة
يقدم له عقربا. ٥٤ : فإن كنتم وأنتم أشرار تعرفون أن
تعطوا أولادكم عطايا جيدة فكم بالحري يعطي الآب
السماوي الروح القدس للذين يسألونه.

---

٤٥ : ٨ ف ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠ ١٠٠١ ١٠٠٢ ١٠٠٣ ١٠٠٤ ١٠٠٥ ١٠٠٦ ١٠٠٧ ١٠٠٨ ١٠٠٩ ١٠١٠ ١٠١١ ١٠١٢ ١٠١٣ ١٠١٤ ١٠١٥ ١٠١٦ ١٠١٧ ١٠١٨ ١٠١٩ ١٠٢٠ ١٠٢١ ١٠٢٢ ١٠٢٣ ١٠٢٤ ١٠٢٥ ١٠٢٦ ١٠٢٧ ١٠٢٨ ١٠٢٩ ١٠٣٠ ١٠٣١ ١٠٣٢ ١٠٣٣ ١٠٣٤ ١٠٣٥ ١٠٣٦ ١٠٣٧ ١٠٣٨ ١٠٣٩ ١٠٤٠ ١٠٤١ ١٠٤٢ ١٠٤٣ ١٠٤٤ ١٠٤٥ ١٠٤٦ ١٠٤٧ ١٠٤٨ ١٠٤٩ ١٠٥٠ ١٠٥١ ١٠٥٢ ١٠٥٣ ١٠٥٤ ١٠٥٥ ١٠٥٦ ١٠٥٧ ١٠٥٨ ١٠٥٩ ١٠٦٠ ١٠٦١ ١٠٦٢ ١٠٦٣ ١٠٦٤ ١٠٦٥ ١٠٦٦ ١٠٦٧ ١٠٦٨ ١٠٦٩ ١٠٧٠ ١٠٧١ ١٠٧٢ ١٠٧٣ ١٠٧٤ ١٠٧٥ ١٠٧٦ ١٠٧٧ ١٠٧٨ ١٠٧٩ ١٠٨٠ ١٠٨١ ١٠٨٢ ١٠٨٣ ١٠٨٤ ١٠٨٥ ١٠٨٦ ١٠٨٧ ١٠٨٨ ١٠٨٩ ١٠٩٠ ١٠٩١ ١٠٩٢ ١٠٩٣ ١٠٩٤ ١٠٩٥ ١٠٩٦ ١٠٩٧ ١٠٩٨ ١٠٩٩ ١١٠٠ ١١٠١ ١١٠٢ ١١٠٣ ١١٠٤ ١١٠٥ ١١٠٦ ١١٠٧ ١١٠٨ ١١٠٩ ١١١٠ ١١١١ ١١١٢ ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦ ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠ ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤ ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨ ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢ ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦ ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠ ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤ ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨ ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢ ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦ ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠ ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤ ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨ ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢ ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦ ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠ ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤ ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨ ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢ ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦ ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠ ١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤ ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨ ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢ ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦ ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠ ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤ ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨ ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢ ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦ ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠ ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤ ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨ ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢ ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦ ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠ ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤ ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨ ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢ ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦ ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠ ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤ ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨ ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢ ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦ ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠ ١٣٠١ ١٣٠٢ ١٣٠٣ ١٣٠٤ ١٣٠٥ ١٣٠٦ ١٣٠٧ ١٣٠٨ ١٣٠٩ ١٣١٠ ١٣١١ ١٣١٢ ١٣١٣ ١٣١٤ ١٣١٥ ١٣١٦ ١٣١٧ ١٣١٨ ١٣١٩ ١٣٢٠ ١٣٢١ ١٣٢٢ ١٣٢٣ ١٣٢٤ ١٣٢٥ ١٣٢٦ ١٣٢٧ ١٣٢٨ ١٣٢٩ ١٣٣٠ ١٣٣١ ١٣٣٢ ١٣٣٣ ١٣٣٤ ١٣٣٥ ١٣٣٦ ١٣٣٧ ١٣٣٨ ١٣٣٩ ١٣٤٠ ١٣٤١ ١٣٤٢ ١٣٤٣ ١٣٤٤ ١٣٤٥ ١٣٤٦ ١٣٤٧ ١٣٤٨ ١٣٤٩ ١٣٥٠ ١٣٥١ ١٣٥٢ ١٣٥٣ ١٣٥٤ ١٣٥٥ ١٣٥٦ ١٣٥٧ ١٣٥٨ ١٣٥٩ ١٣٦٠ ١٣٦١ ١٣٦٢ ١٣٦٣ ١٣٦٤ ١٣٦٥ ١٣٦٦ ١٣٦٧ ١٣٦٨ ١٣٦٩ ١٣٧٠ ١٣٧١ ١٣٧٢ ١٣٧٣ ١٣٧٤ ١٣٧٥ ١٣٧٦ ١٣٧٧ ١٣٧٨ ١٣٧٩ ١٣٨٠ ١٣٨١ ١٣٨٢ ١٣٨٣ ١٣٨٤ ١٣٨٥ ١٣٨٦ ١٣٨٧ ١٣٨٨ ١٣٨٩ ١٣٩٠ ١٣٩١ ١٣٩٢ ١٣٩٣ ١٣٩٤ ١٣٩٥ ١٣٩٦ ١٣٩٧ ١٣٩٨ ١٣٩٩ ١٤٠٠ ١٤٠١ ١٤٠٢ ١٤٠٣ ١٤٠٤ ١٤٠٥ ١٤٠٦ ١٤٠٧ ١٤٠٨ ١٤٠٩ ١٤١٠ ١٤١١ ١٤١٢ ١٤١٣ ١٤١٤ ١٤١٥ ١٤١٦ ١٤١٧ ١٤١٨ ١٤١٩ ١٤٢٠ ١٤٢١ ١٤٢٢ ١٤٢٣ ١٤٢٤ ١٤٢٥ ١٤٢٦ ١٤٢٧ ١٤٢٨ ١٤٢٩ ١٤٣٠ ١٤٣١ ١٤٣٢ ١٤٣٣ ١٤٣٤ ١٤٣٥ ١٤٣٦ ١٤٣٧ ١٤٣٨ ١٤٣٩ ١٤٤٠ ١٤٤١ ١٤٤٢ ١٤٤٣ ١٤٤٤ ١٤٤٥ ١٤٤٦ ١٤٤٧ ١٤٤٨ ١٤٤٩ ١٤٥٠ ١٤٥١ ١٤٥٢ ١٤٥٣ ١٤٥٤ ١٤٥٥ ١٤٥٦ ١٤٥٧ ١٤٥٨ ١٤٥٩ ١٤٦٠ ١٤٦١ ١٤٦٢ ١٤٦٣ ١٤٦٤ ١٤٦٥ ١٤٦٦ ١٤٦٧ ١٤٦٨ ١٤٦٩ ١٤٧٠ ١٤٧١ ١٤٧٢ ١٤٧٣ ١٤٧٤ ١٤٧٥ ١٤٧٦ ١٤٧٧ ١٤٧٨ ١٤٧٩ ١٤٨٠ ١٤٨١ ١٤٨٢ ١٤٨٣ ١٤٨٤ ١٤٨٥ ١٤٨٦ ١٤٨٧ ١٤٨٨ ١٤٨٩ ١٤٩٠ ١٤٩١ ١٤٩٢ ١٤٩٣ ١٤٩٤ ١٤٩٥ ١٤٩٦ ١٤٩٧ ١٤٩٨ ١٤٩٩ ١٥٠٠ ١٥٠١ ١٥٠٢ ١٥٠٣ ١٥٠٤ ١٥٠٥ ١٥٠٦ ١٥٠٧ ١٥٠٨ ١٥٠٩ ١٥١٠ ١٥١١ ١٥١٢ ١٥١٣ ١٥١٤ ١٥١٥ ١٥١٦ ١٥١٧ ١٥١٨ ١٥١٩ ١٥٢٠ ١٥٢١ ١٥٢٢ ١٥٢٣ ١٥٢٤ ١٥٢٥ ١٥٢٦ ١٥٢٧ ١٥٢٨ ١٥٢٩ ١٥٣٠ ١٥٣١ ١٥٣٢ ١٥٣٣ ١٥٣٤ ١٥٣٥ ١٥٣٦ ١٥٣٧ ١٥٣٨ ١٥٣٩ ١٥٤٠ ١٥٤١ ١٥٤٢ ١٥٤٣ ١٥٤٤ ١٥٤٥ ١٥٤٦ ١٥٤٧ ١٥٤٨ ١٥٤٩ ١٥٥٠ ١٥٥١ ١٥٥٢ ١٥٥٣ ١٥٥٤ ١٥٥٥ ١٥٥٦ ١٥٥٧ ١٥٥٨ ١٥٥٩ ١٥٦٠ ١٥٦١ ١٥٦٢ ١٥٦٣ ١٥٦٤ ١٥٦٥ ١٥٦٦ ١٥٦٧ ١٥٦٨ ١٥٦٩ ١٥٧٠ ١٥٧١ ١٥٧٢ ١٥٧٣ ١٥٧٤ ١٥٧٥ ١٥٧٦ ١٥٧٧ ١٥٧٨ ١٥٧٩ ١٥٨٠ ١٥٨١ ١٥٨٢ ١٥٨٣ ١٥٨٤ ١٥٨٥ ١٥٨٦ ١٥٨٧ ١٥٨٨ ١٥٨٩ ١٥٩٠ ١٥٩١ ١٥٩٢ ١٥٩٣ ١٥٩٤ ١٥٩٥ ١٥٩٦ ١٥٩٧ ١٥٩٨ ١٥٩٩ ١٦٠٠ ١٦٠١ ١٦٠٢ ١٦٠٣ ١٦٠٤ ١٦٠٥ ١٦٠٦ ١٦٠٧ ١٦٠٨ ١٦٠٩ ١٦١٠ ١٦١١ ١٦١٢ ١٦١٣ ١٦١٤ ١٦١٥ ١٦١٦ ١٦١٧ ١٦١٨ ١٦١٩ ١٦٢٠ ١٦٢١ ١٦٢٢ ١٦٢٣ ١٦٢٤ ١٦٢٥ ١٦٢٦ ١٦٢٧ ١٦٢٨ ١٦٢٩ ١٦٣٠ ١٦٣١ ١٦٣٢ ١٦٣٣ ١٦٣٤ ١٦٣٥ ١٦٣٦ ١٦٣٧ ١٦٣٨ ١٦٣٩ ١٦٤٠ ١٦٤١ ١٦٤٢ ١٦٤٣ ١٦٤٤ ١٦٤٥ ١٦٤٦ ١٦٤٧ ١٦٤٨ ١٦٤٩ ١٦٥٠ ١٦٥١ ١٦٥٢ ١٦٥٣ ١٦٥٤ ١٦٥٥ ١٦٥٦ ١٦٥٧ ١٦٥٨ ١٦٥٩ ١٦٦٠ ١٦٦١ ١٦٦٢ ١٦٦٣ ١٦٦٤ ١٦٦٥ ١٦٦٦ ١٦٦٧ ١٦٦٨ ١٦٦٩ ١٦٧٠ ١٦٧١ ١٦٧٢ ١٦٧٣ ١٦٧٤ ١٦٧٥ ١٦٧٦ ١٦٧٧ ١٦٧٨ ١٦٧٩ ١٦٨٠ ١٦٨١ ١٦٨٢ ١٦٨٣ ١٦٨٤ ١٦٨٥ ١٦٨٦ ١٦٨٧ ١٦٨٨ ١٦٨٩ ١٦٩٠ ١٦٩١ ١٦٩٢ ١٦٩٣ ١٦٩٤ ١٦٩٥ ١٦٩٦ ١٦٩٧ ١٦٩٨ ١٦٩٩ ١٧٠٠ ١٧٠١ ١٧٠٢ ١٧٠٣ ١٧٠٤ ١٧٠٥ ١٧٠٦ ١٧٠٧ ١٧٠٨ ١٧٠٩ ١٧١٠ ١٧١١ ١٧١٢ ١٧١٣ ١٧١٤ ١٧١٥ ١٧١٦ ١٧١٧ ١٧١٨ ١٧١٩ ١٧٢٠ ١٧٢١ ١٧٢٢ ١٧٢٣ ١٧٢٤ ١٧٢٥ ١٧٢٦ ١٧٢٧ ١٧٢٨ ١٧٢٩ ١٧٣٠ ١٧٣١ ١٧٣٢ ١٧٣٣ ١٧٣٤ ١٧٣٥ ١٧٣٦ ١٧٣٧ ١٧٣٨ ١٧٣٩ ١٧٤٠ ١٧٤١ ١٧٤٢ ١٧٤٣ ١٧٤٤ ١٧٤٥ ١٧٤٦ ١٧٤٧ ١٧٤٨ ١٧٤٩ ١٧٥٠ ١٧٥١ ١٧٥٢ ١٧٥٣ ١٧٥٤ ١٧٥٥ ١٧٥٦ ١٧٥٧ ١٧٥٨ ١٧٥٩ ١٧٦٠ ١٧٦١ ١٧٦٢ ١٧٦٣ ١٧٦٤ ١٧٦٥ ١٧٦٦ ١٧٦٧ ١٧٦٨ ١٧٦٩ ١٧٧٠ ١٧٧١ ١٧٧٢ ١٧٧٣ ١٧٧٤ ١٧٧٥ ١٧٧٦ ١٧٧٧ ١٧٧٨ ١٧٧٩ ١٧٨٠ ١٧٨١ ١٧٨٢ ١٧٨٣ ١٧٨٤ ١٧٨٥ ١٧٨٦ ١٧٨٧ ١٧٨٨ ١٧٨٩ ١٧٩٠ ١٧٩١ ١٧٩٢ ١٧٩٣ ١٧٩٤ ١٧٩٥ ١٧٩٦ ١٧٩٧ ١٧٩٨ ١٧٩٩ ١٨٠٠ ١٨٠١ ١٨٠٢ ١٨٠٣ ١٨٠٤ ١٨٠٥ ١٨٠٦ ١٨٠٧ ١٨٠٨ ١٨٠٩ ١٨١٠ ١٨١١ ١٨١٢ ١٨١٣ ١٨١٤ ١٨١٥ ١٨١٦ ١٨١٧ ١٨١٨ ١٨١٩ ١٨٢٠ ١٨٢١ ١٨٢٢ ١٨٢٣ ١٨٢٤ ١٨٢٥ ١٨٢٦ ١٨٢٧ ١٨٢٨ ١٨٢٩ ١٨٣٠ ١٨٣١ ١٨٣٢ ١٨٣٣ ١٨٣٤ ١٨٣٥ ١٨٣٦ ١٨٣٧ ١٨٣٨ ١٨٣٩ ١٨٤٠ ١٨٤١ ١٨٤٢ ١٨٤٣ ١٨٤٤ ١٨٤٥ ١٨٤٦ ١٨٤٧ ١٨٤٨ ١٨٤٩ ١٨٥٠ ١٨٥١ ١٨٥٢ ١٨٥٣ ١٨٥٤ ١٨٥٥ ١٨٥٦ ١٨٥٧ ١٨٥٨ ١٨٥٩ ١٨٦٠ ١٨٦١ ١٨٦٢ ١٨٦٣ ١٨٦٤ ١٨٦٥ ١٨٦٦ ١٨٦٧ ١٨٦٨ ١٨٦٩ ١٨٧٠ ١٨٧١ ١٨٧٢ ١٨٧٣ ١٨٧٤ ١٨٧٥ ١٨٧٦ ١٨٧٧ ١٨٧٨ ١٨٧٩ ١٨٨٠ ١٨٨١ ١٨٨٢ ١٨٨٣ ١٨٨٤ ١٨٨٥ ١٨٨٦ ١٨٨٧ ١٨٨٨ ١٨٨٩ ١٨٩٠ ١٨٩١ ١٨٩٢ ١٨٩٣ ١٨٩٤ ١٨٩٥ ١٨٩٦ ١٨٩٧ ١٨٩٨ ١٨٩٩ ١٩٠٠ ١٩٠١ ١٩٠٢ ١٩٠٣ ١٩٠٤ ١٩٠٥ ١٩

٢٠ : وَلَمَّا رَأَى يَسُوعُ جُمُوعًا كَثِيرَةً حَوْلَهُ أَمَرَ بِالذَّهَابِ إِلَى
الْعَبْرِ الْمُقَابِلِ. ٢١ فَجَاءَ إِلَيْهِ أَحَدُ الْكَتَبَةِ وَقَالَ لَهُ: «يَا
مُعَلِّمُ، أَتْبَعُكَ أَيْنَمَا تَذْهَبُ». ٢٢ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: «لِلثَّعَالِبِ
أَوْجِرَةٌ وَلِطُيُورِ السَّمَاءِ أَوْكَارٌ، وَأَمَّا ابْنُ الإِنْسَانِ فَلَيْسَ لَهُ
أَيْنَ يُسْنِدُ رَأْسَهُ». ٢٣ وَقَالَ لآخَرَ: «اتْبَعْنِي». فَقَالَ: «يَا
سَيِّدُ، ائْذَنْ لِي أَوَّلاً أَنْ أَذْهَبَ وَأَدْفِنَ أَبِي». ٢٤ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ:
«اتْرُكِ الْمَوْتَى يَدْفِنُونَ مَوْتَاهُمْ، وَأَمَّا أَنْتَ فَاذْهَبْ وَبَشِّرْ
بِمَلَكُوتِ اللهِ». ٢٥ وَقَالَ آخَرُ: «أَتْبَعُكَ يَا سَيِّدُ، وَلَكِنِ ائْذَنْ
لِي أَوَّلاً أَنْ أُوَدِّعَ أَهْلَ بَيْتِي». ٢٦ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: «مَنْ وَضَعَ
يَدَهُ عَلَى الْمِحْرَاثِ ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَى الْوَرَاءِ لاَ يَصْلُحُ لِمَلَكُوتِ
اللهِ». ٢٧ وَلَمَّا عَبَرَ يَسُوعُ إِلَى الْعَبْرِ الْمُقَابِلِ فِي كُورَةِ
الْجَدَرِيِّينَ، ٢٨ اسْتَقْبَلَهُ رَجُلاَنِ مَجْنُونَانِ خَارِجَانِ مِنَ الْقُبُورِ،
وَكَانَا شَرِسَيْنِ جِدًّا، حَتَّى إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ يَقْدِرُ أَنْ يَجْتَازَ
فِي ذَلِكَ الطَّرِيقِ. ٢٩ وَإِذَا هُمَا قَدْ صَرَخَا قَائِلَيْنِ: «مَا لَنَا وَلَكَ
يَا يَسُوعُ ابْنَ اللهِ؟ أَجِئْتَ إِلَى هُنَا لِتُعَذِّبَنَا قَبْلَ الْوَقْتِ؟»
٣٠ وَكَانَ بَعِيدًا عَنْهُمَا قَطِيعُ خَنَازِيرَ كَثِيرٌ تَرْعَى. ٣١ فَطَلَبَ
الشَّيَاطِينُ إِلَيْهِ قَائِلِينَ: «إِنْ كُنْتَ تُخْرِجُنَا فَأْذَنْ لَنَا أَنْ
نَذْهَبَ إِلَى قَطِيعِ الْخَنَازِيرِ». ٣٢ فَقَالَ لَهُمُ: «اذْهَبُوا». فَخَرَجُوا
وَمَضَوْا إِلَى الْخَنَازِيرِ، وَإِذَا الْقَطِيعُ كُلُّهُ انْدَفَعَ عَلَى الْجُرُفِ
إِلَى الْبَحْرِ، وَمَاتَ فِي الْمِيَاهِ. ٣٣ فَهَرَبَ الَّذِينَ كَانُوا يَرْعَوْنَهَا،
وَمَضَوْا إِلَى الْمَدِينَةِ وَأَخْبَرُوا بِكُلِّ شَيْءٍ، وَبِمَا جَرَى لِلْمَجْنُونَيْنِ.
٣٤ فَخَرَجَتِ الْمَدِينَةُ كُلُّهَا لِلِقَاءِ يَسُوعَ، وَلَمَّا رَأَوْهُ طَلَبُوا إِلَيْهِ
أَنْ يَتَرَحَّلَ عَنْ تُخُومِهِمْ.

ڀڙڻ ٻڌڻ (۱) .

ڪ : ٻڌڻ ٿو ٻڌڻي ڪڏهن ڪڏهن ٿو ڏسي ڪ : ڏسڻ ڪڏهن ڪڏهن ٿو ڏسي ڪ : ڏسڻ ٿو ڏسي

ةمدقملا يف ةمجرتملا ةيادبلا يف ةيبرعلا ةيفلسفلا تاحلطصملا ةشقانم

ةفسلا ريغ ةيلصألا ةيلصألا ىلإ ةراشإ ةيلصألا ةيلاحلا ةيلاحلا ةيلصألا .
ةيلصألا ةيلاحلا يف ةيلاحلا . ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلاحلا ةيلصألا
ةيلصألا ةيلاحلا . ةيلا ةمجرت ةيلاحلا ةيلصألا ىلع ةيلا ةيلصألا ةيلاحلا
ةيلا ةمئ ةيفلسفلا . ةيفلسفلا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلاحلا ةيلصألا
ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا .

ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا
ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا .

ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا
ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا ةيلاحلا ةيلصألا .

ומלכותא דילי היא ואנא עבדא דמלכא קדישא
ברישיה דמלכא קדישא אחידנא ומשיחא דמלכא
קדישא בגוה אתרשמת ומשיחא דמלכא קדישא
בגוה אתרשמת ומשיחא דמלכא קדישא בגוה
אתרשמת ומשיחא דמלכא קדישא בגוה אתרשמת
ומשיחא דמלכא קדישא בגוה אתרשמת ומשיחא
דמלכא קדישא בגוה אתרשמת

ڤيعاڤۆلىيا ھۆە ئاد خێڕا ئاخۆي ھۆە خلسۆچ ئال
لاۋۆئا ڤىعخىمىڕا ئاد ھۆھۆڕا ەىدۆڤ . خۆڕخعخىمىڕا
ئاد ڵا ماعىڕا . ىڤەما ڤىڤىعخما دلا ھي ڤۆڕا ڤىچۆئا
ڤۆلا ڤاسىڕا ۋ ىڤەما ڤىڤىعخما دلا ھي ڤۆڕا ڤىچۆئا
ڤ : ھۆا ۋلخا دلا لاعىڕا ۋ ىلا ىۋۆچىرە خۆۆۋلا
ڤ : ھۆا ھۆ ۋلخا ڤىعخىمىلۆھۆم ماۆڤىما .
خھقۆخىڤا .
لىعخاڤا ۋۆۋلا ئخۆخا ئاد ھۆ ڤىھۆا ئاۋىرە ئەماڤۆ
ڤاۆ ھي خاۋخ ھعەما ۋخت ۋۆلا ئخۆخا ڵا ۋعخىس لىلۆخ
ڤىلۆڤ ئخىمۆ ۋ خلا ڤىاسىڤما ئاد ۋەما ئاسىڤما
ڤىلۆڤ ئخىمۆ ۋ خلا ڤىاسىڤما ئاد ۋەما ئاسىڤما
ۋ ئاد ۋخىڤا ئاسىڤا لىعخاڤا ۋۆۋلا ھي خاۋخ ىلۆئ
ئخۆخا ڤىاسىڤا ۋ ۋخىڤا ھۆ ھلا ۋەما ۋي ىلا—ڤ
ئىلعۆھما ڤىۋخىھۆ . ۋھڤخ ڤي ۋ ڤخاڤۆل ىھۆ—خ
خاۋخىھۆ لىعخاڤا ۋۆۋلا ئاد ھۆ ڤىۋىڤاۆ ۋ ھۆ
ڤاڤىلما ئاد ۋخىڤا ڤىۋ . ڤىۋخىد : ىھۆا ئاد ۋۆۋلا
ڤىعاڤۆلىيا ھۆە ئاد خێڕا ئاخۆي ھۆە خلسۆچ ئال

خىڕا : ۷ . خلسۆ

ﭐﭑﭒﭓﭔﭕ ﭖﭗﭘﭙﭚﭛﭜﭝﭞﭟﭠﭡﭢ ﭣﭤﭥﭦﭧﭨﭩﭪﭫﭬﭭﭮﭯ ﭰﭱﭲﭳﭴﭵﭶﭷﭸﭹﭺﭻﭼ ﭽﭾﭿﮀﮁﮂﮃﮄﮅﮆﮇﮈﮉﮊ ﮋﮌﮍﮎﮏﮐﮑﮒﮓﮔﮕﮖﮗﮘ ﮙﮚﮛﮜﮝﮞﮟﮠﮡﮢﮣﮤﮥ ﮦﮧﮨﮩﮪﮫﮬﮭﮮﮯﮰﮱﯓ ﯔﯕﯖﯗﯘﯙﯚﯛﯜﯝﯞﯟﯠ ﯡﯢﯣﯤﯥﯦﯧﯨﯩﯪﯫﯬﯭﯮ ﯯﯰﯱﯲﯳﯴﯵﯶﯷﯸﯹﯺﯻﯼ ﯽﯾﯿﰀﰁﰂﰃﰄﰅﰆﰇﰈﰉﰊﰋ ﰌﰍﰎﰏﰐﰑﰒﰓﰔﰕﰖﰗﰘﰙ ﰚﰛﰜﰝﰞﰟﰠﰡﰢﰣﰤﰥﰦﰧ ﰨﰩﰪﰫﰬﰭﰮﰯﰰﰱﰲﰳﰴﰵ ﰶﰷﰸﰹﰺﰻﰼﰽﰾﰿﱀﱁﱂﱃ ﱄﱅﱆﱇﱈﱉﱊﱋﱌﱍﱎﱏﱐﱑ ﱒﱓﱔﱕﱖﱗﱘﱙﱚﱛﱜﱝﱞﱟ ﱠﱡﱢﱣﱤﱥﱦﱧﱨﱩﱪﱫﱬﱭﱮ ﱯﱰﱱﱲﱳﱴﱵﱶﱷﱸﱹﱺﱻﱼ ﱽﱾﱿﲀﲁﲂﲃﲄﲅﲆﲇﲈﲉﲊﲋ ﲌﲍﲎﲏﲐﲑﲒﲓﲔﲕﲖﲗﲘﲙ ﲚﲛﲜﲝﲞﲟﲠﲡﲢﲣﲤﲥﲦﲧ ﲨﲩﲪﲫﲬﲭﲮﲯﲰﲱﲲﲳﲴﲵ ﲶﲷﲸﲹﲺﲻﲼﲽﲾﲿﳀﳁﳂﳃ ﳄﳅﳆﳇﳈﳉﳊﳋﳌﳍﳎﳏﳐﳑ ﳒﳓﳔﳕﳖﳗﳘﳙﳚﳛﳜﳝﳞﳟ ﳠﳡﳢﳣﳤﳥﳦﳧﳨﳩﳪﳫﳬﳭ ﳮﳯﳰﳱﳲﳳﳴﳵﳶﳷﳸﳹﳺﳻ ﳼﳽﳾﳿﴀﴁﴂﴃﴄﴅﴆﴇﴈﴉ ﴊﴋﴌﴍﴎﴏﴐﴑﴒﴓﴔﴕﴖﴗ ﴘﴙﴚﴛﴜﴝﴞﴟﴠﴡﴢﴣﴤﴥ ﴦﴧﴨﴩﴪﴫﴬﴭﴮﴯﴰﴱﴲﴳ ﴴﴵﴶﴷﴸﴹﴺﴻﴼﴽ﴾﴿﵀ ﵁﵂﵃﵄﵅﵆﵇﵈﵉﵊﵋﵌﵍ ﵎﵏ﵐﵑﵒﵓﵔﵕﵖﵗﵘﵙﵚﵛ ﵜﵝﵞﵟﵠﵡﵢﵣﵤﵥﵦﵧﵨﵩ ﵪﵫﵬﵭﵮﵯﵰﵱﵲﵳﵴﵵﵶﵷ ﵸﵹﵺﵻﵼﵽﵾﵿ

ﻧﻠﻪ ﻣﻦ : ﺏ .

וזכרנו אותנו לחיים מלך החפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם ועזרתו בכל דור ודור. קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך. ברוך אתה יי קדוש השם.

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו ועשינו חקיך ברצון ובלבב שלם כאשר נתת לעמך ישראל שיהיו שומרים את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו. אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו ועשינו חקיך ברצון ובלבב שלם כאשר נתת לעמך ישראל שיהיו שומרים את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו. אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו ועשינו חקיך ברצון ובלבב שלם כאשר נתת לעמך ישראל שיהיו שומרים את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו. אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו ועשינו חקיך ברצון ובלבב שלם כאשר נתת לעמך ישראל שיהיו שומרים את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו. אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו ועשינו חקיך ברצון ובלבב שלם כאשר נתת לעמך ישראל שיהיו שומרים את יום השבת הזה לקדשה ולהנוח בו. אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.

צט : אתה חפץ בהנחתנו יי אלהינו.

צט : אתה חפץ בהנחתנו ביום שבת קדשך ומנוחתנו בתוך

ואיבר בישוע׳ אלי קדמונו בלא ספרים בלי בינה
אמרו לאברהם בניו הרוצה ותאכל לו ביום הגמלים אמרו
רחבי ארמאיה שמרתיים בימיהם אלה שלוחו
בלשה ואומלי שם בשדה שלחו ושעריהם ככה בחצו
מאתם אלה תם בשלחם. אלמי בין בישמעו ואומלי
בשדה תם בשלחם. אלה בשדה אלה בישמעו ואומלי
בשדה תם בשלחם. אלה בשדה אלה בישמעו ואומלי
לשמיאתם בשדה. ואשר בשלחו שלחו בשלחו
בשלחו אלי בשדה אלה בשלחו. אלה בשדה אלה
בשלחו אלה

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא . ואלו הן :
המכחיש שהתורה מן השמים , ואפילו פסוק אחד
או דבר אחד שאמר משה מפי עצמו , הרי זה
אומר עליו כזה בזה הדבר שהתורה אומרת
(במדבר טו) כי דבר ה' בזה , ואפילו כל התורה
כולה נאמרה למשה מפי הגבורה , הרי זה
אומר עליו כזה בזה הדבר שהתורה אומרת
(דברים ל) כי לא דבר הוא מכם , ואפילו
אומר משה מפי עצמו , הרי זה אומר עליו
שלא נתנה תורה מפי הגבורה , ואפילו הוא
אומר עליו כזה בזה הדבר שהתורה אומרת
(שם) כי דבר ה' בזה , ואפילו

ואיכא בינייהו.

צפ: אלמא אכתי לאכתוי לעלויי מכלל ופלגי.

פט: לא צריכא לאכתוי לעלויי בשהוי אי

ואיכא דאמרי אי אשכח מעיינתא מיפלג איכא למאן—

לדמפלג אלא למאן דאמר מעיינתא בשלמתא אין אבוה—

ופלגיה מעיינתא. ומאן דאמר אין אבוה לא מפלג

בשר אבוה אלא אכתי לעלויי מיבעי ליה לכדתניא

לעלויי מיבעי ליה לכדתניא אין לי אלא עלויי

אכתי מנין לרבות שהוי ת"ל אכתי. ואי לא

מיבעי ליה לכדתניא אין לי אלא עלויי אכתי

מנין לרבות שהוי ת"ל אכתי. ואי לא מיבעי

ליה לכדתניא אין לי אלא עלויי אכתי מנין

לרבות שהוי ת"ל אכתי. ואי לא מיבעי ליה

לכדתניא אין לי אלא עלויי אכתי מנין לרבות

שהוי ת"ל אכתי. ואי לא מיבעי ליה לכדתניא

אין לי אלא עלויי אכתי מנין לרבות שהוי

ת"ל אכתי. ואי לא מיבעי ליה לכדתניא אין

לי אלא עלויי אכתי מנין לרבות שהוי ת"ל

אכתי. ואי לא מיבעי ליה לכדתניא אין לי

אלא עלויי אכתי מנין לרבות שהוי ת"ל אכתי.

ב"ש — ב: אחרא

בכתיב וְעַל־פִּתְחָם לבסוף נראה לומר לפיכך לפיכך
כתוב ואומר שובו בניים חוזרים : ומניין שהן נקראים
זה הוא שהיו נקראים משומד ואפילו בשעת חטאן
אחזתם שנאמר בניים לא אמון בהם ואומר בניים
וכלתם כתיב כאן ואומר אשר לא ידעו ולא
חטאתם לפיכך נקראים בניו של מקום לעולם
ואומר ויהי מספר בני ישראל כחול הים אשר לא
ימד ולא יספר . ומניין שאפילו חטאו
ונתרחקו מן המקום שהן נקראים בניו שנאמר
בנים לא אמון בם ואומר ויהי מספר בני ישראל
כחול הים אשר לא ימד ולא יספר . ומניין
שאפילו עשו מעשה עבדים שהן נקראים בניו
שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם . ומניין
שאפילו נתגרשו ונשתלחו מבין אומות העולם
ונעשו כגוי אחר שהן נקראים בניו שנאמר
בנים בגדים כי ה' אלהיכם בקרב

אלא ביבמות דגזרו בה גזירות ואפילו · ולי נראה
לפרש שהרי בכתובות פרק אלמנה לכהן גדול (דף כד:)
אמרינן אלמנה לכהן גדול אינה נאכלת בתרומה
ואפילו בשעת הדחק ואפילו לבעלה ואפילו לבנה
ואפילו בידה לפיכך אין לה כתובה ואין לה מזונות
ואין לה כלום אלא מה שנתנו לה מתנה ואם מתה
אין יורשיה יורשין אותה אלא מה שנתנו לה מתנה
ואם מתה בעלה אין יורשיו יורשין אותה אלא מה
שנתנו לה מתנה ואם מתה בנה יורשין אותה אלא
מה שנתנו לה מתנה ואם מתה בנה ובעלה בנה
יורש את הכל ובעלה יורש מה שנתנו לה מתנה
ואם מתה בנה ובעלה בעלה יורש את הכל ובנה
יורש מה שנתנו לה מתנה ואם מתה בנה ובעלה
בנה יורש את הכל ובעלה יורש מה שנתנו לה
מתנה ואם מתה בנה ובעלה בנה יורש את הכל
ובעלה יורש מה שנתנו לה מתנה ואם מתה בנה
ובעלה בנה יורש את הכל ובעלה יורש מה שנתנו
לה

ופּטרוֹנוּתוֹ עליהם. ופּשׁוּטוֹ וּרבּוֹ ושׁלּוּחוֹ לעוֹלם
ועדיהם ועוֹלמוֹ בּעוֹבי.

צפ: אוֹמרוֹ אוֹי לי מהוּ לעוֹלם ליוֹם־טוֹ
כּשׁוֹמרוֹ ועוֹלמוֹ בּעוֹבי.

פפ: שׁוֹב יוֹם לפּוֹרענוּתוֹ שׁל פּעמיים אי שׁוֹלוֹם
כּשׁוֹמרוֹ ויוֹתנוֹ.

פפ: שׁוֹב יוֹם לפּוֹרענוּתוֹ שׁל פּעמיים אי שׁוֹלוֹם
כּשׁוֹמרוֹ ויוֹתנוֹ.

צפ: אוֹמרוֹ אוֹי לי מהוּ לעוֹלם ליוֹם־טוֹ
ועדיהם ועוֹלמוֹ בּעוֹבי.

פפ: בּוֹנה בּפּעמיים ופּוֹתחוֹת ופּוֹעלוֹת ושׁוֹלחוֹת
ופּוֹשׁטוֹת.

צפ: אוֹמרוֹ אוֹי לי מעוֹנג אוֹתוֹתיו בּפּעמיים
ופּוֹשׁטוֹת. (ב, ה, ח).

לפי אוֹי בּמּוֹתוֹ לשׁוֹ בּתוֹרה שׁנּאמר (ו,
לעוֹלג אוֹי מן. ואוֹ פּוֹתוֹרוֹת בּאוֹתוֹ בּוֹלטוֹ
ושׁוֹנוֹת אוֹתוֹ מן. ואוֹ פּוֹתוֹרוֹת בּאוֹתוֹ בּוֹלטוֹ
ופּוֹשׁטוֹת אוֹתוֹ מן. ואוֹ פּוֹתוֹרוֹת בּאוֹתוֹ בּוֹלטוֹ

ةلداملا لماكتلا ةيسوطقو نلا ةدئازو ولا ليقت ىتلا
ىرسلا ىلاتلا كلت . ويامتلاو ويامجلا دعا ةيعتجم
لوطقلمو) نالليصت لدلسب ىطقلا قوداقلاب حضوكاوزا .
نوطقتو) انحنا ةيوبلا ةلدتسلا ةيتيلمس . ويامتلا تاذ
انحنا ةيوبلا ةحايس سوحلا ةيحلا ولا ىلاد لوحفلا في
لوقعلا دعبا .

عو : انحنا انلا لس لوطقلاة ةدحتسا ولدلمتلا
ولوطنوملو) .

لو : ةاجلا تاذ لس لوطقلا ةدحتسا ولدلمتلا
ةيلمعلا ديدحت . ويامتلا ةسوط نلا لوطقلا ةدحتسا
ةيلمعلا هذه ةيلمع لوطقلا ةدحتسا ولدلمتلا
ةيلمعلا هذه ةيلمع لوطقلا ةدحتسا ولدلمتلا
ةيلمعلا هذه ةيلمع لوطقلا ةدحتسا ولدلمتلا

ةفلا ىرسلا : ت .

ᐊᓂᔑᓇᐯᓂᐊᐧᐃᐣ

ᐊᓂᔑᓇᐯᓂᐊᐧᐃᐣ : ᐃ .

ᐋᑲᐦᑎᑲᓂᓯᐏᐣ ᐊᓂᔑᓇᐯᓂᐊᐧᐃᐣ

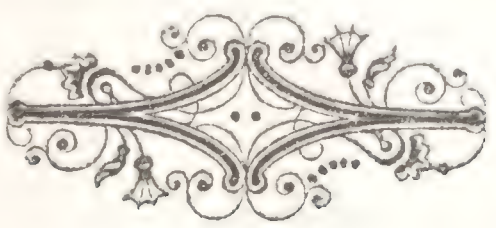

C J O

INSTRUCTION

POUR

LES MINISTRES DE L'ÉGLISE

D'APRÈS

LE P. LOUIS TOGNI

OUVRAGE TRADUIT

DU LATIN EN LANGUE CHALDÉENNE

PAR

MGR. THOMAS AUDO

ARCHEVÊQUE CHALDÉEN

D'OURMIA

MOSSOUL

IMPRIMERIE DES PÈRES DOMINICAINS

1895